ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1538

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 16 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 46 λ.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΛΙΜ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 14.7, ἐλαχ. 6. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι ἕως ἰσχυροί. Θάλασσα: βόρειον Ἰόνιον ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759,3

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ Γ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ΒΙΕΝΝΗ, Μάρτιος. (Ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ πληροφορίαι καὶ τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης παρουσιάζουν ὡς ἀναμφισβήτητον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Τρίτη Διεθνής, ἐπαναρχίσασα μὲ νέαν ἔντασιν τὰς κρούσεις της ἐναντίον τῶν ἀστικῶν καθεστώτων, ἔχει συγκεντρώσει μέγα μέρος τῆς δραστηριότητός της πρὸς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον καὶ τὰ ὅμορα αὐτῆς Κράτη. Οἱ πράκτορές της, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν πανταχοῦ κρατοῦσαν δυσφορίαν τῶν λαϊκῶν μαζῶν λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, τὴν κυβερνητικὴν ἀστάθειαν καὶ τὴν ἀντιδημοτικότητα τῶν ἐξουσιῶν, ἐπανήρχισαν τὴν δρᾶσίν των. Ἡ δρᾶσις των δὲ αὐτὴ τὴν φορὰν δὲν περιορίζεται εἰς θεωρητικὴν προπαγάνδαν, ἀλλὰ παρουσιάζεται μὲ προθέσεις μαχητικάς.

Ἡ χώρα ὅπου ἡ κομμουνιστικὴ δραστηριότης προκαλεῖ τὸν μεγαλύτερον θόρυβον εἶνε ἡ Ρουμανία καί, ἐκτὸς τῆς Ρουμανίας, ἡ Βεσσαραβία. Ἡ ἐπαρχία αὐτὴ ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους διαδρόμους εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν σοβιετικῶν πρακτόρων ἐκ τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ τἀνάπαλιν. Ἀπὸ τοῦ 1919, ὁπότε προσηρτήθη εἰς τὴν Ρουμανίαν, ὁ πληθυσμὸς τῆς Βεσσαραβίας, κακοδιοικούμενος, δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἑδραίωσιν μιᾶς οἰκονομικῆς εὐημερίας. Μολονότι, μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ρωσσίας καὶ τὴν διεθνῆ τοιαύτην, φόβος μπολσεβικικῆς στρατιωτικῆς εἰσβολῆς δὲν ὑπάρχει, ἐν τούτοις ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς ἐνοχλεῖται διαρκῶς ὑπὸ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ ὑπὸ τῶν δηλώσεων τῶν Μπολσεβίκων ἰθυνόντων ὅτι διατηροῦν τὰς ἐπὶ τῆς Βεσσαραβίας ἀξιώσεις των.

Εἰς τὴν προπαγάνδαν της ἡ Μόσχα χρησιμοποιεῖ καὶ μεθόδους πρωτοτύπους. Μία τούτων εἶνε ἡ συστηματικὴ χρησιμοποίησις τοῦ ἀσυρμάτου καὶ τοῦ ραδιοφώνου διὰ τὴν διάδοσιν μεταξὺ τῶν Βεσσαραβῶν χωρικῶν φανταστικῶν εἰδήσεων περὶ ἐξεγέρσεων λαϊκῶν καὶ ἀστυνομικῶν βιαιοπραγιῶν. Εἰς ἀπόκρουσιν τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ προβαίνῃ εἰς «ἐξουδετέρωσιν» τῶν ρωσικῶν ἀσυρμάτων, εἰς ἄμεσον διάψευσιν τῶν διαδόσεων καὶ εἰς ἀπάντησιν διὰ τῆς ἐκπομπῆς ὑπὸ τῶν ρουμανικῶν ἀσυρμάτων πρὸς τοὺς Ρώσσους χωρικοὺς ὁμιλιῶν περὶ τῆς πλεονεκτικῆς καταστάσεως τῶν ἔξω τοῦ Ἐρυθροῦ Παραδείσου χωρικῶν.

Καὶ ὅμως, παρὰ τὴν ἐντατικὴν δραστηριότητά της, τὰ ἀποτελέσματα τῆς μπολσεβικικῆς προπαγάνδας ἐν Ρουμανίᾳ εἶνε μηδαμινά. Τοῦτο ἐφανέρωσαν αἱ τελευταῖαι ἐκλογαί, καθ' ἃς οἱ κομμουνισταὶ ἐσημείωσαν παταγώδη ἀποτυχίαν ἐν Βεσσαραβίᾳ, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ κρατικὴ ἄμυνα ἦτο μέχρις ἐσχάτων κυριολεκτικῶς ἀστεία, ἀφοῦ ἀρχιπράκτωρ τῆς Μόσχας ἦτο Ρουμᾶνος ἀνώτερος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

Εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν εἶνε ἄγνωστος ἡ ἔκτασις τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως. Αἱ νοτιοσλαυϊκαὶ ἀρχαί, ἀκολουθοῦσαι σύστημα ὀλέθριον, καταγγέλλουν ὡς κομμουνιστὰς ταραχοποιοὺς τοὺς Κροάτας ἐθνικιστάς, ἐξωθοῦσαι τοιουτοτρόπως τὰ δυσηρεστημένα ἐκ τῆς δικτατορίας στοιχεῖα πρὸς τὸν κομμουνισμόν. Φυσικὰ οἱ προπαγανδισταὶ τῆς Μόσχας δύνανται καὶ ἐκμεταλλεύονται εὐκόλως τὰς ὑπερβασίας τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος καὶ τὴν πιεστικὴν τακτικήν του. Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ ἀντικοινοβουλευτικὰ ἀστικὰ καθεστῶτα δὲν εἶνε τὰ καταλληλότερα διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὑπάρχουν δὲ πληροφορίαι ὅτι ἡ νοτιοσλαυϊκὴ δικτατορία, ἀδυνατοῦσα νὰ πολεμήσῃ κατὰ τοῦ διπλοῦ μετώπου, τοῦ κροατικοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, προτίθεται νὰ κηρύξῃ τὸ ἔργον της περαιωμένον ἐπανερχομένης οὕτω τῆς χώρας εἰς ὁμαλώτερον πολιτικὸν καθεστώς.

Ἡ σημερινὴ κυβέρνησις τῆς Βουλγαρίας εἶνε ἀναμφισβητήτως ἰσχυρὰ ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸν ὁποῖον διώκει ἀμειλίκτως. Θορυβώδεις κομμουνιστικαὶ ἐκδηλώσεις δὲν συμβαίνουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ μᾶζα τῶν ἀγροτῶν συμπαθεῖ ἴσως τὸ ἀγροτικὸν πρόγραμμα τοῦ μακαρίτου Σταμπουλίσκυ· ἐπίσης ἐνθυμεῖται τὰς πιέσεις, τὰς ὁποίας ὑπέστη μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τούτου· τέλος, κατατρύχεται ὑπὸ οἰκονομικῆς κρίσεως. Τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ ἡ μπολσεβικικὴ προπαγάνδα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πρὸς τὰ ἄκρα ἀριστερὰ στροφὴν τῶν χωρικῶν. Ἀλλ' ἡ κρατικὴ ἄμυνα εἶνε ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἀνατρεπτικὴ προπαγάνδα δὲν ἠμπόρεσε κἂν νὰ ἐντείνῃ τὴν δρᾶσίν της.

Ἡ χώρα ὅπου τὸ πεδίον θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ εὐεπίφορον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ἀγροτικοῦ κομμουνισμοῦ εἶνε ἡ Οὐγγαρία. Ἐκεῖ ὑφίσταται ἀκόμη ἡ μεγάλη ἰδιοκτησία, οἱ μεγαλογαιοκτήμονες εἶνε ἰσχυροὶ καί, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συνέβη εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας, οὐδεμία ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις ἐθεσπίσθη. Εἶνε ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἡ Οὐγγαρία ἔζησεν ἀλησμονήτους ἡμέρας ἐρυθρᾶς τρομοκρατίας ὑπὸ τὸν Μπέλα Κοὺν. Τὸ παροδικὸν αὐτὸ καθεστώς, δυστυχῶς διὰ τοὺς κομμουνιστάς, δὲν ἄφησε διόλου εὐχαρίστους ἀναμνήσεις. Ἡ κυβέρνησις εἶνε σταθερά, φωτισμένη κοινωνικὴ πολιτικὴ ἐφαρμόζεται, ὁ δὲ Οὐγγρικὸς λαὸς διατηρεῖ ἀκμαῖον τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα. Αἱ τελευταῖαι κομμουνιστικαὶ ἀπόπειραι ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἀποτυχίας.

Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἡ κομμουνιστικὴ δρᾶσις ἐμφανίζεται ζωηροτέρα. Οἱ κομμουνισταὶ ἐκπροσωποῦνται εἰς τὸ κοινοβούλιον. προέβησαν δὲ εἰς ἐχθρικὰς ἐκδηλώσεις κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 80ετηρίδος τοῦ προέδρου Μάσαρυκ. Τὸ Κράτος, ἐν τούτοις, ἀμύνεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς καλυτέρας μεθόδου, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς εὐρείας κοινωνικῆς πολιτικῆς. Οὕτω, παρὰ τὴν ἀνεπτυγμένην βιομηχανίαν της, ἡ Τσεχοσλοβακία διέρχεται περίοδον κοινωνικῆς ἠρεμίας καὶ ἀπερισπάστου ἐθνικῆς ἐργασίας.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ὁμιλήσωμεν ἐκ Βιέννης. Τοῦτο μόνον θὰ ἠθέλαμεν νὰ τονίσωμεν: ὅτι αἱ συνήθεις μικροδιαδηλώσεις ἢ ἄλλα ἐπεισόδια προκαλούμενα ὑπὸ εὐαρίθμων ταραχοποιῶν, μεγαλοποιοῦνται ἀφαντάστως μόλις αἱ σχετικαὶ εἰδήσεις διέλθουν τὰ ἑλληνικὰ σύνορα. Ὁ παρακολουθῶν τὸν ξένον Τύπον σχηματίζει τὴν ἰδέαν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα συμβαίνουν τρομερὰ πράγματα καὶ πρόκειται νὰ συμβοῦν ἀκόμη τρομερώτερα. Πταίσυν οἱ ἁρμόδιοι οἱ παρέχοντες τὰς πληροφορίας; Πταίει ὁ ἑλληνικὸς Τύπος, ὁ ὁποῖος τὰς ἀναγράφει ἐν πομπῇ καὶ ἐκτάσει;

Πάντως, ἐὰν οἱ ἔξω τῆς Ρωσσίας εὑρισκόμενοι εἶνε εἰς θέσιν νὰ παρακολουθοῦν τὰ γεγονότα καὶ νὰ γνωρίζουν τὴν ἀλήθειαν, ὁ Ρωσσικὸς λαὸς διαβάζει καθημερινῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας του ὅτι παντοῦ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἐξεγείρονται καὶ καταλύουν τὰ πάντα.

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΤΕΜΙΝΤΩΦ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

(1914—1916)

ΤΑ ΠΡΟΗΓΗΘΕΝΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ 8)21 ΙΟΥΝΙΟΥ

Αἱ παροῦσαι γραμμαὶ θὰ χρησιμεύσουν ἴσως εἰς τὸ νὰ ρίψουν νέον φῶς ἐπί τινων σημείων, τὰ ὁποῖα παρέμειναν σκοτεινὰ

Ἡ πρόσφατος ἱστορία —ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ περιπέτεια, ἡ ὁποία ἤρχισε μὲ τὴν «διαφωνίαν» τοῦ Φεβρουαρίου 1915 καὶ ἐτερματίσθη (ἂν ἐτερματίσθη...) μὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς συμμαχικῆς κυβερνήσεως τοῦ 1927— ἀποτελεῖ ἀπὸ μακροῦ ἀντικείμενον ἐρεύνης καὶ διονυχιστικῶν μελετῶν. Πολιτικοί, δημοσιογράφοι, διπλωμάται, πρίγκηπες ἀκόμη τῆς ἐθνικῆς δυναστείας ἐδημοσίευσαν καὶ δημοσιεύουν ἀπομνημονεύματα, ὑπομνήματα, ἱστορικὰς πραγματείας σχετιζομένας μὲ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν, πολιτικήν, διπλωματικήν, στρατιωτικήν. Ἔχομεν δὲ λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὅσα, σχετικῶς ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Πρωΐᾳ», ἀπὸ ἐτῶν καὶ ὅσα ἐξακολουθοῦν δημοσιευόμενα ἀποτελοῦν ΜΙΑΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ, ὄχι δὲ προπαγανδιστικὴν προσπάθειαν. Ἡ «Πρωΐα» δὲν κάμνει πολιτικὴν διὰ τῶν ἱστορικῶν δημοσιευμάτων της, ὅπως δὲν κάμνει πολιτικὴν διὰ τῶν εἰδήσεών της: Ἐὰν δὲ οἱ συγγραφεῖς τῶν ἐν λόγῳ δημοσιευμάτων λαμβάνουν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν τελεσθέντων, ἐὰν χρωματίζουν περισσότερον ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν πλευρὰν τῆς ἀληθείας οὐδεὶς πρέπει νὰ ἐκπλήττεται. Τὰ ἱστορούμενα εἶναι χθεσινὴ ὑπόθεσις, ἡ ἀναγκαία χρονικὴ ἀπόστασις δὲν ὑπάρχει, καὶ ἡ ἀπόλυτος ἀντικειμενικότης εἶναι ἀνεπίτευκτος. Οὕτω ἡ «Ἑλληνικὴ Κρίσις» γνωστοῦ δημοσιογράφου δυσηρέστησε Βενιζελικοὺς καὶ... ἀντιβενιζελικούς, τὰ Πολιτικὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου καὶ τοῦ Πρίγκηπος Ἀνδρέου, τὰ ὁποῖα ἐδημοσίευσεν ἡ «Πρωΐα» ἐχαρακτηρίσθησαν ἀπολογίαι (ὡσὰν οἱ συκοφαντηθέντες νὰ μὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπολογεῖσθαι), ὁ Κωνσταντῖνος τοῦ Ντριὼ ἀνεγνώσθη μὲν ἀπλήστως ἀπὸ Βενιζελικοὺς καὶ ἀντιβενιζελικούς, ἀλλὰ ἐστενοχώρησε τοὺς πρώτους, τὰ διπλωματικὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ κόμητος Μποσδάρι τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύσαμεν εὐρυτάτην ἀνάλυσιν δὲν εὐηρέστησαν κανένα (καὶ ἰδίως τοὺς ποτὲ συναδέλφους τοῦ Μποσδάρι) τὰ δὲ διπλωματικὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ εὐγενοῦς πρίγκηπος Ντεμίντωφ, τῶν ὁποίων ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν, εἶναι κίνδυνος νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἀδικοῦντα τὴν «ἀντιβενιζελικὴν» ὑπόθεσιν. Ἀλλ' ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἡ «Πρωΐα» δὲν κάμνει προπαγάνδαν ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΣΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ. ΕΥΜΒΑΛΛΕΙ ΑΠΛΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΑΝ ΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1915 ΙΣΤΟΡΙΑΣ —μιᾶς ἱστορίας ἡ ὁποία δὲν θὰ γραφῇ κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Θουκυδίδου πρὶν ἢ ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ κόσμου ἡ τόσον σπαραχθεῖσα, τόσον διαιρεθεῖσα, τόσον ταλαιπωρηθεῖσα, τόσα παθοῦσα σημερινὴ γενεά.

Ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ καὶ ὁ κόμης Μποσδάρι ὑπῆρξαν αἱ μᾶλλον ἐξέχουσαι διπλωματικαὶ φυσιογνωμίαι τῆς πρώτης Κωνσταντινικῆς περιόδου. Κύριοι εἰς τὴν πλήρη σημασίαν τῆς λέξεως ἔμειναν ἔξω τῶν ἀκόσμων μηχανορραφιῶν τοῦ κ. Γκυγεμὲν καὶ τοῦ πλοιάρχου Ροκφεΐγ. Εἰς ὡρισμένας δὲ στιγμὰς ἀπεσόβησαν δεινὰ τὰ ὁποῖα ἐπεκρέμαντο κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Συγκεκριμένως διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς των κατὰ τὴν ἱστορικὴν 18ην Νοεμβρίου 1916 ἀπεσόβησαν τὴν συνέχισιν τοῦ βομβαρδισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει ὁ Γαλλικὸς στόλος. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ κόμης Μποσδάρι ὅσον καὶ ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ ἀντεπροσώπευαν καὶ προήσπιζαν τὰ συμφέροντα τῶν πατρίδων των. Ἑπομένως θὰ ἦτο παράδοξος ἀξίωσις νὰ ζητοῦμεν εἰς τὰ γραφόμενά των περισσότερον «φιλελληνισμὸν» ἀπὸ ὅσον ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς ἡ ἰδιότης των. Ἂν δὲ ἡ πολιτικὴ τῆς «Κονσούλτας» ἦτο πάντοτε κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον, ἡ πολιτικὴ τοῦ Ἀνακτοβουλίου τῆς Πετρουπόλεως μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκστρατείας τῶν Δαρδανελλίων ἔπαυσε νὰ φοβῆται τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ παράγοντος, ἑπομένως δὲν ἀντέκρουε τὰς προσπαθείας τῶν Συμμάχων διὰ τὴν παρώθησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον: Ἀλλ' ἀπεδοκίμαζε τὰς ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Κωνσταντίνου σκευωρίας.

Τὰ διπλωματικὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ πρίγκηπος Ντεμίντωφ, τῶν ὁποίων μᾶς παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης δημοσιεύσεως, εἶναι πρώτης τάξεως ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ «ΔΟΚΟΥΜΕΝΤΟΝ» ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΤΙΜΗΘΗ ΩΣ ΤΟΙΟΥΤΟΝ —ΕΙΝΑΙ ΠΗΓΗ. Ἂς προσθέσωμεν ὅτι ἔχει καὶ μεγάλην φιλολογικὴν ἀξίαν, ὅτι ὁ πρίγκηψ Ντεμίντωφ εἶναι συγγραφεύς, τοῦ ὁποίου τὸ ὕφος θὰ ἐκτιμήσουν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ διαφωνήσουν ἐνίοτε διὰ τὰς περί τινων προσώπων, ἀποθανόντων ἢ ζώντων, ἰδιαζούσας κρίσεις του.

Ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης καὶ ὅμως τόσον πλησίον μας ἀκόμη ἐποχῆς τοῦ πολέμου, καθ' ἣν ἦλθον εἰς χεῖρας ὅλαι αἱ Δυνάμεις τῆς ὑδρογείου σφαίρας, πληθύνονται ὁσημέραι τὰ βιβλία τὰ ἐκδιδόμενα μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως ἀναπαραστήσωσιν ὁτὲ μὲν εἰς γενικὴν ἄποψιν, ὁτὲ δὲ εἰς μεμονωμένα ἐπεισόδια, τὸ φοβερὸν δρᾶμα τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνός μας. Ἡ «ἡρωϊκὴ» περίοδος δὲν ἔκλεισεν ἀκόμη· ἐννοῶ τὴν περίοδον, καθ' ἣν οἱ μετασχόντες —πρωταγωνισταὶ ἢ κομπάρσοι— ἐπισωρεύουν τὰς ἀφηγήσεις των ἵνα ἀπολογηθῶσιν, ἐπιζητοῦντες νὰ δικαιολογήσωσι τὰς πράξεις των ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου μιᾶς νέας γενεᾶς.

Τὸ ἐπεισόδιον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλὰς θέατρον, δὲν εἶναι ἐκ τῶν ὀλιγώτερον συγκινητικῶν, οὐδ' ἐκ τῶν ὀλιγώτερον τιμηθέντων ὑπὸ τῆς πολεμικῆς φιλολογίας, μὲ τὰς ἄντικρυς ἀντιθέτους τάσεις. Ἡ δρᾶσις τῶν Συμμάχων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐγένετο ἀντικείμενον διατριβῶν τόσον παθητικῶν, ὅσον τοὐλάχιστον καὶ ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ἀντικείμενον ὑπῆρξεν ἡ συμπεριφορὰ τῶν κατηγόρων των ἐν Ἑλλάδι. Τὰ ἔτη 1914—1918, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑλληνο-συμμαχικὰς σχέσεις, διαιροῦνται εἰς τρεῖς περιόδους ἀρκετὰ διακρίτους.

1) Οὐδετερότης. Ἡ διπλωματικὴ φάσις (Αὔγουστος 1914—Ἰούνιος 1916).
2) Μερικὴ οὐδετερότης. Ἡ στρατιωτικὴ φάσις (Μέχρις Ἰουνίου 1917).
3) Ἐπέμβασις παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων.

Τὴν πρώτην τῶν περιόδων τούτων πραγματεύεται ἡ ἀκόλουθος ἀφήγησις καὶ καταλήγει εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς 18)21 Ἰουνίου 1916. Περιλαμβάνει, ὡς θὰ ἴδωμεν, τὰ ἀνησυχητικὰ σπέρματα τῆς διαδόχου φάσεως, καθ' ἣν ἡ διπλωματικὴ δρᾶσις ὑποχωρεῖ εἰς δευτέραν μοῖραν πρὸ τῆς στρατιωτικῆς ἐπιλαβῆς. Ἀκριβῶς δὲ τὴν τοιαύτην ἐπιλαβὴν ἦτο, κατὰ τὴν γνώμην μας, προωρισμένον ν' ἀποσοβήσῃ τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἰουνίου. Ἡ Ἑλλὰς διεσπασμένη εἰς δύο στελέχη, ἐπαναστατικὸν καὶ ἐμπόλεμον τὸ μέν, ἐπίσημον καὶ οὐδέτερον τὸ δέ, ἀκολουθεῖ τὰ πεπρωμένα της ὑπὸ τὴν πνοὴν τῶν ἐσωτερικῶν διενέξεων. Ἡ Θεσ)νίκη χωρίζεται τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἐμφύλιος ἀγὼν δέχεται τὰς ἀνταυγείας τῆς ἱστορίας τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος. Τέλος, —ὑπὸ τὴν ξένην πίεσιν, εἶναι ἀληθές,— αἱ δύο ἑλληνικαὶ πόλεις ἑνοῦνται εἰς κοινὴν εὐγενῆ προσπάθειαν. Ὅπως καὶ πρὸ 2500 ἐτῶν, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

Ἀποσπῶν ἐκ τοῦ σημειωματαρίου τῶν ἀναμνήσεών μου τὰς περιπετείας τῆς πρώτης περιόδου, ἀνέλαβον ὡς ἔργον νὰ δείξω τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ συμμαχικοῦ διαβήματος τῆς 8)21 Ἰουνίου. Ἀποσυρθεὶς ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἀκατονομάστου καταστροφῆς, ἥτις κατέλυσεν ὅλα τὰ ζώπυρα τῆς πατρίδος μου, συνυπογράψας τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον, αἰσθάνομαι ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον νὰ παρουσιασθῶ πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς Κοινῆς Γνώμης ἵνα παράσχω στοιχεῖα ὑπερασπίσεως κατὰ τῆς κατηγορίας, ὅτι συνέβαλον «εἰς τὴν κατάργησιν τῶν ἑλληνικῶν ἐλευθεριῶν». Αἱ παροῦσαι γραμμαὶ θὰ χρησιμεύσουν ἴσως εἰς τὸ νὰ ρίψουν νέον φῶς ἐπὶ τῶν σημείων τὰ ὁποῖα παρέμειναν σκοτεινά.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο, ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἀνήκει ἀκόμη εἰς τὴν ἱστορίαν· ἡ ἀκριβὴς ὄψις του δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποκατασταθῆ ὑπὸ τῆς προόδου τοῦ χρόνου, αἱ συνέπειαί του καθίστανται αἰσθηταὶ μέχρι τῆς σήμερον, τὰ πάθη δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀρκετὰ κατευνασθῆ, ἐν μιᾷ λέξει τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας δὲν ἀπηλλάγη ἀκόμη ἀπὸ τὴν μὴ ἀποψυγεῖσαν τέφραν τοῦ παρελθόντος. Δέκα ἔτη δὲν ὑπολογίζονται καθόλου εἰς τὸν βίον τῶν ἐθνῶν. Αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει ὅμως νὰ προσκομίσωμεν μίαν ἀληθινὴν μαρτυρίαν, διὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ κρίνουν ἀργότερον, χωρὶς προλήψεις, τόσον τὰ γεγονότα τῆς περὶ ἧς πρόκειται πολυταράχου ἐποχῆς, ὅσον καὶ τοὺς μετασχόντας αὐτῶν ἀνθρώπους.

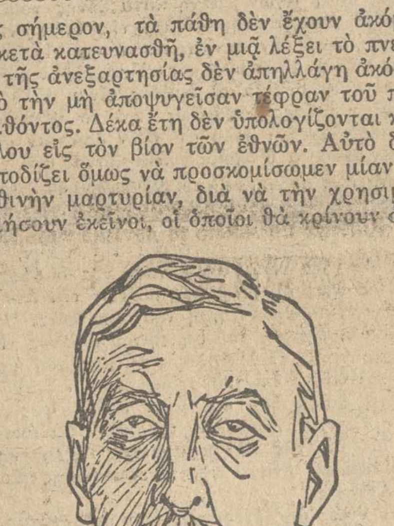

Πρίγκηψ Ντεμίντωφ

Ἡ διακοίνωσις τῆς 8)21 Ἰουνίου ὑπῆρξεν ἡ κατάληξις μακρᾶς σειρᾶς παρεξηγήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔθεσαν τὴν σφραγίδα των εἰς τὰς σχέσεις τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Σκουλούδη. Ὁ σεβάσμιος ἐκεῖνος γέρων εἶχεν ἀναλάβει ἀληθῶς ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεών του, ἀναδεχόμενος τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, κατὰ τὴν προκεχωρημένην ἐκείνην ὥραν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ὑφίστατο τὴν ὑπὸ τῶν Συμμάχων κατοχὴν μέρους τοῦ ἐδάφους της. Πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Σκουλούδη δὲν τοῦ ὑπηγορεύθη παρ' ὑπὸ τῆς ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὸν Βασιλέα του, καθ' ὅσον κατ' οὐδένα τρόπον ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ διαβλέπῃ τὰς συνεπείας τὰς ὁποίας ἀναγκαίως θὰ συνεπήγετο ἡ παραβιασμένη οὐδετερότης τῆς χώρας του. Μία τοιαύτη παραβίασις οὐδετερότητος —ἑκουσία ἢ ἐπιβληθεῖσα ὀλίγον ἐνδιαφέρει, τὸ γεγονὸς μόνον λογαριάζεται —προκαλεῖ καὶ ἄλλην βαθμιαίαν καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν αὐξανομένων στρατιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ κατέχοντος. Ἐχρονολογεῖτο ἤδη ἀπὸ μακροῦ: ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ ἐπικρατήσῃ παρὰ τοῖς Συμμάχοις ἡ θεμελιώδης αὕτη σκέψις: ἂν ἡ ἐκστρατεία τῆς Θεσσαλονίκης δὲν εἶχεν ἀποτρέψει τὴν συντριβὴν τῆς Σερβίας, οὔτε συνεπῶς ἐπιτύχει τὸν ἀρχικόν της σκοπόν, ὤφειλεν ἐν τούτοις νὰ διατηρηθῇ πάσῃ θυσίᾳ ὡς διαρκὴς ἀπειλὴ κατὰ τῶν πλευρῶν τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ ὁποίου κατεδίκαζεν εἰς ἀκινησίαν σημαντικὰς δυνάμεις, καὶ ὡς μέσον ἐνδεχομένης εἰσβολῆς, τὴν ὁποίαν ἡ καθήλωσις τοῦ πολέμου ἐντὸς τῶν χαρακωμάτων ἐφαίνετο καταστήσασα ἀδύνατον εἰς ἄλλο μέτωπον. Ἡ σκέψις αὕτη, μόλις γεννωμένη ἀκόμη, ὅτι ἡ τελικὴ λύσις θὰ ἠδύνατο νὰ προέλθῃ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Βαλκανίων —σκέψις γαλλική, δικαιωθεῖσα τόσον ἐκ τῆς συνεχείας τῶν γεγονότων— δὲν προέβαινε χωρὶς νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τῆς φυσικῆς συνεργασίας τοῦ φίλου Κράτους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου θὰ παρεσκευάζετο ἡ νίκη. Ἐπιστεύετο τόσῳ μᾶλλον βάσιμον ὅτι θὰ ἐβλέπομεν τὴν Ἑλλάδα προσερχομένην εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν Συμμάχων, καθ' ὅσον ὅλοι οἱ ὑπολογισμοὶ ὑπηγόρευον τοῦτο: εὐγνωμοσύνη, τιμή, ἐθνικὰ συμφέροντα.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προτείνων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τραγικοῦ ἐκείνου μηνός, τοῦ Αὐγούστου 1914, τὴν ἄνευ ὅρων ἀρωγὴν τῆς Ἑλλάδος, ἠκολούθει τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἐπέτασσεν ἡ παράδοσις καὶ ἐνέπνεον τὰ ἀνταντόφιλα αἰσθήματα τῆς ὁλότητος τῆς Χώρας. «Σᾶς ἀνακοινῶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος», προσέθεσεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποδίδων εἰς ἐμὲ ἐπίσκεψιν ἐν τῇ Πρεσβείᾳ. «Δὲν ἀνέμενον ὀλιγώτερα παρ' ὑμῶν καὶ τῆς Χώρας σας», ἀπεκρίθην συγκεκινημένος εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, τοῦ ὁποίου ἔσφιξα ἰσχυρῶς τὴν χεῖρα. Μετά τινας ἡμέρας, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στρέϊτ παρῃτεῖτο. Ἤδη διεγράφετο ἡ ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς οὐδετερότητος καὶ κατὰ τῆς γενναίας ὁρμῆς τοῦ μεγάλου ὑπουργοῦ τοῦ Κωνσταντίνου. Εἶχον βεβαίως σημειώσει εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ κ. Στρέϊτ, τοὺς λόγους ἐκείνους τῆς λιποψυχίας, δειλοὺς ὑπαινιγμοὺς περὶ τῆς ἀνάγκης διὰ τὰ μικρὰ Κράτη νὰ μείνουν μακρὰν τῶν διχονοιῶν τῶν Μεγάλων, περὶ τοῦ καμάτου ἐκ τῶν βαλκανικῶν πολέμων καὶ ἄλλα ἐπιχειρήματα. Ἀλλὰ τὸ διάβημα τοῦ κ. Βενιζέλου ἤρχετο νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τοὺς πρώτους ἐκείνους φόβους μου. Μοῦ ἐφαίνετο τότε ἀδύνατον νὰ μείνῃ ἡ Ἑλλὰς μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, ἀδιάφορος πρὸς τ' ἀποτελέσματα τῆς μεγάλης συρράξεως, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει μεταξὺ ἐκείνων ἀφ' ἑνὸς οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ εὐγνωμοσύνῃ της καὶ ἀφ' ἑτέρου μιᾶς μακρυνῆς Γερμανίας, συμμάχου μὲ τὴν Αὐστρίαν, Κράτους ἀντιδράσαντος εἰς τὸ παρελθὸν κατὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ ἀπογοήτευσίς μου δὲν ὑπῆρξε μεγάλη, ὁμολογῶ, ὅταν αἱ Κυβερνήσεις μας περιωρίσθησαν νὰ ἐκφράσουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν αὐθόρμητον ταύτην χειρονομίαν. Διετήρουν τὴν Ἑλλάδα κατὰ μέρος, φοβούμενοι μὴ ἡ εἴσοδός της εἰς τὸν πόλεμον παραβλάψῃ τὰς φιλικὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας ηὔχοντο νὰ διατηρήσουν μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἡ πλάνη, βλέπετε, ἦτο βαθεῖα.

Ἤδη ἐγεννᾶτο εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Συμμάχων ἡ ὀλεθρία ἐκείνη ἀντίληψις, ἥτις συνίστατο εἰς τὴν συγκράτησιν τῆς Βουλγαρίας —τὴν ὁποίαν εἶχον προσεταιρισθῆ αἱ Κεντρικαί— ἐπ' ἀνταλλάγματι σοβαρῶν ἐδαφικῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιζητήσουν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὴν σύμμαχον Σερβίαν καὶ τὴν φίλην Ἑλλάδα. Ἡ Βουλγαρικὴ προδοσία τοῦ 1913 δὲν εἶχε καθόλου ἀρκέσει ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Βουλγαροφίλων μας τῆς Πετρουπόλεως, οἵτινες, καίτοι δυσπιστοῦντες πρὸς τὸν Φερδινάνδον, ἐθλίβοντο οὐχ ἧττον ἐνδομύχως, διὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τὰς ἐδαφικὰς συνεπείας της. Διέστελλον ἀσμένως τὸν Κοβοῦργον ἀπὸ τοῦ «κακοποιηθέντος» ἔθνους, οὐδέποτε εἶχον ἀποδεχθῆ, εὐθύμῳ καρδίᾳ, τὴν ἀποστέρησιν τῆς Βουλγαρίας, ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ τῶν Ἑλλήνων, τῶν καρπῶν τῆς νίκης, εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁποίας κατ' αὐτὰς συνέβαλε περισσότερον ὅλων. Θὰ ἐπηνωρθοῦτο αὕτη εἰς τὴν προσφερομένην ὑπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου κατάστασιν πραγμάτων. Ἐπειδὴ ἡ συμβολὴ τῆς συνεργασίας της ἢ ἀκόμη καὶ τῆς οὐδετερότητός της ἦτο σημαντική, ἥρμοζε, κατὰ τὴν γνώμην των, νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ εὐκαιρία ὅπως ἐξαγοράσῃ τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν σφάλματά της, καί, ὅπως ἔλεγον μερικοί, νὰ τῆς δοθῇ τὸ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενον. Ἡ «ὀφειλὴ» δὲ αὕτη συνίστατο εἰς ἐκτεταμένα καὶ πλούσια ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία ἀπέκτησαν διὰ σκληρῶν θυσιῶν: ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία μὲ τὴν Καβάλλαν καὶ τὴν παραλίαν τοῦ Αἰγαίου, ἡ Σερβικὴ Μακεδονία μὲ τὴν λεγομένην ἀναμφισβήτητον ζώνην, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν ζώνην τὴν λεγομένην ἀμφισβητουμένην —κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης διανομῆς τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας— ἀναλόγως τῆς συνεργασίας ἣν θὰ προσέφερεν ἡ Βουλγαρία εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν Συμμάχων.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναζητῶν εὐκαιρίαν ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος. — Οἱ δισταγμοὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. — Τί ἔλεγεν εἰς τὸν κ. Ντεμίντωφ. —Αἱ προτάσεις τοῦ λόρδου Γκρέϋ.

Ὅσοι θέλετε νὰ λάβετε δωρεὰν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ντριὼ
Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
κρατεῖτε καθημερινῶς τὰ δελτία τῆς "Πρωΐας,, τὰ σημειούμενα δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ Ρούμελη κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ κινήματος καὶ ὁ Πανουργιᾶς

Τὰ Σάλωνα, τὸ Λιδωρίκι καὶ ἡ Λειβαδιὰ ἀπηχοῦν τὸν ἀγῶνα τῆς Πελοποννήσου.—Ἡ κατάστασις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ὅταν ἤρχισεν ἡ Ἐπανάστασις.—Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κίνδυνος.—Ὁ Πανουργιᾶς

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ Στερεὰ Ἑλλάς, ἡ ἀνδρικὴ Ρούμελη, ἐδέχθη τὴν ἐπαναστατικὴν φλόγα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπαναστάσεως μόνον εἰς ὀλίγας νοτίους ἐπαρχίας, τὰ Σάλωνα, τὸ Λιδωρίκι τὴν Λειβαδιάν.

Τὸ φαινόμενον πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ. Τὰ ρουμελιώτικα καπετανάτα ἦσαν πολλὰ καὶ ἐμπειρότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ Μωρηᾶ. Τὸ Σοῦλι εἶχε δώσει τὸ ἡρωϊκόν καὶ τραγικόν του παράδειγμα, καὶ παρὰ τὸν ἀφανισμόν του ἀπὸ τὸν τύραννον τῶν Ἰωαννίνων, κάθε ἀπομείνας Σουλιώτης ἦτο καὶ μία καρδία φλεγομένη ἀπὸ τὸν θυμὸν μιᾶς προσδοκωμένης ἐπαναστάσεως. Ἡ αὐλὴ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ἀπὸ πολλοῦ ἦτο διὰ τοὺς Ρουμελιώτας καπεταναίους σχολὴ καὶ φροντιστήριον πολέμου καὶ πανουργίας καὶ σκληρότητος πολεμικῆς καὶ γνώσεως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἱκανοτήτων καὶ τῶν δυνάμεων τῶν Τούρκων. Ὅλοι σχεδὸν εἶχαν περάσει ἀπὸ ἐκεῖ. Ἤξεραν πῶς νὰ πολεμοῦν καὶ πῶς νὰ ἐξαπατοῦν τοὺς Τούρκους. Ὁ Ἀλῆς, διὰ τῶν φοβερῶν του πράξεων, τοὺς εἶχε διδάξει τὴν ἐπαναστατικὴν στρατηγικήν. Αὐτὸς ὁ ἴδιος, διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὰς ὑπόπτους κινήσεις του καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ἀνταρσίαν του κατὰ τοῦ Σουλτάνου, τοὺς εἶχεν ὁπλίσει. Ἐπὶ πλέον οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας εἶχαν κάμει θαυμάσια τὴν δουλειά τους καὶ εἰς τὴν Ρούμελην, ὅπως καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον. Προεστοὶ καὶ καπεταναῖοι ἦσαν μεμυημένοι. Οἱ Ἀδελφοποιητοὶ τῆς Ρούμελης ἠριθμοῦντο κατὰ πλήθη.

Ἀλλ' ἡ Ρούμελη διετέλει ὑπὸ συνθήκας ἐντελῶς διαφορετικὰς ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Ἡ ἀδιάκοπος ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας τυραννία καὶ ἡ κακοδιοίκησις τῶν Τούρκων εἶχαν ἀποδεκατίσει τὸν πληθυσμόν της. Ἡ Πελοπόννησος μόλις ἐπὶ 100 ἔτη εἶχεν ὑποστῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν κατάκτησιν τῶν Τούρκων. Εἶχε περιφερείας μὲ ἀμιγεῖς ἑλληνικοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς. Ἡ Ἀχαΐα, χάρις εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν, ἐπεκοινώνει μὲ τὸν ξένον κόσμον καὶ ἐγνώριζε τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ Μωραΐτες ἀρχηγοὶ εἶχαν ἐν ἀνάγκῃ ποῦ νὰ καταφύγουν. Ἡ ἀδελφὴ Ἑπτάνησος εὑρίσκετο ἀπέναντι καὶ τὸ Κατάκωλον, αἱ Πάτραι, ἡ Βοστίτσα μὲ τοὺς λιμένας των καὶ τὴν ναυτιλιακήν των κίνησιν διηυκόλυναν τὴν κρυφὴν φυγήν. Ὑπῆρχε μία μεγάλη ἐπαρχία μὲ αὐτονομίαν καὶ ὁμογενῆ ἡγεμόνα. Ἡ Μάνη. Ἀλλὰ ἡ Ρούμελη δὲν εἶχεν ἀναπνεύσει ἀπὸ τότε ποὺ εἰσέβαλεν ὁ κατακτητὴς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐδούλευεν ἀπὸ τότε. Οἱ πληθυσμοί της εἶχαν ἀραιωθῆ ἀπὸ τὴν σκληρότητα τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἀπὸ τὴν ληστείαν ἀφ' ἑτέρου. Εἰς τὰ κέντρα καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰς κωμοπόλεις, διέμεναν ἰσχυρότατοι Τοῦρκοι διαθέτοντες ἐνόπλους δυνάμεις. Ἡ ἐπικοινωνία των μὲ τοὺς λοιποὺς ἐπαναστάτας δὲν ἦτο εὔκολος. Ὑπῆρχεν ὁ κίνδυνος τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὴν ἀρμάδα, ἐνῷ ἑλληνικὸς στόλος δὲν ἐφαίνετο ἀκόμη. Καί, τὸ σοβαρώτερον, ἐπέκειτο ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὁλοκλήρου τῆς Ρούμελης ἄμεσος ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν Ἰωαννίνων.

Τότε ἐπολιορκεῖτο ὁ Ἀλῆ πασᾶς ἀπὸ τὸν Χουρσίτ. Ἐπιπόλαιοι Ἕλληνες εἶχαν τὴν ἀλλόκοτον ἔμπνευσιν πρὸ ὀλίγου χρόνου νὰ προσπαθήσουν νὰ προσεταιρισθοῦν τὸν Ἀλῆν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν. Ἔκαμαν τὴν ἀνοησίαν νὰ τοῦ ἀποκαλύψουν τὸ μυστικὸν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ τοὺς βοηθήσῃ μὲ τὰ γενναιότερα δι' αὐτὸν ἀνταλλάγματα. Ὁ πονηρὸς πασᾶς, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν ἐπαφήν του καὶ τὴν σύμπραξιν τῶν Ἑλλήνων καπεταναίων ποὺ τοῦ ἐχρειάζοντο διὰ τὴν ἄμυνάν του κατὰ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, ἀπεκάλυψε τὸ μυστικὸν εἰς τὸν Σουλτάνον, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τοῦ ἐδίδετο ἀμνηστεία. Ἐπαζάρευσε μάλιστα τὴν κατάστολὴν τῆς ἐκραγείσης εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐπαναστάσεως. Ἂν τοῦ ἔδιδαν χάριν, θὰ ἐξεστράτευε μὲ τοὺς Ἀλβανούς του καὶ τὰ εὑρισκόμενα πρὸ τῶν Ἰωαννίνων τουρκικὰ στρατεύματα κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅ,τι ἔγινεν εἰς τὸ Σοῦλι, θὰ ἐπανελαμβάνετο εἰς ὁλόκληρον τὴν Πελοπόννησον. Φωτιὰ καὶ σίδερο.

Αἱ διαπραγματεύσεις ἐγνώσθησαν. Οἱ Ρουμελιῶται λοιπὸν ἔβλεπαν τὸν κίνδυνον ὑπὲρ αὐτοὺς ἐν ὁποιαδήποτε περιπτώσει μετὰ τὸ καταφανῶς ἐγγύτατον τέλος τοῦ δράματος τῶν Ἰωαννίνων. Ἢ θὰ ἐδίδετο ἀμνηστεία εἰς τὸν Ἀλῆν καὶ θὰ ἐξεστράτευεν αὐτὸς κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἢ θὰ κατεστρέφετο καὶ ὁ πολιορκητής του Χουρσίτ, ὁ διαθέτων φοβερὰν πολεμικὴν δύναμιν, θὰ ἐπήρχετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τοῦτο ἐπηρέασε περισσότερον τοὺς Αἰτωλοακαρνᾶνας. Ἦσαν πλησιέστερα πρὸς τὴν ἐπικρεμαμένην σπάθην τοῦ Δαμοκλέους. Μήπως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, κατὰ τὸ 1769, οἱ ἀρχηγοί των δὲν εἶχαν κηρύξει μαζὶ μὲ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Κρήτην τὴν ἐπανάστασιν ὅταν ἦλθεν ὁ Ὀρλώφ; Ὁ Χρῆστος Γρίβας εἰς τὴν Βόνιτσαν καὶ τὸ Ξηρόμερο, ὁ Γεώργιος Λαχούρης εἰς τὸ Ἀγγελόκαστρο, ὁ Παναγιώτης Παλαμᾶς εἰς τὸ Μεσολόγγι, ὁ Κωνσταντῖνος Σισμάνης εἰς τὴν Ναύπακτον, ὁ Ἰωάννης Καλποῦζος εἰς τὴν Λειβαδιὰν εὑρέθησαν πρῶτοι μεταξὺ τῶν πρώτων τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου κινήματος. Ἀλλὰ κατεκόπησαν κυριολεκτικῶς. Ἕνα στενό, παρὰ τὸ Ἀγγελόκαστρο, ὅπου ἐπολέμησαν ὁ Χρῆστος καὶ ὁ Τσέλιος Γριβαῖοι καὶ ὁ Γεώργιος Λαχούρης μὲ 300 ἐπαναστάτας, καὶ ὅπου ὅλοι ἔπεσαν μέχρις ἑνός, ὠνομάσθη ἀπὸ τότε «τῶν Γριβαίων τὰ κόκκαλα». Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τοῦ Μεσολογγίου, καταφυγὼν τότε εἰς τὸ Αἰτωλικόν, εἶχε κατασφαγῆ. Ἔζουσαν ἀκόμη Αἰτωλοακαρνᾶνες ποὺ διηγοῦντο τὸ φοβερὸν περιστατικόν. Μὲ τὰ κόκκαλα τῶν ἐπαναστατῶν της εἶχεν ἐπίσης σπαρῆ καὶ ἡ Πελοπόννησος, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνέπνευσε. Ὑπῆρχε δι' αὐτὴν ὁ πνεύμων τῆς Μάνης καὶ οἱ λιμένες της. Διὰ τοὺς Ρουμελιώτας, μετὰ τὴν φρίκην τῆς καταπνίξεως ἐκείνου τοῦ κινήματος, εἶχεν ἔλθει ὁ Ἀλῆ πασᾶς μὲ ἐξουσίαν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Οἱ δήμιοι τῶν Ἰωαννίνων, τὰ δολοφονικά του ὄργανα καὶ οἱ Ἀρβανίτες εὑρίσκοντο εἰς διαρκῆ ἀπασχόλησιν. Καὶ τώρα ἐπέκειτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των ἢ ὁ Ἀλῆ πασᾶς ἢ ὁ Χουρσίτ.

Ἡ Ρούμελη δὲν ὠλιγωροῦσε. Ἐσιέναζε μόνον ἀκόμη καὶ ἐπερίμενε τὴν καλὴν στιγμὴν διὰ νὰ ριφθῇ πάνοπλος καὶ ὠργισμένη εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως τὸ ἔκαμε μετ' ὀλίγον καὶ ἔδωσε τὰ ἐκπληκτικώτερα ἡρωϊκὰ κατορθώματα, αἷμα καὶ πεῖραν πολεμικὴν καὶ ἐγκεφάλους στρατηγικούς.

Πρὸς τὸ παρόν, ἡ δόξα τῆς ἀμέσου συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἐπανάστασιν ἀνῆκεν εἰς τὰ Σάλωνα, εἰς τὸ Λιδωρίκι, εἰς τὴν Λειβαδιάν. Εἰς τὸν Πανουργιᾶν, εἰς τὸν Σκαλτσᾶν, εἰς τὸν Ἀθανάσιον Διάκον, εἰς τὸν Βασίλειον Μποῦσγον, ποὺ ἐπανέλαβε εἰς τὸ στενὸν τοῦ Ζεμενοῦ ὅ,τι ἔκαμαν οἱ Πετμεζαῖοι καὶ ὁ Χονδρογιάννης ἔξω τῶν Καλαμῶν.

Ἦσαν πλησιέστερα πρὸς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἶχαν πρὸ αὐτῶν τὸ Γαλαξεῖδι.

……

Ὁπλαρχηγὸς τῶν Σαλώνων ἦτο τότε ὁ Πανουργιᾶς. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο πράγματι ἐξαιρετικός. Εἶχε τὰ χαρίσματα τῶν λαμπροτέρων ἁρματωλῶν τῆς Ρούμελης, χωρὶς τὰ ἐλαττώματά των. Γενναῖος, εὐφυής, ἁγνός, ἱκανὸς ν' ἀρχηγεύῃ. Μόνος αὐτὸς εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ρούμελην, ὅπως ὁ Μακρῆς εἰς τὴν δυτικήν, δὲν ἦλθε ποτὲ εἰς συνάφειαν ἢ διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς Τούρκους. Μὲ ἐπιβλητικὸν παράστημα, μὲ ὡραῖο κεφάλι καὶ αὐστηρὰν ἔκφρασιν, ὀξύνους, ἑτοιμόλογος, ἦτο καμωμένος διὰ νὰ διοικῇ. Δὲν προήρχετο ἀπὸ οἰκογένειαν ἁρματωλῶν. Κατήγετο ἀπὸ τσοπάνηδες. Τὸ ὄνομά του ὠφείλετο εἰς ἕνα κωμικὸν λάθος κατὰ τὴν βάπτισίν του. Ὁ νουνός του, ὅταν τὸν ἀνεδέχθη ἀπὸ τὴν κολυμβήθραν, δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὸ φῦλον τοῦ βρέφους καὶ νομίζων ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κοριτσιοῦ, εἶπεν εἰς τὸν παπᾶν τὸ ὄνομα Πανώρηα καὶ ἐκεῖνος, ἀπρόσεκτος ἐπίσης, τὸ ἐπανέλαβε. Οἱ παρευρισκόμενοι ἐγέλασαν μὲ τὸ λάθος καὶ ὁ νουνὸς προσπαθοῦσε νὰ εὑρῇ ἕνα ἀνδρικὸν ὄνομα. Ἀλλὰ ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ, —ὠνομάζετο Ξηροδημήτρης,— ἀπὸ εὐσέβειαν, ἐπειδὴ εἶχεν ἀπαγγελθῆ τὸ ὄνομα, ἠθέλησε νὰ μείνῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ μετέτρεψαν πρὸς τὸ ἄρρεν. Ἔτσι ἀπὸ τὸ Πανώρηα ὁ μέλλων γενναῖος ἀρχηγὸς ὠνομάσθη Πανουργιᾶς καὶ τοῦτο τοῦ ἔμεινε καὶ ὡς ἐπώνυμον. Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος ἀργότερα τὸν ἐπῆρε πρωτοπαλλήκαρο καὶ ὁ Ἀλῆ πασᾶς, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ προσεπάθησε νὰ τὸν ἐξαφανίσῃ διὰ τὴν ἀνυπακοήν του εἰς τὰς θελήσεις του, ἠναγκάσθη νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ἁρματωλόν. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ γενναῖο αὐτὸ παλληκάρι ὑπῆρξεν ὁ ἀκοίμητος φύλαξ τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς ἐπαρχίας. Ἡ δημοτικὴ ποίησις τοῦ εἶχε κάμει ἤδη τὸ τραγοῦδι του.

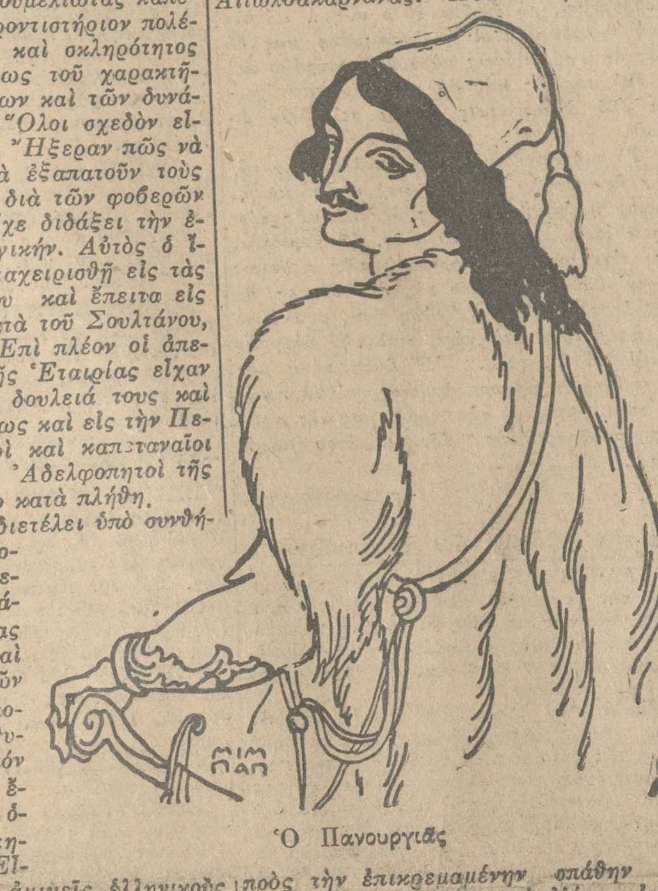

Ὁ Πανουργιᾶς

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἐπανάστασις τῶν Σαλώνων καὶ ὁ Ἀθανάσιος Διάκος.

Ἡ συνέχεια τοῦ
Βασιλέως Κωνσταντίνου
(Ἐδουάρδου Ντριὼ)
εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Ναυτικὴ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἀναζητεῖ μίαν ἐπίφασιν ἀποτελεσμάτων τῶν διμήνων συζητήσεών της διὰ νὰ μὴ ἐμφανισθῇ εἰς τὰ ὄμματα τῆς παγκοσμίου Δημοσίας Γνώμης ὡς τελείως ἀποτυχοῦσα. Καὶ ἐπιζητεῖται, μεταξὺ ἄλλων, ἡ διατύπωσις κάποιου Ναυτικοῦ Συμφώνου ἐρειδομένου ἐπὶ τοῦ 16ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἶνε δὲ χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγείρονται ἀντιρρήσεις διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ 16ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ ἀναφέρει περὶ στρατιωτικῆς, ναυτικῆς καὶ ἀεροπορικῆς ἐνεργείας ἐναντίον τοῦ μέλους ἐκείνου τῆς Κοινωνίας, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπιχειρήσει πόλεμον ἐναντίον ἄλλου, χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν του δι' εἰρηνικῆς διαδικασίας. Ἀλλὰ τότε ποῖον λόγον ἔχουν οἱ στρατοὶ καὶ οἱ στόλοι καὶ τὰ ἀεροπλάνα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων θὰ ἐκανονίζετο ἀπὸ τὸ ἐπιδιωκόμενον Σύμφωνον; Μήπως θὰ προωρίζοντο μόνον διὰ τὴν κατ' ἀρέσκειαν καὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν χρησιμοποίησίν των ἀπὸ τὴν κατέχουσαν αὐτὰ Δύναμιν; Ὅλοι τονίζουν ὅτι θέλουν νὰ διατηρήσουν ἀρκετὰ σημαντικὸν ἀριθμὸν πολεμικῶν σκαφῶν διὰ τὴν ἄμυνάν των, καὶ τοῦτο ὑπονοεῖ, λογικῶς, ὅτι κανεὶς δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς μεθ' ὧν συζητεῖ. Διότι, βέβαια, οὔτε ἡ Γαλλία, οὔτε ἡ Ἰταλία, οὔτε ἡ Ἀγγλία ὑποθέτουν ὅτι χρειάζονται τόσον ἀριθμὸν σκαφῶν διὰ ν' ἀμυνθοῦν ἐναντίον τοῦ Γερμανικοῦ ἀσημάντου στόλου ἢ τοῦ Νορβηγικοῦ, ἢ τοῦ Ὀλλανδικοῦ, ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ. Αὐτὴ δὲ ἡ ἔλλειψις ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης εἶνε ὁ πραγματικὸς λόγος τοῦ καταντήματος τῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου εἰς τὸ σημερινὸν ἀδιέξοδον.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΟΡΓΚΕΝΤΑΟΥ

Ἀπὸ τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ κ. Μοργκεντάου ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συναγάγῃ θλιβερὰ συμπεράσματα διὰ τὴν χαλαρότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἐπιπολαιότητα ἀκόμη διαφόρων πρωταγωνιστῶν τῶν βεβιασμένων ἐκείνων πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἐπέφερον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1924. Ὁ κ. Μοργκεντάου ἀφηγεῖται τὰ τῆς ἀναμίξεώς του εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς παρασκηνιακὰς κινήσεις μὲ ἀξιοθαύμαστον καὶ εἰλικρινεστάτην ἀφέλειαν —ἴσως καὶ μὲ κάποιαν αὐταρέσκειαν, χαρακτηριστικὴν τῆς νοοτροπίας ποὺ ἐπικρατεῖ ἐκεῖθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ κάποτε. Καὶ μανθάνομεν ἀπὸ τὴν ἀψευδῆ αὐτὴν μαρτυρίαν πῶς ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Δημοκρατίας ἐλαμβάνετο κατὰ τὴν διάρκειαν τεΐου, ἢ μετὰ δεῖπνον, ἐν φιλικῇ συνομιλίᾳ μετὰ τοῦ κ. Μοργκεντάου εἰς ἕνα γραφεῖον πολιτευτοῦ, πῶς ἀνετίθετο εἰς ἕνα ξένον νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς ἐντυπώσεως ποὺ θὰ παρῆγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πραξικόπημα, πῶς ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε λησμονηθῆ ἀπὸ τὸν ὑπουργόν του ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, πῶς ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος τότε εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸν κ. Βενιζέλον, ἐπειγόμενος νὰ φιλοδωρήσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ νέον πολίτευμα καὶ πολλὰ ἄλλα διδακτικὰ πράγματα. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μοργκεντάου ὡς πρὸς τοῦτο εἶνε κάτι περισσότερον παρὰ ἀποκαλυπτικὸν τῶν παρασκηνίων μιᾶς ἐποχῆς ὀργιώδους καὶ ἀναρχικῆς αὐθαιρεσίας: εἶνε ἀσφαλεστάτη πιστοποίησις πολιτικῶν ἠθῶν καὶ ἀνθρωπίνων χαρακτήρων — καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἀξίαν του.

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΚΛΟΓΗ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Γ. Στρέϊτ ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἠκούσθη μὲ ἰδιαιτέραν ὅλως ἱκανοποίησιν ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν ἔπιστημονικὸν κόσμον. Τόσον κατὰ τὸ παρελθὸν ὅσον καὶ τελευταίως κατὰ τὰς διαφόρους σχετικὰς πρὸς τὸν Κώδικα συζητήσεις, ὁ κ. Γ. Στρέϊτ ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο ὁ ἁρμοδιώτερος νὰ προεδρεύσῃ τοιαύτης ὁμαδικῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, ἐπὶ πλέον δὲ καίτοι εἶνε κεκηρυγμένος ὑπὲρ ὡρισμένου προτύπου, οὐδέποτε ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ πρότυπον τοῦτο πρέπει πιστῶς ν' ἀντιγραφῇ. Ἁπλῶς εἰς πλεῖστα σημεῖα δέχεται ὅτι ὁ Γερμανικὸς Κῶδιξ, ὡς συνεχίζων τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ μίαν χώραν, ἡ ὁποία ἐπὶ ἕνα αἰῶνα τώρα διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Βυζαντινοῦ Δικαίου. Ἀσφαλῶς ὅμως ὁ κ. Στρέϊτ οὐδέποτε ἀπέκλεισε μίαν ἐργασίαν στηριζομένην εἰςπερισσότερα τοῦ ἑνὸς πρότυπα καὶ κανεὶς βεβαίως, ἔχων ἀντίληψιν ἐπιστημονικὴν τοῦ ζητήματος, δὲν θὰ θεωρήσῃ περιττὰς μερικὰς διατάξεις ἀπὸ τὸ σχέδιον τοῦ 1874, ἢ τὸν νεώτατον Ἑλβετικὸν Κώδικα, καίτοι ἀποκρούει ἀμφότερα ὡς βασικά, τρόπον τινὰ πρότυπα. Καὶ ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς προσέφερεν, ἀλλὰ καὶ ὡς Πρόεδρος ὁ κ. Γεώργιος Στρέϊτ θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν χώραν μίαν ὑπηρεσίαν ἐκτάκτως πολύτιμον καὶ ἡ σκέψις τῆς χρησιμοποιήσεώς του ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως εὐτυχής.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Εἶνε, πράγματι, ἄξιον σημειώσεως τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξ ὅλων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν μόνον τὸ Ἀλβανικὸν ἠγνόησεν ἐντελῶς τὴν Ἑλληνικὴν Ἑκατονταετηρίδα. Οὔτε ὁ Βασιλεὺς Ζώγου, οὔτε ἡ Ἀλβανικὴ κυβέρνησις ἔκριναν ὅτι εἶχον καμμίαν ὑποχρέωσιν φιλοφροσύνης ἔναντι τῆς πανηγυριζούσης τὴν συμπλήρωσιν αἰῶνος ἐλευθέρου βίου γείτονος χώρας, καίτοι τόσα κοινὰ σημεῖα ἀγώνων διὰ τὴν ἐλευθερίαν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν δύο λαῶν. Ἡ σιγὴ αὐτὴ τῆς Ἀλβανίας πρέπει ν' ἀποδοθῇ —τὸ ὀλιγώτερον— εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κυβερνῶντες αὐτὴν δὲν ἐσυνήθισαν ἀκόμη εἰς τὰ ἔθιμα, τὰ διέποντα τὰς σχέσεις τῶν πολιτισμένων κρατῶν πρὸς ἄλληλα, παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ Ἀλβανικὸν κράτος δὲν ἀποκρύπτει τὴν αὐταρέσκειάν του ἐνίοτε διὰ τὰς «μεγάλας» σχέσεις του.

ΠΩΣ ΑΦΑΙΡΕΙΤΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὸ προχθεσινὸν κροῦσμα, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπανέλαβε καὶ χθὲς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς περιφρονήσεώς του πρὸς τὴν Βουλήν, ζητήσας ν' ἀφαιρεθῇ ὁ λόγος —ὅστις καὶ ἀφῃρέθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος—ἀπὸ βουλευτὴν πρόσφυγα, ζητήσαντα νὰ ὁμιλήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν πρωθυπουργικὴν ἀγόρευσιν διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἀγροτῶν προσφύγων. Ἀλλ' ἡ χθεσινὴ ἐκδήλωσις ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶναι μόνον ὁ κ. Βενιζέλος ὅστις θεωρεῖ τὴν Βουλὴν οἰκογενειακὸν τιμάριον τῶν Φιλελευθέρων. Διότι, χθές, τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπρόλαβαν, ἀξιοῦντες ν' ἀφαιρεθῇ ὁ λόγος ἀπὸ τὸν ζητήσαντα νὰ ὁμιλήσῃ βουλευτὴν καὶ δημιουργοῦντες θόρυβον ἀσυνήθη, ὅλοι οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ κόμματος, προεξάρχοντος τοῦ «ἐπιμελητοῦ τοῦ Βενιζελικοῦ σκούφου» ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, — ὡς ἐπισήμως ἀποκαλεῖται ὁ κ. Σοφούλης. Ὁ ἐν προκειμένῳ ζῆλος τοῦ τελευταίου ἐξηγεῖται κάπως, ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ὁ κ. Σοφούλης ὑπῆρξεν ὁ περιλαβὼν εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν Φιλελευθέρων τὸν ἀποσκιρτήσαντα ἀργότερον ἐκ τοῦ κόμματος πρόσφυγα βουλευτήν, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπετράπη χθὲς νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν Βουλήν..

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τριάντα τέσσαρα ὁλόκληρα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος Χαριλάου Τρικούπη, ἡ ἐτησία ἀπότισις φόρου εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην του ἀντὶ ν' ἀτονήσῃ μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν, ἀπ' ἐναντίας, παγιοῦται ὡσὰν μία ἠθικὴ ὑποχρέωσις. Καὶ οἱ προσερχόμενοι κατ' ἔτος εἰς τὸν τάφον του διὰ νὰ κατευθύνουν τὴν συγκεκινημένην σκέψιν των πρὸς τὸν ἀδάμαστον ἀθλητὴν ποὺ ἐπεχείρησε τὸν ἆθλον τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας κατὰ τρόπον ἄξιον τοῦ προορισμοῦ της εἶνε πάντοτε περισσότεροι καὶ ἡ πάροδος τῶν ἐτῶν προσδίδει εἰς τὸ ἔργον του εὐνοϊκωτέραν πάντοτε προοπτικήν. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπίσης συγκεντρώνει ἑκάστην 30ὴν Μαρτίου τὴν Ἑλληνικὴν σκέψιν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Χαριλάου Τρικούπη εἶνε ἡ συναίσθησις ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εἰς μίαν στιγμὴν ἐξάψεως, τὸν ἠδίκησε καὶ ὅτι ὁ μοχθήσας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐξέπνευσεν εἰς τὴν ξένην, αὐτεξόριστος μετὰ τὴν καταψήφισίν του καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἀκόμη πατρίδα του καὶ ὅτι ἐδέχθη τὸ βαρὺ αὐτὸ ἠθικὸν πλῆγμα μὲ τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ σιωπηλὴν ἐγκαρτέρησιν ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς δυνατοὺς καὶ εὐθεῖς χαρακτῆρας.

Η ΝΙΚΗ ΤΩΝ

Οἱ ἀθληταί μας ἐκέρδισαν χθὲς εἰς τὸν μετὰ τῶν Αἰγυπτίων συναδέλφων των ἀγῶνα, νίκας ποὺ τιμοῦν τὴν ἐπίδοσίν των καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν προπόνησιν, ἀπαραίτητον διὰ κάθε ἐπιζητουμένην ὑπεροχὴν εἰς τὸν ἀθλητικὸν στίβον. Τὴν χαρὰν τῆς νίκης των τὴν συμμερίζονται ἐκτὸς τῶν φιλάθλων μας καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ εὐχάριστον ἐξ Ἀλεξανδρείας ἄγγελμα, ἐχάρισε στιγμὰς ἀληθοῦς συγκινήσεως. Ἔχομεν ἀνάγκην μερικῶν παρομοίων εἰρηνικῶν νικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ οἱ ἀθληταί μας ἠμποροῦν ἂν ἐπιδοθοῦν μὲ περισσότερον ἀκόμη ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν προπόνησίν των, νὰ μᾶς χαρίσουν καὶ νέας εἰς τὸ μέλλον συγκινήσεις.

ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Νομίζομεν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς χθεσινῆς της ἀποφάσεως ὅπως ἐκτυπώσῃ καὶ διανείμῃ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν διανεμηθησόμενον λόγον καὶ τὰς ζητηθείσας ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον σχετικὰς ἐξηγήσεις. Διότι αἱ ἐξηγήσεις αὐταὶ ἔχουν οὐσιαστικὴν σημασίαν διὰ τὸ ζήτημα τῶν προσφυγικῶν χρεῶν. Καὶ συγκεκριμένως ἔχει σημασίαν οὐσιαστικὴν ἂν ὁ μέσος ὅρος ἐκτιμήσεως τῶν γαιῶν αἵτινες ἐδόθησαν εἰς τοὺς πρόσφυγας ἀναφέρεται εἰς τὰς καλλιεργησίμους γαίας μόνον, ἢ ὄχι. Ἐπίσης ἔχει σημασίαν ἡ ζητηθεῖσα —καὶ μὴ δοθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ—πληροφορία ἂν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἱκανοποιοῦνται τελειωτικῶς διὰ τῆς ἐκτεθείσης χθὲς διαρρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν των ἢ ἀφοροῦν καὶ ἄλλας διεκδικήσεις, περὶ ὧν κατ' ἐπανάληψιν ἠσχολήθησαν τὰ κατὰ καιροὺς συνελθόντα εἰδικὰ συνέδρια τῆς Μακεδονίας. Διὰ τοὺς λόγους αὐτούς, καὶ διότι διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους πρόσφυγας αἱ ἐν λόγῳ συμπληρωματικαὶ ἐξηγήσεις ἀποτελοῦν «οὐσίαν» ἴσως, ἂν ὄχι μεγαλυτέρας, πρακτικῆς ἀξίας πρὸς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, νομίζομεν ὅτι εἰς τὰ ἐκτυπωθησόμενα κείμενα πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ περιληφθοῦν καὶ αὐταί.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Εἶναι ἀπολύτως ἐπιτυχὴς ἡ ἔμπνευσις τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ «Παρνασσοῦ», ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διοργανώσεως Πανελληνίου Ἀναδρομικῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Εἰς τὴν χώραν αὐτήν, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶμεν νὰ διαφημίζωμεν ὡς κοιτίδα τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τῶν φώτων, ἓν ἀπὸ τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἀνεξαρτησίας θὰ ἦτο ἡ ἐπίδειξις τῶν ὅσων ἐπετελέσθησαν ἐπὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐλευθέρου βίου. Θὰ εἶχεν οὕτω ἡ Ἑλλὰς νὰ δείξῃ, ἂν ὄχι πολλὰ ἀριστουργήματα, πάντως ἀξιολογώτατα δείγματα ἐπιδόσεως τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων εἰς τὰς καλὰς τέχνας.

Ἤδη τὴν ἰδέαν ἐνεκολπώθησαν ὅλαι αἱ ὀργανώσεις, αἱ συγκεντρώνουσαι τοὺς Ἕλληνας καλλιτέχνας καὶ διανοουμένους, σχετικὸν δὲ ψήφισμα ὑπεβλήθη εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Εἶνε τόσον προφανὴς ἡ σκοπιμότης καὶ ἡ ὠφέλεια ἐκ μιᾶς τοιαύτης ἐκθέσεως, ὥστε νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ὑποστήριξις τοῦ Κράτους θὰ παρασχεθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐπαρκῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Πανελληνίου Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ραδιό.....

Ὁ Μαρκόνι λοιπὸν ἐπραγματοποίησε τὸ καινούργιο θαῦμα... Μὲ ἕνα ἁπλὸ πάτημα ἑνὸς κουμπιοῦ, ἀπὸ ἀποστάσεως 9600 μιλίων, ἄναψε τρεῖς χιλιάδες λαμπτῆρες εἰς τὸ Σίδνεϋ.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀξιοσημείωτον, διότι ναὶ μὲν ἄλλοτε οἱ ἐγχώριοι παλληκαράδες ἄναβαν καὶ αὐτοὶ μὲ μίαν γροθιὰ τὰ καντύλια τῶν ἀντιπάλων, ἀλλ' ἀπὸ ἀσυγκρίτως μικροτέρας ἀποστάσεως, ἑνὸς καὶ μόνον μέτρου!..

Ἡ τηλενέργεια αὐτὴ εἶνε ἀσφαλῶς τὸ πρῶτον πείραμα μιᾶς σειρᾶς πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῆς νέας ἐφευρέσεως. Γιατί νὰ ἀποροῦμε; Ὅλα μποροῦν νὰ συμβοῦν εἰς τὸν αἰῶνά μας, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἄλο παρὰ ἠλεκτρικὴ μηχανή, καὶ κάθε ἐνέργειά του δὲν εἶνε παρὰ μιὰ ὡρισμένη παροχέτευσις ἠλεκτρισμοῦ.

Δὲν θὰ ὑπάρχῃ καμμιὰ ἀνάγκη, ἐξαφνα, νὰ γράφωμε... Τὸ μυαλό μας θὰ σκέπτεται καὶ ἡ σκέψις μας, αὐτομάτως, θὰ μεταδίδεται καὶ θὰ ἐπηρεάζῃ κάποιαν ἀναίσθητην πλάκα ἢ κάποια μηχανή. Τὰ γράμματα θὰ ὑπάρχουν μόνον ὅταν θὰ θέλουμε νὰ γράφωμε καμμιὰν ἀνώνυμον ἐπιστολήν, διὰ νὰ μποροῦμε νὰ παραποιοῦμε τὸν χαρακτῆρά μας. Διότι, ὅσο κι' ἂν προοδεύσουν οἱ ἄνθρωποι, δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ ἀποβάλουν μερικὲς ποναπὲς συνήθειες...

Θὰ μποροῦμε ἐπίσης ν' ἀγαπᾶμε ἀπὸ μακρυά... Κάθε μας σκέψις, κάθε στιγμῆς, θὰ μπορῇ νὰ μεταβιβάζεται στὸ ἀγαπητόν μας πρόσωπον, χωρὶς νὰ γίνεται ἀνάγκη ταχυδρομείου τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τοῦ νέου ἀεροπορικοῦ ταχυδρομείου, τὸ ὁποῖον τόσο συχνὰ πέφτει στὴ θάλασσα. Καὶ ἡ ἀγαπημένη μας θὰ μᾶς ἀπαντᾷ ἀμέσως μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἡ δυὸ καρδιές μας θὰ κτυποῦν ταυτόχρονα ἀπὸ ἀποστάσεως εἴκοσι χιλιάδων μιλίων.

Τὸ πιὸ ἀστεῖο ἀπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἐφαρμογὴν θὰ εἶνε καὶ ἡ ἐκδίκησις. Ὅταν ἡ ἀγαπημένη μας δὲν θὰ μᾶς τέρπῃ πλέον—καὶ ἡ ἀπόστασις, ὡς γνωστόν, δὲν εἶνε πολὺ ἐξυπηρετικὴ τῆς πίστεως —καὶ θὰ ἀναζητῶμεν τὰς ἀπολαύσεις, θὰ τῆς λέμε ἀμέσως: «Ἀγάπη μου, σοῦ δίνω τὰ παπούτσια στὸ χέρι, καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν σὲ ἀπατῶ... Ἡ ἀγαπημένη μας θὰ παίρνῃ τὸ μήνυμα ἀμέσως καὶ θὰ νοιώθῃ ταυτόχρονα μὲ τὴν πρᾶξί μας τὶς πρῶτες φιγοῦρες ἑνὸς ἐξωγκωμένου μετώπου...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Διὰ τὴν ψῆφον τῶν γυναικῶν

Τὸ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ δηλοῖ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐχουσῶν τὰ προσόντα γυναικῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Δέχεται τοὺς βουλομένας νὰ ἐγγραφῶσιν καθ' ἑκάστην 5—6 μ.μ. εἰς τὸ Κέντρον αὐτοῦ ὁδὸς Φειδίου 12.

—Ἐπίσης τὸ Ἀγροτικὸν καὶ Ἐργατικὸν Κόμμα (Δημοκρατικὴ Ἕνωσις) διὰ νὰ διευκολύνῃ τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους διὰ νὰ λάβουν τὰ ἐκλογικά των βιβλιάρια ἀναλαμβάνει νὰ δίδῃ πληροφορίας, ὁδηγίας καὶ νὰ συντάσσῃ αἰτήσεις καθ' ἑκάστην εἰς τὰ Γραφεῖα του Πανεπιστημίου ἀριθ. 25, 9—1 π. μ. καὶ 5—7 μ. μ.

Ἡ «Μεγάλη Ἑλ. Ἐγκυκλοπαιδεία»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ ὑπ' ἀριθ. 226 τεῦχος (α' τοῦ ΙΓ' τόμου) περιέχον τὰ ἀπὸ τῆς λ. Ἴλιτζα μέχρι τῆς λ. Ἰνσαλάχ ἄρθρα, 788 τὸν ἀριθμόν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ περὶ Ἰλλυριῶν, Ἰλυολούτρων, Ἰμαλαΐων, ἱμάντων, Ἴμβρου, ἰμπεριαλισμοῦ, «Ἰμπερίου καὶ Μαργαρώνας», Ἰμπν-Χαλντούν, Ἰμπραήμ, Ἰνδιῶν (80 σελ. βιβλίου), ἰνδοευρωπαϊκῆς ὁμοεθνίας, Ἴνκα, Ἰν-Εϋνοῦ κ. ἄ. Τὰ πραγματεύονται οἱ κ.κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Κλαδᾶς, Ν. Κοκκίδης, Γ. Κορομηλᾶς, Α. Κούζης, Ν. Λάσκαρης, Ν. Μοσχόπουλος, Σ. Οἰκονόμος, Λ. Πολίτης, Ι. Σαρρῆς, Γ. Σκλάβος, Ν. Σπυρόπουλος, Α. Συρῖγος καὶ ὑπερεξήκοντα ἄλλοι συνεργάται, ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 86 εἰκόνες, χάρται καὶ σχεδιάσματα.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ἡ «Ἑλληνὶς» τοῦ Μαρτίου, περιέχουσα: 25η Μαρτίου, τὸ Συνέδριον τοῦ Διεθν. Συμβουλ. τῶν Γυναικῶν εἰς τὴν Βιέννην, Ποίημα Ἰωάν. Μπουκουβάλα, Τὰ δημοτικὰ τραγούδια τῆς Λιθουανίας, Βιβλία γυναικῶν ὑπὸ Α. Μπρουᾶ, Ἡ ἀγωγὴ ὡς κοινωνικὸν ζήτημα, ὑπὸ Ρ. Πρωτεκδίκου, διηγήματα τῶν κ.κ. Σαραντῆ καὶ Παρασκευοπούλου, χρονογράφημα, κριτικὴ κλπ.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ 12ον τεῦχος τῆς ἑβδομαδιαίας ἐπιθεωρήσεως «Ἐργασία» μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην.

— Ἐξεδόθη μελέτη τοῦ κ. Φιλίππου Η. Φιλιππακοπούλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐμπορική, Ναυτική, Πολιτική».

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ 5ον φύλλον τῆς νέας εὐθυμογραφικῆς ἐπιθεωρήσεως «Ὁ Ἀρλεκῖνος», μὲ εὔθυμον ὕλην.

— Ἐξεδόθη συλλογὴ ποιημάτων τοῦ κ. Μ. Καλλοναίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγροτικά».

— Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ὁ 24ος ἀριθμὸς τῆς ἑβδομαδιαίας ἐπιθεωρήσεως «Πειθαρχία», πλούσιος καὶ πυκνὸς εἰς ὕλην.

— Σήμερον κυκλοφορεῖ ὁ «Καραγκιόζης» τοῦ κ. Βρατσάνου.

Ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συγγραφεῖς μεταφρασμένοι ἀπ' ὅλους τοὺς λογίους μας, πωλοῦνται μὲ δόσεις παρὰ τῷ Ἐκδοτικῷ Οἴκῳ Φέξη. Ὁ Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης, Ἀριστοτέλης, Εὐριπίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφῶν, Σοφοκλῆς, Πλάτων, Πλούταρχος κτλ.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

(Ὥρα Ἀθηναϊκή. — Τὰ δι' ἀστερίσκων σημειούμενα εἶναι τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος).

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 7.30' μ.μ. Ἔντβιν Κομάουερ: τριὸ γιὰ βιολί, βιολοντσέλλο καὶ πιάνο. Τραγοῦδι ὑπὸ Ρόζας Βάϊσγκέρμπερ - Πράϊς. 9 μ.μ. Συναυλία τῆς πρώτης Βιεννέζικης Μανδολινάτας, ἐκ τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, τῇ συμπράξει ἀοιδῶν τῆς Κρατικῆς Ὄπερας. 10.45' μ. μ. «Ὡραῖες ψυχὲς», κωμῳδία μονόπρακτος τοῦ Φέλιξ Ζάλτεν. Τὸ πρῶτον πρόσωπον παίζει ὁ μεγάλος Γερμανὸς ἠθοποιὸς Ἐντόφερ. Κατόπιν συναυλία τῆς τζὰζ Κόρνγκόλντ.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263.4 μ.) 8 μ.μ. Συναυλία τοῦ Συνδέσμου τῶν Μανδολινιστῶν. 9 μ. μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Λαϊκὴ μουσική.

* ΤΟΥΡΙΝΟ (291 μ.) 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Κουϊντέττο. 10 μ. μ. «Ἐρνάνης», μελόδραμα τοῦ Βέρδη, ἐκ τοῦ θεάτρου «Βιττόριο Ἐμανουέλε». 12.30' μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΓΚΛΑΪΒΙΤΖ (253 μ.) 7.15' μ.μ. Τραγούδια ὑπὸ τῆς ὑψιφώνου Νέλντεφ. 8.40' μ. Εὐχάριστη μουσικὴ βραδυά. 10 μ.μ. «Ἕνα, δύο, τρία», ἔργον τοῦ Φράντς Μόλναρ, ἐκ Βερολίνου. Εἰς τὸν πρῶτον ρόλον ὁ μεγάλος Γερμανὸς ἠθοποιὸς Μὰξ Πάλλενμπεργκ. 11.30' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 10 μ.μ. «Ἡ εὔθυμη χήρα», ὀπερέττα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Λέχαρ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) 8 μ.μ. Συναυλία. 10.25' μ.μ. Ὄπερα Κωμικ. Ὀρχήστρα Βιεννέζικη. 12.40' μ.μ. Δίσκοι γραμμοφώνου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 6.40' μ. μ. Ἡ ὀρχήστρα Σιμπιτσεάνο. 8 μ.μ. Μουσικὴ ρουμανικὴ ἀπὸ δίσκους γραμμοφώνου. 9 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ (φὸξ-τρότ). 9.45' μ.μ. Τραγοῦδι ὑπὸ Νικολέσκου — μπάσου τῆς Ρουμανικῆς Ὄπερας. 10.15' μ.μ. Ὁ βιολιστὴς κ. Τεοντορέσκου θὰ παίξῃ Μπράμς, Μπετόβεν, Κράϊσλερ.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα παλαιᾶς ἰταλικῆς μουσικῆς. 10.02' μ.μ. «Μανὸν Λεσκὼ», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Ὀπερέττα ἐκ Τουρίνου. 12.40' μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 9.30' μ. μ. Πανηγυρικὴ συναυλία, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Θὰ ἐκτελεσθοῦν ἔργα Μπετόβεν, Μπάχ. Κατόπιν συναυλία τῆς τσιγγάνικης ὀρχήστρας ἐκ τοῦ ξενοδ. «Οὑγγάρια».

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Δευτέραν

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 9 μ. μ. Βιεννέζικα τραγούδια ἀπὸ τὴν Μπέτυ Φίσερ καὶ ἄλλους. 10.45' μ.μ. Ἄριες καὶ τραγούδια ὑπὸ Μαριάννας Βάλντενμπουργκ. Στὸ πιάνο ὁ καθηγ. Μέλλερ. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας τζὰζ τοῦ Γκοντριό, τῇ συμπράξει τοῦ Γκρύνχουτ (τραγοῦδι). 12.30' μεσον. Μουσικὴ μὲ ὄργανα ἐκ τοῦ θεάτρου «Ἀπολλό».

ΟΣΤΡΑΒΑ (263.4 μ.) 9.30' μ.μ. Συναυλία τῆς Χορῳδίας Σοκόλ. 10 μ.μ. Εὔθυμη μουσική. 11.15' μ.μ. Μοντέρνοι ἐγγλέζικοι χοροί.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (331.4 μ.) 10.02' μ.μ. Δημοτικὰ τραγούδια.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 8 μ.μ. Μουσικὴ ρουμανικὴ (δίσκοι γραμμοφώνου). 9 μ. μ. Κουϊντέττο Σαβόϋ - Χαβάγια. 9.45' μ. μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (380.7 μ.) Μουσικὴ χοροῦ. 8.35' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Ρωσσικὰ τραγούδια. 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 10.25' μ.μ. Μελῳδίαι - Φυσαρμόνικα. 11 μ.μ. Κωμῳδία. 12.15' μεσον. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ καφὲ «Σιόν».

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 8.30' μ.μ. Συνθέσεις τοῦ μαέστρου Ρόσι. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ δημοτικὰ τραγούδια.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.15' μ.μ. Μικρὰ συναυλία. 9.30' μ.μ. Ὄπερα τοῦ Λαττουάντα.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.40' μ.μ. Βὰλς καὶ κομμάτια ἀπὸ ὀπερέττες ὑπὸ ὀρχήστρας. 8.40' μ.μ. Συναυλία τῆς Χορῳδίας καὶ τοῦ Μουσικοῦ Συνδέσμου Βουδαπέστης ἐκ τῆς Ἀνωτάτης Μουσικῆς Σχολῆς: «Σαούλ», ὀρατόριον τοῦ Χαῖντελ, σόλο, μικτὴ χορῳδία καὶ ὀρχήστρα. Κατόπιν συναυλία τῆς τσιγγάνικης ὀρχήστρας Φαρκάς.

Γαλλικὴ βιβλιογραφία

Driault. Le roi Constantin. Benjamin. Clemenceau dans la retraite. Nicolopoulos. La chanson de maître Borée. Wade. Le sonneur de la paix. Bordeaux. Visages français. Frondaie. Béatrice devant le désir. Goetel. L' aspirant Kos. Ghoisy. Delteil tout nu. Oudard. La Polonaise. (Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν, ὁδὸς Σταδίου 28)

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. 6 1)2 μ.μ. «Δὶς μητέρα μου».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Τὸ τέλος τοῦ ταξειδιοῦ».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σατανερί».

ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π.μ. Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Ὀρχήστρας. Ἀπογ. «Πρωτομάστορας», ἑσπερ. «Μᾶρκος Μπότσαρης».

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Παναθηναϊκή».

ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ Σκρᾶ».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Λουλοὺ» ἢ «Ὁ σαδιστής».

ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Ἡ νύχτα εἶνε δική μας», γαλλική.

ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν) «Ἡ νύχτα εἶνε δική μας» καὶ «Ἀΐντα».

ΟΥΦΑ (Ὁμιλῶν). «Χατζῆ Μουράτ» μὲ Μοζοῦκιν καὶ Νταγκομπέρ.

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σόνια Βερανώφ».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ κινηματογραφιστὴς» καὶ βαριετέ.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τρωϊκὸς πόλεμος».

ΑΡΗΣ. «Λευκὴ κόλασις».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Φιλοδοξία».

ΚΟΣΜΟΣ. «Κυρία μὲ τὴ μάσκα».

ΚΡΥΣΤΑΛ. «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ».

ΛΟΥΞ. «Σωτὴρ πλοίαρχος».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Καταγώγια Σικάγου».

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀγάπη στὴν ἔρημο».

Πειραιῶς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὄνειρον ἀγάπης».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ μικρός μου ἀδελφός».

Ἡ θεμελίωσις τοῦ Πανελληνίου Ἡρῴου

Εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως οἱ κυβόλιθοι, οἱ ἀποσταλέντες ἀπὸ ὅλας τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἡρῴου, τοῦ ὁποίου σήμερον τὴν 11ην π.μ. θὰ κατατεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος.

Τὸν θεμέλιον λίθον θὰ θέσῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης, θὰ παραστοῦν δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργός, τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ξένοι ἀντιπρόσωποι, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ κλπ.

Κατὰ τὴν τελετὴν θὰ γίνῃ καὶ στρατιωτικὴ παράταξις μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Τάγμα τῶν Εὐζώνων.

Διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Ἀθηνῶν.

Ἀθλητισμὸς

Ἡ Ἐθνική μας ὁμὰς εἰς Ἀλεξάνδρειαν

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 28 Μαρτίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς «Πρωΐας» διὰ τοῦ ἐναερίου ταχυδρομείου). — Τὸ ταξεῖδι τῶν ἀθλητῶν μας ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ εὐχάριστον, μέχρις Ἀλεξανδρείας. Ἐκεῖ μᾶς ἀνέμενεν ἐνθουσιώδης ὑποδοχή. Οἱ ἀθληταί μας ἀπεβιβάσθησαν μὲ ἀπόλυτον τάξιν καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀρχηγούς των. Ἰταλοί, Αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμόν. Ζητωκραυγαὶ ἠκούσθησαν ὑπὲρ τῶν ἐπιλέκτων μας, οἱ ὁποῖοι ἀπήντησαν ζητωκραυγάσαντες καὶ αὐτοί. Ἐπηκολούθησαν οἱ ἐπίσημοι χαιρετισμοί.

Ὁ κ. Σαριδάκης προσεφώνησε τοὺς ἀθλητάς μας ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Ἀλεξανδρείας, ὁ κ. Ὀρτιτσέλι τῆς Παλαίστρα Ἰταλιάνα καὶ ὁ κ. Ἔρμαν τῆς Ὁμοσπονδίας Ἀθλητισμοῦ. Ἀπήντησεν ὁ κ. Κετσέας.

Προσφωνήσεις, χαιρετισμοί, γεμᾶτοι εἰλικρίνειαν ἐνθουσιασμοί. Στὰ πρόσωπα τῶν ἀθλητῶν μας ἦτο ζωγραφισμένη ἡ μεγάλη χαρὰ καὶ συγκίνησις. Ὅλοι κατόπιν ἐπέβημεν τῶν αὐτοκινήτων.

Στὸ ξενοδοχεῖο λουλούδια, παντοῦ λουλούδια. Κι' ἀνάμεσά τους κάρτες μὲ τὰ ὀνόματα τῶν προκρίτων ὁμογενῶν τῆς Ἀλεξανδρείας.

Γύρω-γύρω στοὺς πρωταθλητάς μας, συνάδελφοί των, φίλαθλοι φανατικοί. Ὅλοι τους κυττάζουν μέσ' στὰ μάτια. Λὲς καὶ θέλουν νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ἀθλητική τους δύναμι. Καὶ βροχὴ αἱ ἐρωτήσεις.

Τὰ ρεκόρ. Αὐτὰ ἐνδιαφέρουν τοὺς ἐδῶ ὁμογενεῖς. Καὶ ὅταν τὰ ἔμαθαν, ἔφυγαν ἐνθουσιασμένοι.

— Θὰ νικήσετε παιδιά, διεπίστωσαν. Μόνον στοὺς δρόμους θὰ τὰ βρῆτε λίγο σκοῦρα.

Καὶ ἤρχισε τὴν ἑπομένην ἡ προπόνησις καὶ αἱ ἐπίσημοι ἐπισκέψεις.

Ἐπεσκέφθησαν τὸ Πατριαρχεῖον, τὸν διοικητὴν τῆς πόλεως καὶ τὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος. Παντοῦ ἐγένοντο δεκτοὶ ἐνθουσιωδῶς. Ἰδιαιτέρως ἡ Α. Π. ὁ Πατριάρχης μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τοὺς ὡμίλησε γιὰ τὸ καθῆκον των ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ ὁποῖοι τόσον ἐπικράνθησαν ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἀθλητικά μας ἀτυχήματα.

Οἱ ἀθληταί μας εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ βάλουν ὅλα τὰ δυνατά των.

—Τὰ ἔπαθλα

Εἰς τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀπεστάλησαν τὰ κάτωθι κύπελλα διὰ νὰ ἀπονεμηθοῦν εἰς νικητὰς τῶν ἀγώνων.

Ὁ πρίγκηψ Ὀμὰρ Τουσσοὺν προσέφερε μεγαλοπρεπὲς κύπελλον ἀξίας 3,000 λιρῶν διὰ τοὺς νικητὰς τοῦ Κράτους τῶν περισσοτέρων ἀγωνισμάτων.

Ἡ πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας προσέφερεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁμάδα καλλιτεχνικὴν πλάκα εἰς ἀνάμνησιν τῆς διαβάσεως τῆς ὁμάδος μας ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ὁ κ. Ἄγγ. Βολανάκης ἠθλοθέτησεν ὁμοίως κύπελλον διὰ τὸν νικητὴν τῶν 100 μέτρων.

Ὁμοίως ὁ κ. Χαριτάκος ἠθλοθέτησε κύπελλον βαρύτιμον διὰ τὸν νικητὴν τῶν 110 μ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Λέσχη διὰ τὸν νικητὴν τοῦ ἀκοντισμοῦ. Ὁ κ. Σαριδάκης διὰ τὴν ἐλευθέραν δισκοβολίαν. Οἱ ἀδελφοὶ Κυριαζῆ ἐκ Καΐρου κύπελλον διὰ τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου οἱ ἀθληταὶ θὰ ἀποσπάσουν τὰς περισσοτέρας νίκας ἐπὶ μίαν διετίαν.

Κ. ΖΑΧΑΡΩΦ

—Πειραιεὺς — Θεσσαλονίκη

Πολλαὶ συναντήσεις εἶναι βέβαια δυνατὸν νὰ συγκινήσουν τοὺς φίλους τοῦ ποδοσφαίρου καὶ νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων, ἀλλ' ἡ σημερινὴ συνάντησις Πειραιῶς—Θεσσαλονίκης διὰ τὸ κύπελλον τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχει κάτι τὸ ἰδιαίτερον, τὸ ὁποῖον τὴν ξεχωρίζει ἀπὸ τὸ πλαίσιον μιᾶς συνήθους «ἐνδιαφερούσης» συναντήσεως. Τὸ ἐνδιαφέρον ἑνὸς ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνος δυνατὸν νὰ προκληθῇ ἀπὸ τὴν ἰσοδυναμίαν τῶν δύο ὁμάδων, τὴν ἀνωτέραν κλάσιν αὐτῶν ἢ καὶ τὸν τίτλον τὸν ὁποῖον φέρει ἡ μία ἐκ τῶν δύο ὁμάδων. Αἱ διεθνεῖς ἐπίσης συναντήσεις προκαλοῦν κατὰ συνήθειαν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἀπορρέει ἀπὸ τὴν περιέργειαν τῶν φιλάθλων νὰ ἴδουν τί θὰ ἀποδώσῃ ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς ἀγωνιζομένη κατὰ ξένης τοιαύτης. Ἡ σπουδαιότης ὅμως τῆς σημερινῆς συναντήσεως δὲν συνίσταται τόσον εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ὁμάδων οὔτε εἰς τὸ παρελθὸν των. Ἀμφότεραι βέβαια αἱ ὁμάδες εἶναι πολὺ ἰσχυραὶ καὶ ἴσης δυνάμεως, καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ λαμβάνεται πολὺ ὑπ' ὄψιν ἀπὸ τὸν φίλαθλον κόσμον, ὁ ὁποῖος ἠλεκτρίζεται ἀπὸ τὰ μεγάλα ὀνόματα. Ἀλλ' ἡ σπουδαιότης τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος συνίσταται κυρίως, εἰς τὸ ὅτι θὰ παραστῶμεν μάρτυρες μιᾶς πάλης μεταξὺ 22 ποδοσφαιριστῶν διὰ τὴν νίκην, ἡ ὁποία δὲν θὰ εἶναι ἁπλῆ νίκη τῆς ὁμάδος, ἀλλὰ θὰ ἀποτελῇ νίκην τῆς πόλεως τὴν ὁποίαν θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ἡ νικήτρια ὁμάς. Ἡ σημασία πράγματι τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος εἶνε ἐξαιρετική. Ὁ Πειραιεὺς θὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν πάνοπλος ἐπὶ τοῦ στίβου μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ διατηρήσῃ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ περίβλεπτον κύπελλον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελῇ δεῖγμα τῆς ποδοσφαιρικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Πειραιῶς ἔναντι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

Εἶναι ὅμως ἀφ' ἑτέρου ἐξ ἴσου συγκινητικὴ ἡ προσπάθεια τῶν Θεσσαλονικέων νὰ νικήσουν σήμερον τὸν πανίσχυρον Πειραιᾶ, καὶ νὰ μεταφέρουν διὰ πρώτην φορὰν ἐν θριάμβῳ τὸ κύπελλον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁ σημερινὸς λοιπὸν ἀγών, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πρώτην σοβαρὰν σύγκρουσιν τοῦ Πειραϊκοῦ ποδοσφαίρου μὲ τὸ τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον, ἀποτελεῖ καὶ τὸν πρῶτον ἀγῶνα Θεσσαλονίκης—Πειραιῶς κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Θεσσαλονίκη κατέρχεται ἐπίσης μὲ σοβαρὰς ἀπαιτήσεις νίκης.

SAK.

Φοιτητικὸς κινηματογράφος

Σήμερον θὰ προβληθῇ εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην (5—7 μ.μ. καὶ 7—9 μ.μ.) χάριν τῶν φοιτητῶν ἡ ταινία «Φιλῶ τὸ χέρι σας Κυρία».

Διαλέξεις

Σήμερον τὴν 6.30' μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὁ κ. Π. Μποβέ, καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Παιδαγωγικῶν σπουδῶν καὶ ἱδρυτὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐκπαιδεύσεως μὲ θέμα: «Αἱ θεωρητικαὶ βάσεις τοῦ σχολείου αὐθορμήτου ἐργασίας». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Σήμερον ὥραν 4 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἀμπελοκτημόνων (ὁδὸς Σταδίου, Μέγαρον Καραπάνου) θὰ ὁμιλήσῃ ὁ γεωπόνος καὶ γερουσιαστὴς κ. Ν. Χασιώτης περὶ τοῦ ρόλου τῆς σπουδαζούσης νεολαίας εἰς τὴν ἐν γένει ἐξύψωσιν τῆς γεωργίας μας. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῆς Νευρολογίας τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ Πανεπιστημίου κ. Νοννὲ θὰ ὁμιλήσῃ αὔριον ὥραν 7ην μ. μ. ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἰατρῶν (Κριεζώτου 1α) μὲ θέμα «Αἱ σύγχρονοι ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν πιέσεων τοῦ νωτιαίου μυελοῦ».

Ἐκθέσεις

Σήμερον ὥραν 11 π.μ. γίνονται τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ζωγραφικῆς τοῦ καλλιτέχνου κ. Ἕκτορος Δούκα, εἰς τὴν αἴθουσαν ξενοδοχείου «Κεντρικὸν» (ὁδὸς Σταδίου).

— Εἰς τὰς τῆς «Γωνιᾶς» προσετέθη μία ἀκόμη ἔκθεσις πρωτοτύπου ψηφιδωτῆς ζωγραφικῆς ἀπὸ λευκὸ καλάμι τοῦ κ. Ε. Κράρα.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Ἀνάκτορον Βερσαλλίαι» (Ὁδὸς Ὄθωνος 10), γίνονται σήμερον ὥραν 11 1)2 π.μ. τὰ ἐγκαίνια τῆς Α' Ἐκθέσεως ζωγραφικῆς καλλιτεχνῶν τοῦ ὁμίλου τῆς Ρωσσικῆς Λέσχης.

Αἱ σημεριναὶ Ἱπποδρομίαι

Πρώτη ἱπποδρομία ὥρα 2.30' μ.μ. Ἔπαθλον Βαχέρας δρχ. 20.000. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἵπποι: Σουάλιμ κ. 58, Μογκοὺλ κ. 57 1)2, Ἄμπου Σουφιὰν κ. 57, Ἀφοὺφ κ. 55, Μερσὰντ κ. 54 1)2, Μοχάννι κ. 54 1)2, Σανφρουᾶ κ. 54.

Δευτέρα ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Βένχας δρ. 15.000. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἵπποι: Σαίκσπηρ κ. 58, Πετὶ Μπλὲ κ. 57 1)2, Μακτάμπ κ. 57, Τζεϊλὰν κ. 53, Ἀγόρι κ. 51 1)2, Μανταλὲχ κ. 50, Μπὸν Ἀμὶ κ. 49 1)2, Φὸξ κ. 48, Χάϊ Τζίνγκς κ. 48.

Τρίτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Διονύσου δρ. 25.000. Ἀπόστασις 1500 μέτρων. Ἵπποι: Πότγκαν κ. 60, Φάλμουθ κ. 58 1)2, Ἰνκφέρνο κ. 51, Οὐέϊμαρ κ. 47 1)2, Λὰ Κάϊγ κ. 47 1)2, Ρὼκ Σὼλτ κ. 47, Ντοῦνο κ. 45.

Τετάρτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἀξιωματικῶν δρχ. 10.000. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἵπποι: Πρόσκοπος κ. 78, Γιῶργος κ. 71, Νέρων κ. 66, Γαλάτεια κ. 66, Κοβαλίτσα κ. 66, Πλάτων κ. 66.

Πέμπτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Θερμοπυλῶν δρχ. 50,000. Ἀπόστασις 1600 μ. Ἵπποι: Ρὸμπ δὶ Γκράϊντ κ. 58, Ρανάνκουλους κ. 53, Φὰρ Νὸρθ κ. 52 1)2, Τσάντος κ. 52 1)2, Λὰ Φεράνα κ. 51 1)2.

Ἕκτη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἀρκαδίας δρ. 20.000. Ἀπόστασις 1500 μ. Ἵπποι: Φάληρον κ. 60, Λεβέντης κ. 59 1)2, Παλληκάρι κ. 53 Κὴφ ΙΙ κ. 50 1)2, Μαρίτσα κ. 49 1)2, Ἀχιλλεὺς κ. 47, Γόης ΙΙ κ. 45.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία. Ἔπαθλον Ἀχιλλέως δρχ. 20.000. Ἀπόστασις 1200 μ. Ἵπποι: Διάβολος κ. 60, Ἀντελὰντ κ. 53 1)2, Σουλτὰν κ. 52 1)2, Ἀλκυὼν κ. 52, Τσάττερμποξ κ. 49 1)2, Μὰξ ΙΙ κ. 42 1)2.

Τὸ «Λαγιαρνὶ»

Ἐνώπιον τῶν πρωταγωνιστούντων προσώπων καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου προεβλήθη χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸν κινηματογράφον «Σπλέντιτ» ἡ νέα ἑλληνικὴ ταινία τῆς «Ἑλλάς-Φίλμ» «Τὸ Λαγιαρνί». Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἁπλοῦ σενάριο, τὸ ὁποῖον ἐνέπνεύσθη ὁ διευθυντὴς τῆς νέας κινηματογραφικῆς ἐπιχειρήσεως κ. Λοῦμος, ἀπὸ τὸ γνωστότατον ὁμώνυμον δημοτικό μας τραγοῦδι.

Ὁ ἀρχιτσέλιγκας Μάνθος, πλούσιος ἀφέντης εἰς τὴν περιοχήν, λατρεύει τὴν μονάκριβη καὶ ὡραίαν του κόρην Μάρω. Εἰς ὅσους τσελιγγάδες τὴν ἐζήτησαν εἰς γάμον, ἠρνήθη πάντοτε, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι «εἶνε μικρὴ ἀκόμα». Εἰς τὴν στάνην τοῦ Μάνθου, ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ τοῦ Ὀλύμπου, διευθύνει τὰ πάντα ὁ βοσκὸς Λάμπρος, ὁ ὡραῖος ἔφηβος, ποὺ μαγεύει μὲ τὴν φλογέρα του. Εἶναι πιστὸς εἰς τὸν ἀφέντη του, ἀλλὰ ξετρελλαίνει τὴν ὡραία του κόρη, καὶ κάποιος ἐπρόδωσεν εἰς τὸν ἀρχιτσέλιγγα τὰς κρυφὰς συναντήσεις τῶν δύο ἐραστῶν. Ὁ Μάνθος ἐκδιώκει ἀπὸ τὴν στάνην τὸν Λάμπρον καὶ κλείνει στὸ σπίτι τὴν Μάρω, ἡ ὁποία οὔτε κἂν εἰς τὸ πανηγῦρι δὲν συμμετέσχε. Τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς ἐκείνην λησταὶ συνέλαβον τὸν Λάμπρον εἰς τὴν στάνην καὶ θέλουν νὰ μάθουν ἀπὸ αὐτὸν ποὺ κρύβει τὴν περιουσίαν του ὁ ἀρχιτσέλιγκας. Ὁ Λάμπρος δέρεται ἀγριώτατα, ἀλλὰ ἀρνεῖται νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικό του. Τὸν ὑποχρεώνουν νὰ παίξῃ τὴ φλογέρα του διὰ νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ληστάς. Καὶ αὐτὸς παίζει τὸ συνθηματικὸ τραγοῦδι «Μπῆκαν κλέφτες στὸ μαντρί...» Ἡ Μάρω μόνη στὸ καλύβι ἤκουσε τὴν κλαυθμηρὴ φλογέρα τοῦ ἀγαπημένου της, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν πατέρα της καὶ τοὺς ἄλλους ἑορτάζοντας, οἱ ὁποῖοι καταδιώκουν τοὺς ληστὰς καὶ σώζουν τὸν πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον Λάμπρον, ὁ ὁποῖος κερδίζει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν Μάρω του.

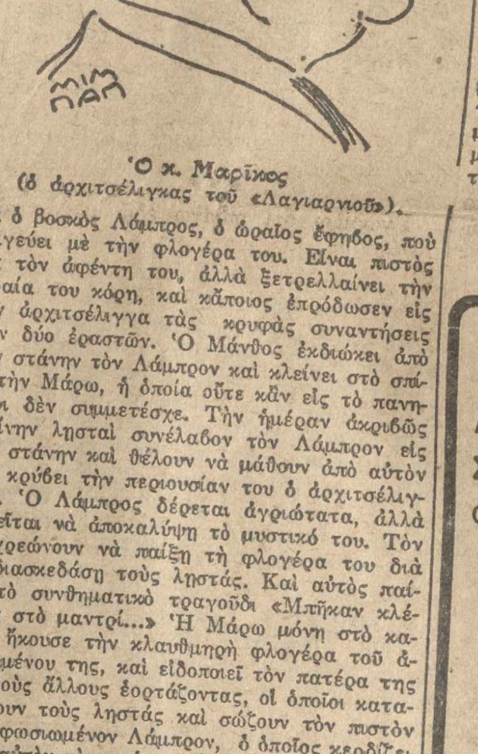

Ὁ κ. Μαρῖκος

(ὁ ἀρχιτσέλιγκας τοῦ «Λαγιαρνιοῦ»).

Ἀρχιτσέλιγκας εἶνε ὁ κ. Ἀθανάσιος Μαρῖκος, καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστος ἡ κινηματογραφική του ἐπίδειξις. Μελετημένη καὶ ἡ παραμικροτέρα χειρονομία, ὡραία φυσιογνωμία, ψύχραιμοι κινήσεις, ψυχολογικώταται αἱ θλίψεις καὶ αἱ χαραί του. Εἰς ὡρισμένας δραματικὰς σκηνὰς προκαλεῖ ἀληθινὴν συγκίνησιν, διότι ἔχει πραγματικῶς ἐνσαρκωθῆ τὰ βουνήσια εἰλικρινῆ αἰσθήματα τοῦ ἥρωος ποὺ παριστάνει.

Ἡ κ. Ρίτα Α. Μυράτ ὡς Μάρω ἔχει στιγμὰς μεγάλης ἀφελείας ὡς καλομαθημένη χωριατοπούλα τὴν ὁποίαν ὑποδύεται. Κάποτε - κάποτε ὑπερβάλλει εἰς λυρισμὸν παρασυρομένη ἀπὸ τὰ γλυκόλογα τοῦ Λάμπρου ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον παίζει πολὺ καλὰ τὸν ρόλον της.

Ὡς βοσκὸς Λάμπρος ὁ κ. Βλαχόπουλος θὰ ἐχρειάζετο ἴσως κάποιο μικρὸ ἑλληνοπρεπέστερο μακυγιάρισμα, καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ καβαλλικεύῃ εἰς τὸ ἄλογό του κατὰ τὸν γυναικεῖον τρόπον. Ἀλλὰ παίζει εὐσυνείδητα τὸν ρόλον του καὶ μὲ πολλὴν εἰλικρίνειαν. Καλὸς εἰς τὴν ἀγριότητά του καὶ ὁ ἀδελφὸς του κ. Βλαχόπουλος ὡς ἀρχιληστής.

Ἡ σημερινὴ τῆς ὀρχήστρας

Σήμερον ὥραν 11 π.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια», ἡ 8η Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Μητροπούλου, συμπράττοντος τοῦ διασήμου πιανίστα κ. Ἔγκον Πέτρι εἰς τὸ 4ον κονσέρτο τοῦ Μπετόβεν. Ἡ ὀρχήστρα θὰ ἐκτελέσῃ μεταξὺ ἄλλων διὰ πρώτην φορὰν τὴν «Συμφωνίαν» τοῦ Ἕλληνος συνθέτου κ. Α. Εὐαγγελάτου, τὴν «Σεχεραζάτ» τοῦ Κορσακὼφ κλπ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Ἰούλιος Γλαμπαδάκης ... τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν ... Βασιλείου, ὀνομάσας αὐτὸν ...

Ἐξετάσεις

Ὁ κ. Ἰωάννης Θεοδώρου ... ὑποστὰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ... κῆς Σχολῆς ἠξιώθη τοῦ βαθμοῦ ...

—Ἡ δ. Ὄλγα Ἀναστασοπούλου ... νενομισμένας ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ... μαιευτικῆς Σχολῆς ἐπέτυχε ... λίαν καλῶς. Εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ καὶ ἀγαπητόν ... υἱὸν καὶ ἀδελφὸν

ΓΕΩΡΓΙΟΝ Δ. ΕΥΣΤΑΘΙ

(Δικηγόρον)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον ... 10 1)2 π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ... Παρακαλοῦμεν δὲ ... λους ὅπως εὐαρεστούμενοι ... τὴν ἐκφοράν του.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Μαρτίου ...

Ἡ σύζυγος: Μηλίτσα Γεωρ. ... Οἱ γονεῖς: Δημήτριος Εὐστάθιος ... ριακοῦλα Δ. Εὐσταθίου ... λου. Οἱ ἀδελφοί: Ν. ... Δ. Εὐστάθιος, Μαρία ... σω Ἀλ. Εὐσταθίου ... Εὐστάθιος Ν. Σιμόπουλος ... πούλου, Ἰσμήνη Ν. Σιμοπούλου ... Νταῆ. (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν ... λῶσι).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες σήμερον Κυριακὴν ... ου καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ... ἱερατικὸν Μνημόσυνον ἐν τῷ ... τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Π... ... παύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ... ζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΑΝΙΑΤΑΚ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς ... λους, ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι ... ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν ... δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Ἐλισσάβετ Μανιατάκη ... κνα: Βασίλειος Δ. Μανιατάκης ... νη Σταυριλάκου, Χριστόφορος Μανιατάκης ... κης, Ἀθανάσιος Μανιατάκης ... Μανιατάκη, Κωνσταντῖνος Στα... Εὐγένιος Βύρτς. Οἱ ἀδελφοί: Μαρία ... βατᾶ, Ἰωάννης Κώτσης. Οἱ ... Κόδρος καὶ Δέσποινα Βίρτς ... Σταυριλάκος, Δημήτριος Σταυρ... Ἐλισσάβετ Σταυριλάκου. Οἱ ... Θεοδώρα Μασσούρα, Ἰωάννης ... τᾶς. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω ὡς ... διαιτέρα πρόσκλησις).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς αἰφνιδίας συμφορᾶς ... προσφιλεστάτης ἡμῶν ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΚΛΩΝΑΡΙΔΟΥ, θεωροῦμεν καθῆκον ... βλημένον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν ... ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς τοὺς ... ποτε συμμετασχόντας τοῦ βαρυτάτου ... μας.

Π. Κλωναρίδης μετὰ τῶν τέκνων του ... δος καὶ Κορνηλίου. Αἱ οἰκογένειαι ... Μαργαριτώφ, Π. Ἀλεξιάδου, Ε. ... νάκη καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Μόλις συνελθόντες ἐκ τοῦ σκληροῦ ... μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης ... γατρὸς καὶ ἀδελφῆς ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ... μας θεωροῦμεν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ... μεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας ... τας τοὺς μετασχόντας εἰς τὴν θλίψιν ...

Ἡ βαρυπενθοῦσα Οἰκογένεια ... Σολ. Ἀμπατζόγλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ
(Σωματεῖον προνομιοῦχον)
ΩΡΑ 6 Μ. Μ.
ΣΗΜΕΡΟΝ Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
Ο
ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ
Διευθυντὴς ὀρχήστρας:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰσιτήρια πρὸς δρ. 75-50-30-20
ΕΙΣ ΤΟ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΒΡΑΔΥΝΗ ΩΡΑ 10 Μ. Μ.
Ο ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΣ 4 Μ. Μ. ΑΡΧΙΖΕΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ
ΜΕ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ ΤΗΣ „ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΣΚΗΝΗΣ"

3Η ΧΡΥΣΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Τὸ ὡραιότερον ἔργον τῆς ἐφετεινῆς περιόδου
Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ
ΤΩΝ ΘΕΩΝ
Μὲ τοὺς
ΖΙΛΝΤΑ ΓΚΡΕΫ
ΚΛΑΪΒ ΜΠΡΟΥΚ
Σκηνοθεσία πολυτελεστάτη
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ

25
ΑΣΤΕΡΕΣ
ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΡΓΟ
ΟΜΟΛΟΓΗΣΑΤΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΔΑΤΕ ΠΟΤΕ ΣΑΣ ΤΕΤΟΙΟ ΘΕΑΜΑ.
ΤΖΩΝ ΤΖΙΛΜΠΕΡΤ
ΜΑΡΙΟΝ ΝΤΑΙΒΙΣ
ΚΟΝΡΑΔ ΝΑΓΚΕΛ
ΑΝΙΤΑ ΠΕΪΤΖ
ΜΠΟΥΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
ΝΟΡΜΑ ΣΗΡΕΡ
ΤΣΑΡΛ ΚΙΝΓΚ
ΜΠΕΣΥ ΛΟΒ
ΤΖΑΚ ΜΠΕΝΥ
ΜΑΡΙΑ ΝΤΡΕΣΛΕΡ
ΠΟΛΥ ΜΟΡΑΝ
ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ
ΟΥΚΟΥΛΕΛΕ ΑΪΚ
ΓΚΥΣ ΕΝΤΒΑΡΣ
ΚΑΡΛ ΝΤΑΙΝ
ΤΖΩΡΤ ΑΡΤΟΥΡ
ΚΛΙΦ ΕΝΤΒΑΡΣ
ΜΠΡΟΞ ΣΙΣΤΕΡΣ
ΝΑΤΑΣΑ ΝΑΤΟΒΑ
ΣΤΑΝ ΛΟΡΕΛ
ΟΛΙΒΕΡ ΧΑΡΝΤΥ
Κ. Λ. Π.
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΑΤΤΙΚΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Πέμπτη 3 Ἀπριλίου 10 μ. μ.
Σάββατον 5 » 6 1)2 μ. μ.
MADAME BUTTERFLY
ὑπὸ τῆς μελοδραματικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου
Καλλ. Διεύθυνσις—Διδασκαλία κ.
ΚΙΜ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ὀρχήστρα — Μικτὴ Χορῳδία
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Θ. ΣΠΑΘΗ
Σκηνικά, ἐνδυμασίαι καινουργεῖς
Εἰσιτήρια δρ. 125. 100. 75.50. 30
εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου.
«ΗΧΩ»

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
	ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ	
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἡ ἑκατονταετηρὶς τοῦ ἐνδύματος

Ἔτος τῶν ἑκατονταετηρίδων τὸ 1930. Ἕνας μεγάλος οἶκος τοῦ Βερολίνου ἔσχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ ὀργανώσῃ μίαν ἐπίδειξιν τῶν ἐνδυμασιῶν, ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων, τοῦ αἰῶνος 1830—1930. Ἀνωτέρω: Ἕνας ὅμιλος νέων καὶ νεανίδων μὲ ἀμφιέσεις τοῦ 1830.

Ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ πατρὸς

Ὁ νεώτατος γόνος μιᾶς ἐνδόξου οἰκογενείας πολιτικῶν, ὁ Ράντολφ Τσώρτσιλ, ὅστις μᾶς ἐπεσκέφθη πρὸ τριετίας μὲ τὸν πατέρα του Οὐΐνστον Τσώρτσιλ. Ὁ Ράντολφ ἔλαβε τὸ βάπτισμα τῆς πολιτικῆς, ὁμιλήσας ἐν Ὀξφόρδῃ ἐπὶ τοῦ Ἀγγλοαιγυπτιακοῦ ζητήματος.

Χειμεριναὶ κολυμβήτριαι

Παρὰ τὸν δριμὺν χειμῶνα, ὅστις ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἐν Ἀγγλίᾳ, αὐξάνεται συνεχῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν χειμερινῶν κολυμβητριῶν, αἱ ὁποῖαι ὠργανωμέναι εἰς ἰδιαίτερον τμῆμα τοῦ Γυναικείου Κολυμβητικοῦ Συλλόγου, ἐπιδίδονται εἰς τὰ διάφορα κολυμβητικὰ σπὸρ μέσα εἰς τὰς κατεψυγμένας ὑπαίθρους δεξαμενὰς τοῦ συλλόγου των.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»

(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

Μίαν ἡμέραν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ ἔλθῃ νὰ κοιμηθῇ τὸν τελευταῖόν του ὕπνον ἐν τῇ ἑλληνικῇ γῇ, διότι εἰς τὸ ἑξῆς καὶ πάντοτε θὰ εἶνε μέσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν.

Πέραν τῶν σημερινῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα οἱ βασιλεῖς της Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος εἶχον εὐρύνει μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, ἡ Μεγάλη Ἰδέα μόνον διὰ τάφων ἐκπροσωπεῖται. Εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται αὐτοὶ οἱ τάφοι σήμερον; Ἀλλ' ὑπῆρξαν ποτέ· ἄρα ὑπάρχουν· καὶ ἡ ἰωνικὴ γῆ εἶναι ὅλη ὀστᾶ τόσων γενεῶν ποὺ ἔζησαν ἐκεῖ ἀπὸ τριάκοντα-τεσσαράκοντα αἰώνων. Καὶ ὑπάρχουν εἰς τὰς καρδίας. Αἱ ἀναμνήσεις εἶναι ἐλπίδες. Δὲν ἐκριζοῦνται πλέον αἱ ἀναμνήσεις, ἡ δὲ τέφρα τῶν νεκρῶν γίνεται σπορὰ ζώντων.

Ὑπάρχει βίος ἀναμνήσεων· αὐτὸς εἶναι ἡ ψυχὴ τῶν λαῶν. Ὑπάρχει ψυχὴ τῶν λαῶν. Ἂς ζήσωμεν μίαν στιγμὴν τὴν ζωὴν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὴν Τροίαν καὶ τὸν Αἰγαιακὸν πολιτισμόν, τὴν Κρήτην καὶ τὸν Μίνωα, τὰς Μυκήνας καὶ τοὺς θησαυρούς της, οἱ ὁποῖοι ἐπλούτισαν τὸ Ἀθηναϊκὸν Μουσεῖον· — τὰ ἔργα καὶ ἡμέρας τῶν προγόνων· — καὶ τὰ βασίλεια τῆς Ἰωνίας καὶ τὴν Μίλητον καὶ τὴν ἀποικισιν ὅλης τῆς Μεσογείου, ἀπὸ τοῦ Καυκάσου μέχρι τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν— καὶ τὸ Κράτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Σαλαμῖνα καὶ τὴν Σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ἀριστουργήματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη καὶ σήμερον ἀνελκύονται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων· —καὶ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Σχολὴν καὶ τὴν Σχολὴν τῆς Περγάμου καὶ ὅλην τὴν ἐξελληνισθεῖσαν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν Ἀσίαν, τὴν προσκληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς πολιτισμὸν γονιμώτερον—καὶ τὴν ρωμαϊκὴν κατάκτησιν: Grecia capta ferum victorem cepit καὶ τὰς μεγαλοπρεπείας καὶ ἀβρότητας καὶ ὅλην τὴν ἔκτακτον διανοητικὴν δραστηριότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐπὶ αἰῶνας ἀκόμη...

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν, τὸν Ἱδρυτὴν— καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν «Θεοφύλακτον Αὐτοκρατορικὴν Πόλιν»— καὶ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, τόσον ἐκφραστικήν, ὅσον καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος, χριστιανικωτέραν δέ, θρησκευτικωτέραν, σεβαστοτέραν, μητέρα τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς ὁποίας τὸ φῶς ἐφώτισεν ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἡ ὁποία μένει ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν της:— Ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἐπιτραπῇ νὰ κρημνισθῇ εἰς ἐρείπια.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον, πεσόντα ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ, ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 29 Μαΐου 1453.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὴν Ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κατὰ τὸ 1821· — καὶ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, τὸν μάρτυρα, ὅστις κοιμᾶται ἐν τῇ Μεγάλῃ Μητροπόλει τῶν Ἀθηνῶν, ἀναμένων τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν· — καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸν καὶ τὸν ἐξ Αἰγίου Ἀνδρέαν Λόντον καὶ τὸν Ἀνδρέαν Ζαΐμην ἐκ Καλαβρύτων καὶ τὸν ὅρκον τῆς Ἁγίας Λαύρας: «Πίστις, Ἐλευθερία, Πατρίς»— καὶ τὰς σφαγὰς τῆς Χίου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸν Βασιλέα Ὄθωνα, τόσον νέον καὶ πλήρη καλῆς θελήσεως, τὸν πρῶτον Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὅστις μετέβη εἰς τὸ προσκύνημα τῆς «ἀλυτρώτου» Σμύρνης.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸν Ἰωάννην Κωλέττην καὶ τὴν λαμπρὰν στολὴν τοῦ παλληκαριοῦ, τὸν προφήτην τῆς Μεγάλης Ἰδέας· αὐτὴ μὲ τὴν Ἰταλικὴν Παλιγγενεσίαν ὑπῆρξε τότε ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα κεφάλαια τῆς ἱστορίας τοῦ ρωμαντισμοῦ.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὴν σύνεσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸν Διάδοχον εἰς τὰ Γιάννινα, τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον εἰς τὸ Κιλκίς, εἰς τὸν ὑπέροχον πίνακα, τὸν ὁποῖον ἐζωγράφισεν ὁ μέγας Γάλλος ζωγράφος Γεώργιος Σκότ· ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην καὶ ἔνδοξον· ὑπέφερε διὰ τὴν Ἑλλάδα· ὑπῆρξεν ἄφοβος καὶ ἄψογος.

Ἡ περιπέτεια τῆς χθές, ἐν τῇ συνεχείᾳ τῶν αἰώνων, εἶναι ἐπεισόδιον ἁπλοῦν. Θὰ ἐπανορθωθῇ. Ἡ πίστις μένει. Ἡ πίστις δὲν καταλύεται. Ζῇ, εἶναι ζωοποιός. Διὰ πολλοὺς Ἕλληνας, ἡ Μεγάλη Ἰδέα ζῇ πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου· ζῇ πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἰς τὴν ἐξορίαν, ἐν Φλωρεντίᾳ.

* * *

Γνωρίζω ὅτι φθάνω ἐδῶ μέχρι τῶν μυχίων τῆς ἑλληνικῆς συνειδήσεως, μέχρι τῶν μυχίων τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Γνωρίζω ὅτι ἡ συγκινητικωτέρα, ἡ ψυχικωτέρα ἑορτὴ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας εἶναι ἡ 21 Μαΐου, ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου· εἶναι συνδεδεμένη μὲ προαιωνίους παραδόσεις· δὲν ὑπάρχει ἑλληνικὴ οἰκογένεια μὴ ἔχουσα μεταξὺ τῶν μελῶν της ἕνα φέρον τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος.

Θὰ εἰμπορέσουν νὰ ἐξαλείψουν τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ τὰ σχολικὰ προγράμματα:—προστυχιά, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξαλείψουν τὰ Γιάννινα, τὸ Κιλκίς... οὔτε τοὺς ἀποχαιρετισμοὺς τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1917... οὔτε τὴν Ἐπάνοδον τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1920...

Γνωρίζω ὅτι, εἰς πολλὰ ἑλληνικὰ σπίτια, ἡ εἰκὼν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἶναι τοποθετημένη μαζὶ μὲ τὰς ἁγίας εἰκόνας. Ὅσον περισσότερον προγεγραμμένη εἶναι, τόσον περισσότερον θὰ λατρεύεται. Ὁ διωγμὸς καθιστᾷ τὴν λατρείαν ἐνθερμοτέραν...

Τὴν παραμονὴν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀνεξαρτησίας, θὰ ἦτο ὡραία χειρονομία νὰ μεταφερθῇ ἡ σορὸς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὴν Μητρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, παραπλεύρως τοῦ λειψάνου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου.

Ἀναμφιβόλως, δὲν θὰ κάμουν αὐτὴν τὴν χειρονομίαν.

Θὰ φοβηθοῦν μίαν Σκιάν.

Μ' ὅλα ταῦτα, μίαν ἡμέραν, ἴσως μίαν προσεχῆ ἡμέραν, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ ἔλθῃ νὰ κοιμηθῇ τὸν τελευταῖον του ὕπνον ἐν τῇ ἑλληνικῇ γῇ: διότι εἰς τὸ ἑξῆς καὶ πάντοτε θὰ εἶναι μέσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν.

Βερσαλλίαι 21 Μαΐου 1929.

Τέλος

ΑΥΡΙΟΝ, θὰ δημοσιεύσωμεν ἄρθρον τοῦ κ. Ντριῶ, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου».—Πῶς ἀντέδρασεν ὁ Βενιζελισμὸς κατὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ντριῶ, διότι δὲν εἶχε γραφῇ ὅπως τὸ ἤθελεν ὁ Βενιζελισμός, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

Τὸ σημερινὸν 12ον τεῦχος τῆς
"ΕΡΓΑΣΙΑΣ,,
περιέχει ἄρθρα καὶ μελέτας τῶν κ. κ.
Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλῆς.
Σ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΥ, Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.
Σ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.
Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΑ, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Βουλῆς.
Γνώμας τῶν κ.κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, Κ. ΓΟΝΤΙΚΑ, Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ καὶ Ι. ΧΡΥΣΑΦΗ περὶ τῆς συσσωματώσεως τῆς νεολαίας.
Κρίσεις ἐπὶ τῆς ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ.
Φιλολογικὴν συνεργασίαν τοῦ ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ
καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐνδιαφέροντα ἄρθρα.

Τὰ κοινωνικὰ παρασκήνια

Αἱ γυναῖκες ποῦ θυσιάζουν τὰ πάντα γιὰ τὴν ἀγάπην των

Μία ἐπίσκεψις στὰ μαιευτήρια

Φοβοῦμαι ὅτι μερικὰ πράγματα δὲν μᾶς ἀποκαλύπτονται εὔκολα. Μᾶς προσφέρουν μίαν ὄψιν ποὺ τόσον ἀπέχει ἀπὸ τὴν πραγματικὴν οὐσίαν των, ἀπὸ τὴν ψυχήν των, ὥστε ἠμπορεῖ ὁ καθεὶς νὰ παραπλανηθῇ ἐπικινδύνως, νὰ νομίζῃ ὅτι εἶδε, ἐνῷ πραγματικὰ δὲν θὰ ἔχῃ ἴδει ἀπολύτως τίποτε.

Καὶ τὰ δύο μαιευτήρια, καὶ τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Δημοτικόν, τὰ ἔχω ἐπισκεφθῆ πολλὲς φορές. Ἀλλὰ ὑπάρχουν τρόποι καὶ τρόποι ἐπισκέψεων. Τίποτα δὲν κερδίζει κανεὶς ἂν συνοδεύεται ἀπὸ ἕναν γιατρὸ ἑνὸς νοσοκομείου καὶ ἀκόμη περισσότερον ἐλάχιστα κερδίζει ἐὰν συμβουλευθῇ τὴν Διεύθυνσιν. Ἂν βέβαια ἕνας διευθυντὴς ἱδρύματος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ προσφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του, νὰ τὶς θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ θέλει περισσότερο νὰ ἀντικρύσῃ ψυχολογικὰ τὸν ἄρρωστο, θὰ τοῦ προσέφερε βέβαια πολύτιμη ὑπηρεσία. Νομίζω ὅμως ὅτι ἡ ἐμπειρία ἑνὸς διευθυντοῦ ἢ ἑνὸς ἰατροῦ νοσοκομείου, εἶνε ἐμπειρία μᾶλλον ἐπιστημονική, ὅτι ὑπάρχει πρόχειρον ὑλικὸν περιπτώσεων κλινικῶν, ἀλλ' ὄχι βέβαια περιπτώσεων ψυχολογικῶν. Δὲν ἐνδιαφέρει πάντοτε ὁ ἄνθρωπος ὅσον ἡ ἀρρώστεια. Ἴσως μάλιστα νὰ εἶναι κάπως τολμηρὸν νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν ἐνδιαφέρει καὶ θὰ ἦτο καλύτερον νὰ ἔλεγε κανεὶς δὲν ὑπάρχει ὁ καιρός. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ, ἡ ψυχολογία τῶν ἀσθενῶν ἑνὸς ἱδρύματος, ὅπως τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον, εἶναι κάπως εἰδική. Ἂν ἐνδιαφέρεσθε νὰ κάμετε ψυχολογίαν, ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ ἀνήκετε εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἱδρύματος. Ἀπέναντι τῶν γιατρῶν καὶ τῶν νοσοκόμων οἱ ἄρρωστοι, οἱ ἄποροι ἄρρωστοι, αὐτὲς οἱ χλωμὲς γυναῖκες ποὺ πηγαίνουν νὰ ἀντικρύσουν τὰς συνεπείας τῆς μοναδικῆς ἴσως χαρᾶς τῆς ζωῆς των, δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως ἐμπιστοσύνην. Αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ παραδοθοῦν εἰς τὰς φροντίδας των, ἐμπιστεύονται τὸ σῶμα των εἰς τὰς γνώσεις των, ἀλλὰ δὲν ἐμπιστεύονται ποτὲ τὴν ψυχήν των. Αὐτὴν εὐκολώτερον τὴν ἀποκαλύπτουν στὸν πιὸ ἁπλοϊκὸ ἐπισκέπτη, σ' αὐτὸν ποὺ δειλὰ περνᾷ μιὰ λευκὴ αἴθουσα νοσοκομείου γιὰ νὰ βρῇ ἄθορυβα νὰ καθήσῃ δίπλα σ' ἕναν ἀσθενῆ. Σ' αὐτὸν τὸν ἐπισκέπτη πέφτουν τὰ βλέμματα, σ' αὐτὸν μπορεῖ ν' ἀνοίξουν οἱ καρδιὲς καὶ νὰ μιλήσουν. Καὶ ὅταν τύχῃ αὐτὸς καὶ εἶναι καλόβολος ἄνθρωπος, μὲ ἥμερο πρόσωπο καὶ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, τότε οἱ ἐξομολογήσεις αὐτὲς γίνονται ἀνάγκη.

Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ μιὰ μικρὴ διάκρισις ὅταν μεταχειρίζεται κανεὶς τὴ λέξι «ἐξομολογήσεις». Δὲν πρόκειται περὶ φλυαρίας, δὲν πρόκειται περὶ κατακλυσμοῦ φράσεων, παραπόνων, διαμαρτυριῶν. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀληθινὰ περνοῦν μιὰ ψυχικὴ κρίσι ἐξομολογοῦνται τὰ πράγματα μὲ μέσα ἀφαντάστως λιτά. Ἕνα μελαγχολικὸ χαμόγελο κάποτε, ἕνα δάκρυ, ἕνας στεναγμός, μιὰ φρασοῦλα ἐδῶ καὶ κεῖ ριγμένη σὲ μιὰ συζήτηση, ἀποκαλύπτουν περισσότερα ἀπὸ ὅσα μπορεῖ ν' ἀποκαλύψῃ μιὰ συζήτησι πολλῶν ὡρῶν, μιὰ ἀκατάσχετη πολυλογία.

* * *

Στὸ μαιευτήριο οἱ μορφὲς τῶν γυναικῶν παίρνουν μιὰ ὄψη ἰδιότυπη. Ἰδίως τὸ βλέμμα, ὅλων σχεδόν, μοιάζει καταπληκτικά. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι κοιτάζουν καχύποπτα. Θὰ ἔλεγα μᾶλλον πῶς τὸ βλέμμα τους φανερώνει ἕναν ἀόριστο φόβο. Τὰ μάτια τους, ὅσες φορὲς τὰ ἀντίκρυσα, θυμήθηκα κάποιους στίχους ἀπὸ τοὺς «Βραδυνοὺς Θρύλους» τοῦ μακαρίτη Κώστα Χατζοπούλου:

> Τὸ μυστικό μου!
> Τὸ μυστικό μου ποιὸς μοῦ ἔχει πάρει;
> Καὶ ἦσουν κλαμένη
> Καὶ λυπημένη σὰν τὸ φεγγάρι
> καὶ τρομαγμένη.

Καὶ πραγματικά, τὸ βλέμμα αὐτῶν τῶν γυναικῶν εἶχε κάτι ποὺ ἐπρόδιδε βαθύτερο ψυχικὸ συγκλονισμό. Προσπάθησα καὶ πολλὲς φορὲς ἐμίλησα μὲ τὶς γυναῖκες αὐτές. Ἤθελα νὰ γνωρίσω τὸ μυστικό τους, γιατὶ πιστεύω πάντα ὅτι τὸ μυστικὸ καὶ ἡ ψυχικὴ ἀγωνία τῶν γυναικῶν αὐτῶν δὲν εἶναι παρὰ μιὰ πλευρὰ ἑνὸς δράματος ποὺ τὸ ζοῦν ὅλες οἱ γυναῖκες. Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, εἶναι τὸ ἐρωτικὸ δρᾶμα. Ὅταν εἶδα κάποτε τὴν αἴθουσα τῶν γυναικῶν ποὺ εἶναι ἔγκυες ἐκ κλεψιγαμίας, ἀλλὰ καὶ ὅλες τὶς ἄλλες, ἐθυμήθηκα τὶς ὑπέροχες σελίδες τοῦ Μισελὲ στὸ γνωστὸ δοκίμιό του γιὰ τὸν ἔρωτα. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὸ δοκίμιο αὐτὸ ἐθεωρήθηκε ὡς προϊὸν μαξιμαλιστικῆς ὑπερβολῆς, μιᾶς μεροληπτικῆς προσηλώσεως εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς γυναικός. Ἀλλ' ἡ κρίσις αὐτὴ εἶνε ἄδικος. Μόνον μέσα σὲ ἱδρύματα ὅπως τὸ μαιευτήριο μπορεῖ νὰ ἰδῇ ὁ καθεὶς τὴν ἀλήθειαν τῶν σκέψεων τοῦ Μισελέ. Διότι τί ἐπὶ τέλους προσφέρομεν ἐμεῖς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔρωτος; Οἱ συνομφωνημένοι ἀστικολόγοι θὰ μᾶς εἴπουν ὅτι σηκώνομεν τὰ βάρη τοῦ γάμου. Καὶ εἶναι αὐτὸ μία θυσία; Ἀλλοίμονον, ὅλες αὐτὲς οἱ γυναῖκες ποὺ κατέχουν ἕνα κρεββάτι, —κάποτε στὸ μαιευτήριο βάζουν καὶ δύο σὲ ἕνα κρεββάτι—, ἔκαμαν μιὰ πραγματικὴ θυσία. Τὸν ἔρωτα, τὴν ἡδονή, τὴν ἐπιταγὴ τῆς σαρκός, τὴν ἐπλήρωσαν μὲ ἕναν κίνδυνον, μὲ μιὰ συνάντηση μὲ τὸν θάνατον. Ἂν ὁ ἄνδρας θέτῃ εἰς τὴν πλάστιγγα περισσότερον μόχθον, ἡ γυναῖκα τὰ θέτει ὅλα. Ὅταν παραδίδεται, παίζει τὴν ὕπαρξίν της. Δὲν ἀντιμετωπίζει μόνον τοὺς πόνους καὶ τὸν συγκλονισμὸν ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανισμοῦ της, ἀλλὰ καὶ συνέπειες κάποτε ποὺ διαρκοῦν πολύ, συνέπειες ποὺ βαρύνουν ἀποκλειστικῶς αὐτὴν διὰ κάτι ποὺ δὲν ἔπραξε ἀποκλειστικὰ μόνη.

Φίλος ἰατρός, ὅταν μοῦ ἀπεκάλυψε κάποτε μίαν φοβερὰν σελίδα τῆς μαιευτικῆς, ἕναν πίνακα ἀσθενειῶν ποὺ μποροῦν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὸν τοκετόν, μοῦ ἐδημιούργησε ἀληθῶς τὸ αἴσθημα τῆς φρίκης. Μόνον ἡ ἀπαρίθμησίς των εἶνε ἀρκετὴ γιὰ νὰ σᾶς κάμῃ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν παγερὰν ἀτμόσφαιραν τοῦ θανάτου. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ὅλην αὐτὴν τὴν τραγῳδίαν ποὺ ζοῦν οἱ γυναῖκες δὲν τολμοῦμε οὔτε νὰ τὴν διανοηθοῦμε ἐμεῖς, μοῦ φαίνεται καταπληκτικό.

Ἀλήθεια τί περίεργα πράγματα! Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἐπεσκέφθηκα τὸ Δημόσιο Μαιευτήριο, οἱ περισσότερες γυναῖκες ποὺ ἦσαν στὴν αἴθουσα τῶν ἐγκύων ἐκ κλεψιγαμίας, ἦσαν χωριατοποῦλες. Μία ἰατρὸς κατὰ μίαν ἄλλην ἐπίσκεψίν μου, μὲ ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡ ὕπαιθρος ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος τροφοδότης αὐτῆς τῆς αἰθούσης.

— Τὸ μυστικὸν αὐτῶν τῶν γυναικῶν φυλάσσεται; ἠρώτησα.

Μὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι τὸ μυστικὸν εἶνε σεβαστὸν ὅπως καὶ ἡ ἐλευθερία των νὰ κρατήσουν ἂν θέλουν τὸ παιδὶ ἢ νὰ μὴ τὸ κρατήσουν. Εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν περίπτωσιν ὑπάρχει ἕνας μικρὸς περιορισμός. Τὸ Μαιευτήριον στέλνει τὸ παιδὶ εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸ παιδὶ καὶ τὴν μητέρα, ἡ ὁποία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ τὸ θηλάσῃ ἐκεῖ ἐπὶ τρίμηνον. Ἐὰν ὅμως θέλῃ νὰ τὸ παραλάβῃ μαζί της, κανεὶς δὲν τὴν ἐμποδίζει, μετὰ ἐννέα ἡμέρας ποὺ ὑποχρεωτικῶς ἐξέρχεται τοῦ Μαιευτηρίου.

Εἶπα παραπάνω, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἱδρύματος ἂν ὄχι ποτέ, πάντως σπανιώτατα εἶνε εἰς θέσιν νὰ διακρίνουν τὸ ψυχικὸν δρᾶμα μιᾶς γυναικός. Τίποτε δὲν μποροῦν, πρῶτα-πρῶτα, νὰ ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα των τὸ πραγματικόν. Ἡ κάθε μία ἔχει πρόχειρον καὶ μίαν ἱστορίαν νὰ διηγηθῇ. Ἄλλοτε ἐξήγειρε πρὸ ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἄλλοτε παρουσιάζεται ἕνας μνηστὴρ ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πολὺ βιαστικὸς καὶ ἐξαιρετικὰ αἰσθαντικός. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ περιμένῃ τὰς νομίμους διατυπώσεις, δὲν ἦτο ἄνθρωπος τῶν τύπων. Εἰσῆλθε κάποια νύκτα εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐδημιούργησεν ἀδιέξοδον. Ἀλλ' ὑπάρχει πάντοτε καὶ ἡ προσθήκη ὅτι αὐτὸς εἶνε γενναῖος καὶ ἱπποτικὸς καὶ ὅτι ἀσυζητητὶ θὰ τὸ ἐπανορθώσῃ. Καὶ εἰς τὸν ἴδιον περίπου τόνον ἀκούονται ἱστορίαι ποικίλαι, αἱ ὁποῖαι ἐλαχίστην ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητα. Εἶνε προϊόντα τῆς φαντασίας τῶν γυναικῶν, εἶνε ἐπινοήματα διὰ νὰ συγκαλύψῃ μία πραγματικότης, τὴν ὁποίαν ὁπωσδήποτε πρέπει νὰ ἀγνοοῦν οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἱδρύματος. Διατί; Αὐτὸ εἶνε τὸ περίεργον εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα. Μεταξὺ ἀσθενῶν καὶ νοσοκομείων ὑπάρχει μία λανθάνουσα ἐχθρότης. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε ἔκδηλος, ἀλλὰ λόγοι σοβαροὶ ἀναγκάζουν κάποτε αὐτοὺς τοὺς ἀσθενεῖς νὰ σιωποῦν. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἐχθρότης αὐτὴ εἶνε δικαιολογημένη. Κάθε ἄλλο. Τὰ νοσοκομεῖα κάμνουν ὅ,τι ἠμποροῦν, ἀλλ' οἱ ἀσθενεῖς ἔχουν μίαν ψυχολογίαν ἰδικήν των καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ νοσοκομείου τοὺς δημιουργεῖ μίαν ψυχολογικὴν κατάστασιν λίαν περίεργον. Θέλουν νὰ γίνουν καλὰ διὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν μὲ τοὺς λευκοὺς τοίχους, θέλουν νὰ γίνουν καλὰ διὰ νὰ μὴ βλέπουν πλέον αὐτοὺς τοὺς λευκοφορεμένους ἀνθρώπους νὰ τοὺς προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ φύγουν καὶ μόνον ἡ φυγὴ αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι ἔγιναν καλά, ὅτι ἡ ἀρρώστεια δὲν ὑπάρχει πλέον καὶ ὅτι ἡ ὑγεία ἐκυριάρχησε καὶ πάλιν. Μὲ τὴν ψυχολογίαν λοιπὸν αὐτὴν πῶς θέλετε νὰ εἶνε πρόθυμες ν' ἀποκαλύψουν ὅ,τι νομίζουν πλέον ὅτι ἀπέμεινεν ἰδικόν τους; Οἱ σκέψεις των, τὰ βάσανά των, ἡ θλιβερὰ ἱστορία των, εἶνε τὰ ἄψυχα τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ξένους καὶ δι' αὐτὸ περιμένουν κάποιον ἄνθρωπον ἢ καὶ κάποιους ἀνθρώπους, διὰ νὰ ὁμιλήσουν. Τὸ τί λέγουν ὅμως καὶ πῶς τὸ λέγουν, θὰ τὸ ἴδωμεν εἰς ἕνα προσεχές μας σημείωμα.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Γαλλικά, Ἀγγλ., Γερμ., Ἑλλην., Μαθημ. Λογιστική. Ἀλλαι. εἰς ὅλας τὰς γλῶσ. Στενογραφία. Litterature. Προγυμνάσεις διὰ Γαλ. Ἀκαδ. καὶ ὅλας τὰς Σχολάς. Cours—Conversation avec Sujets Divers. Thèmes Scientifiques, litteraires. Παρὰ Καθηγητρίᾳ Παρισίων καὶ ἀρίστων Καθηγ. Μεταφράσεις διάφοροι. Προσοχή, Καποδιστρίου 16.

Ἡ Μουσικὴ Ἑβδομὰς

Ἡ συμφωνικὴ συναυλία.— Λὶστ-Ἔγκον Πέτρι.—Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ Μαρίτσας Πριμικήρη

Ὁ Μητρόπουλος μᾶς ἔδωσε στὰς τελευταίας συμφωνικὰς συναυλίας δύο «προτύπους» πράγματι ἐκτελέσεις τῆς «Ἰταλικῆς Συμφωνίας» τοῦ Μέντελσων καὶ τῆς Γ' Συμφωνίας τοῦ Σαὶν-Σάνς, ὁ ὁποῖος θὰ μποροῦσε κάλλιστα νὰ ὀνομασθῇ ὁ Μέντελσων τῆς Γαλλίας. Πολλὰ τὰ κοινὰ γνωρίσματα μὲ τὸν συνθέτην τοῦ «Ὀνείρου θερινῆς νυκτὸς» παρουσιάζει ὁ συνθέτης τῆς «Νεότητος τοῦ Ἡρακλέους», καὶ ἰδίως τὴν ἄκοπον γονιμότητα, τὴν ἐπιφανειακὴν λάμψιν καὶ τὴν ἄψογον πλαστικότητα τῆς φόρμας. Ἀλλὰ καὶ τὸν πλούσιον διακοσμητισμὸν τοῦ ρυθμοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν χαριτωμένην εὐλυγισίαν καὶ διαφάνειαν εἰς τὸ περίφημον Σκέρτσο τῆς Συμφωνίας του, ἀπέδωσε μὲ θαυμαστὴν παραστατικότητα ἡ Ἑλληνικὴ ὀρχήστρα.

Τὸ πέμπτον κονσέρτο διὰ πιάνο τοῦ πολυγραφωτάτου Γάλλου συνθέτου δὲν εἶνε βέβαια ἀπὸ τὰς μουσικὰς δημιουργίας ποῦ θάπρεπε ν' ἀπασχολήσουν ἕνα μεγάλον σολίστ ὅπως ὁ Ἔγκον Πέτρι. Ἐξετελέσθη ὅμως μὲ τόσην τελειότητα καὶ τόσην εὔγλωττην πειθώ, ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ νομίσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ ἀριστουργήματος. Τόσον ἀληθεύει τὸ λεχθὲν παρὰ τοῦ μεγάλου Λὶστ ὅτι «ἡ μουσικὴ ἑρμηνεία δὲν εἶνε ἁπλῶς μία παθητικὴ θεράπαινα τῆς συνθέσεως, ἀλλὰ ἡ καθαυτὸ ἀναδημιουργία της, διότι ἀπ' αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ εἰς αὐτὴν ἐμπιστευμένου μουσικοῦ ἔργου».

Ἡ ἑρμηνεία τοῦ Ἔγκον Πέτρι καὶ ἡ συνοδεία τῆς ὀρχήστρας τοῦ Μητροπούλου μετήγγισαν πραγματικῶς μίαν παλμώδη ζωὴν καὶ ζωηρότατα χρώματα στὸ ἀσήμαντον μουσικῶς κονσέρτο αὐτὸ τοῦ Σαὶν-Σάνς, τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν ὡς «Ἀφρικανικὸν» διὰ τοὺς ρυθμοὺς καὶ τοὺς ἰδιοτύπους συνδυασμοὺς ποὺ θυμίζουν πολὺ τοὺς χοροὺς τῶν «Ἀλμὲ» ποὺ ἐνέπνευσαν καὶ στὸν Φελισιὲν Δαβὶδ τὴν Συμφωνίαν τῆς Ἐρήμου.

Ὁ ἔξοχος σολὶστ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ὀρχήστρα ἐχειροκροτήθησαν ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τοὺς ἀκροατάς, οἱ ὁποῖοι ἀνύποπτοι ἐπανῆλθαν στὰς θέσεις των μετὰ τὸ μικρὸν διάλειμμα διὰ ν' ἀκούσουν τὴν συνέχειαν τοῦ προγράμματος. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀνεξερεύνητοι εἶνε αἱ βουλαὶ τῆς διευθύνσεως τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν. Αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραφαν τὴν παραμονὴν τῆς συναυλίας ὅτι ἐπὶ τῇ «εὐκαιρίᾳ» τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Πετύρεκ θὰ παιχθῇ ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν ἡ «Συμφωνιέττα» τοῦ κ. καθηγητοῦ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως αὐτὴν ἡ εὐκαιρία τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Πετύρεκ ἔπαυσε πλέον νὰ εἶνε «εὐκαιρία» διὰ τὸ δυστυχισμένον Ἑλληνικὸν κοινόν, τὸ ὁποῖον χωρὶς κανένα λόγον καὶ αἰτίαν ὑπεβλήθη εἰς μίαν τόσον σκληρὰν δοκιμασίαν. Πολὺ ἀκριβὰ πραγματικῶς ἐξαγοράσαμεν αὐτὴν τὴν «εὐκαιρίαν»!

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γράψουσαν αὐτὰς τὰς γραμμὰς ὁμολογεῖ ὅτι δὲν εἶχε τὸν ἡρωϊσμὸν νὰ ὑποστῇ τὴν αὐχμηρὰν αὐτὴν ἀκρόασιν, τὴν ὁποίαν ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Πετύρεκ ὡς συντελεστοῦ στὸ πιάνο καθίστα ἀκόμη ἐπιπονωτέραν τῆς αὐχμηρᾶς «Ἀφρικανικῆς ἐρήμου». Γι' αὐτὸ ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὴν ἀγάπητην «Πρωΐαν», διότι λιποτακτήσασα ἐγκατέλειψα τὴν θέσιν μου καὶ ἐτράπην εἰς ἄτακτον φυγήν...

Διερωτῶμαι ὅμως: Ἔχει ὁ καθεὶς θεωρητικὸς ἀλγεβριστὴς καὶ τριγωνομέτρης τὸ δικαίωμα νὰ γράφῃ «μουσικήν»; Καὶ θὰ ἦτο ἀπείρως προτιμότερον τ' ἀπεξηραμένα θεωρητικὰ μυαλὰ νὰ ἐξορίζωνται ἀπὸ τὸν Παράδεισον τῆς θείας τέχνης; Διότι ἐδῶ δὲν πρόκειται ἁπλῶς καὶ μόνον περὶ ἀριθμομηνοσύνης, φίλε κ. Πετύρεκ! Καὶ ἡ μουσική μας εὐαισθησία δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνθέξῃ στὸ πέρασμα παρομοίου ὁδοστρωτῆρος.

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ πολυμήχανος Μητρόπουλος ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ δώσῃ στὸ πρόγραμμα τὴν «Βὰλς» τοῦ Ραβὲλ γιὰ ν' ἀποζημιώσῃ τὸ δοκιμασμένον ἀκροατήριον. Ἀλλὰ οὔτε αἱ ριπαὶ τῆς δροσερᾶς αὐτῆς μουσικῆς αὔρας, οὔτε τὰ ρόδινα σύννεφα τῆς ἀναπολήσεως τῶν ἀλλοτινῶν δραμάτων ποὺ ὑποβάλλει τὸ χορογραφικὸν αὐτὸ ποίημα τοῦ ρυθμοῦ, οὔτε ἡ γοητεία τῶν Ραβελικῶν συνηχήσεων εὐσημαίων δὲν ἔφθασε νὰ σκορπίσῃ τὸν ἀποξηραντικὸν λίβαν τῆς προηγουμένης ἐκτελέσεως...

* * *

Ὁ Ἔγκον Πέτρι, ὁ πιανιστικὸς κολοσσὸς ποὺ κατέπληξε αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα τὰς Ἀθήνας, ἐκέρδισε στὸ δεύτερον ρεσιτάλ του τὸ πρωτάθλημα τοῦ πιάνου μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ὁλοκλήρου τῆς σειρᾶς τῶν δώδεκα μεγάλων Σπουδῶν τοῦ Λὶστ (Etudes d'exécution transcendants). Τῆς μνημειώδους αὐτῆς ἐκτελέσεως προηγήθη ἡ περίφημη Τοκάτα καὶ Φούγκα εἰς ρὲ ἔλασσον, ἕνα Πρελούντιο καὶ Φούγκα τοῦ Μπάχ—Μπουζόνι καὶ ἡ μεγάλη Φαντασία τοῦ Σοῦμπερτ ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Wanderer — τρία ἔργα μεγάλης πνοῆς, τὰ ὁποῖα ὁ Πέτρι ἀπέδωσε μὲ τὸν ἀπολυτισμὸν τῆς γερμανικῆς πληρότητος εἰς τὰς γενικὰς γραμμάς, τὰς μουσικὰς ἐννοίας, τὴν ρυθμικὴν ἐπιβολήν, τὰς ἐναλλαγὰς τῶν δυναμισμῶν καὶ τῶν ἐκφράσεων.

Αἱ δώδεκα «Σπουδαὶ» τοῦ Λὶστ ποὺ ἐπηκολούθησαν, ἀποτελοῦν αὐταὶ καὶ μόναι μίαν ὁλόκληρον φιλολογίαν. Ὁ Πέτρι δὲν ἀγαπᾷ ὅμως νὰ βάζῃ «φιλολογίαν» στὸ παίξιμό του. Κλείνεται στὸν ἀπολυτισμὸν τῆς μουσικῆς ἐκτελέσεως καὶ μόνης—ὅπως μέσα σ' ἕνα φρούριον ἀπόρθητον. Ὁ Πέτρι δὲν εἶνε δαιμονόληπτος ὅταν ἑρμηνεύῃ τὸν Λίστ. Εἶνε ἕνας ἐνσυνείδητος καλλιτέχνης, ποὺ δὲν κινδυνεύει νὰ ἀφηνιάσῃ ποτὲ στοὺς καλπασμοὺς τοῦ Μαζέππα, οὔτε στὸ «Ἄγριο Κυνῆγι» τοῦ ὁραματιστοῦ Λίστ. Τελειοτέραν ἀπόδοσιν τῶν ἰλιγγιωδῶν αὐτῶν συνθέσεων δὲν φαντάζομαι ὅτι μπορεῖ κανεὶς ἄλλος πιανὶστ νὰ ἐπιτύχῃ.

Ὁ ἀνεξάντλητος εἰς ὀρχηστικὴν δύναμιν καὶ πληρότητα καλλιτέχνης εἶχεν ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ παίξῃ ἀκόμη ἐκτὸς προγράμματος τὸν περίφημον «Θρῦλον τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Παύλας βαδίζοντος ἐπὶ τῶν κυμάτων», τὸ «Τραγοῦδι τοῦ Ἀργαλειοῦ», ἀπὸ τὸν «Πλανώμενον Ὁλλανδὸν», καὶ τὴν «Δωδεκάτην ραψῳδίαν» τοῦ Λίστ. Ἂς σημειωθῇ ὅτι σὲ κάθε νέαν ἐκτέλεσιν τοῦ καταβλιπτικοῦ αὐτοῦ προγράμματος ὁ φαινομενικὸς αὐτὸς καλλιτέχνης ἐφαίνετο ἀκόμη ἀκμαιότερος. Στοιχηματίζω ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ παίξῃ ὡς τὸ πρωῒ ὁλόκληρη τὴ φιλολογία τοῦ πιάνου τοῦ Λίστ, χωρὶς νὰ καταπονηθῇ, πραγματοποιῶν ἕνα πρωτοφανὲς ρεκὸρ σωματικῆς ἀντοχῆς καὶ πνευματικῆς διαυγείας.

* * *

Τὸ ρεσιτὰλ τραγουδιῶν ποὺ ἔδωσε τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα στὰ «Ὀλύμπια» ἡ κ. Μαρίτσα Πριμικήρη ἦτο μία ἀπὸ τὰς σπανιωτέρας ἀπολαύσεις τοῦ εἴδους, ποὺ μᾶς δίδεται εὐκαιρία ν' ἀκούσωμεν στὰς Ἀθήνας. Ἡ κ. Μαρίτσα Πριμικήρη, τῆς ὁποίας εἶνε γνωστὴ σὲ ὅλους ἡ ὡραία ἐκφραστικὴ φωνὴ μέτζο-σοπράνο μὲ τὸ θερμὰ χρωματισμένον τέμπο, ἔχει τώρα ἐξελιχθῇ εἰς μίαν liedersängerin πρώτης γραμμῆς. Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς γνησίας αὐτῆς καλλιτέχνιδος εἶνε ἡ εὐγένεια τοῦ μετάλλου τῆς φωνῆς, συνδυασμένη μὲ τὴν ὑπέροχον εὐγένειαν τῆς ἐκφράσεως.

Μορφωθεῖσα εἰς τὴν φωνητικὴν σχολὴν τῆς κυρίας Φωκᾶ ἡ Μαρίτσα Πριμικήρη φανερώνει ἀμέσως στὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον τραγουδεῖ τὴν σφραγῖδα τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος καθηγητρίας. Ἡ ντικσιόν της εἶνε τελεία ὅπως καὶ ἡ ἐμισιὸν τῆς φωνῆς. Ὅλα της τὰ τεχνικὰ μέσα, καλλιεργημένα στὴν ἐντέλειαν, τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἐκδηλώνῃ στὸ κάθε τραγοῦδι τὴν σπανίαν μουσικὴν εὐαισθησίαν μὲ τὴν ὁποίαν εἶνε προικισμένη. Εἰς τὸ Λάργκο τοῦ Χαῖντελ καθὼς καὶ στὴν ἀρχαίαν ἰταλικὴν Ἄριαν τοῦ Μπενεδέττο Μαρτσέλλο ἡ καλλιτέχνις μᾶς ἔδειξεν ὅτι εἶνε ἐγκρατὴς τοῦ μεγάλου κλασσικοῦ ὕφους. Εἰς τὰ «Ὄνειρα» τοῦ Βάγνερ, τὴν «Ἀνοιξιάτικη νύχτα» τοῦ Σοῦμαν ἔδωσε τὴν γνησίαν λυρικὴν πνοὴν τῶν ὡραίων αὐτῶν συνθέσεων καὶ στὰ «Τσιγγάνικα τραγούδια» τοῦ Ντβόρζακ ἀπεκάλυψε τὴν θερμόαιμην μουσικὴν της ἰδιοσυγκρασίαν.

Συνοδευομένη ἀπαράμιλλα στὸ πιάνο ἀπὸ τὸν Μητρόπουλον, ἡρμήνευσε μίαν σειρὰν τραγουδιῶν τοῦ Λενορμὰν καὶ τοῦ Ντεμπυσσὺ μὲ βαθεῖας ὑποβλητικὸν τρόπον καὶ στὰ Ἱσπανικὰ τραγούδια τοῦ Μανουὲλ ντὲ Φάλλα συνήρπασε κυριολεκτικῶς τὸ ἀκροατήριόν της. Ἡ κ. Πριμικήρη—πρώτον βραβεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου—εἶχε θριαμβεύσει πρὸ δύο ἐτῶν στὴν πρώτην παράστασιν τοῦ «Δαχτυλιδιοῦ τῆς Μάνας» τοῦ Καλομοίρη, τὸ θαυμάσιον Νανούρισμα τοῦ ὁποίου περιέλαβε στὸ ρεσιτάλ της.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Γρηγορίου Ξενοπούλου

Πνεύματα

Ἀθηναϊκὸ Μυθιστόρημα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Δὲν εἶναι φοβερό, ἀγαπητή μου! Εἶναι φυσικὸ καὶ περαστικό...

—Ἀπορῶ μὲ τὴν ἀπάθειά σου, Ἀρσινόη μου!

—Καὶ πρῶτα-πρῶτα ὁ κ. Ζαννῆς δὲν εἶναι καθόλου μουρντάρης. Εἶν' ἕνας λογικὸς ἄνθρωπος, καθὼς-πρέπει, ποὺ σὰν ποιητής, —δὲν συγχωρεῖται αὐτὸ σ' ἕναν ποιητή;—, κάνει λίγο κόρτε στὰ κορίτσια.

—Ναί, ναί! τὰ ξέρουμε δὰ τὰ κόρτε τοῦ κ. Ζαννῆ! Ὁ κόσμος τὄχει τούμπανο... Ρίχνεται στὰ κοριτσόπουλα ποὺ τὸν θαυμάζουν, τὰ κουτάβια, γιὰ νὰ τὰ φέρνῃ στὰ νερά του πιὸ εὔκολα!... Βέβαια, μιὰ μεγάλη δὲν θὰ γύριζε νὰ τὸν ἰδῇ, ὅσο ποιητὴς κι' ἂν εἶναι· τὰ κουτάβια ὅμως... τὰ παρασύρει καὶ στὸ σπίτι του! ...Νάξερες ὄργια ποὺ γίνονται κεῖ μέσα, νὰ φρίξῃς!... Εἶναι ἀνήθικος, Ἀρσινόη μου, ὁ φίλος σου ὁ κ. Ζαννῆς! Κι' αὐτὸς κι' ἡ κόρη του!... Δὲν τἄξερα κι' ἐγώ, ἀλλὰ μοῦ τὰ εἶπαν. Φτάνει νὰ σοῦ πῶ ὅτι τῆς κάνει εὐκολίες, καὶ τὴν ἐνθαρρύνει γιὰ νάπατᾷ ἐκεῖνο τὸν κακόμοιρο τὸν Κικίρη! Μάλιστα, ὡς ἐκεῖ!... Καὶ τοῦ γαμπροῦ του τοῦ λέει: «Πρέπει νὰ τὸ πάρῃς ἀπόφαση: ἡ Μάσιγγα εἶναι ὄμορφη καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νάχῃ ἐρωμένους». Ὡς ἐκεῖ!...

Τοῦ κάκου ἡ Ἀρσινόη προσπαθοῦσε νὰ τὴ διακόψῃ. Εἶχε πάρει τέτοια φόρα, ποὺ δὲ στάθηκε νάναπνεύσῃ παρ' ἀφοῦ τὰ εἶπε ὅλα. Καὶ τότε μόνο μπόρεσε νὰ μιλήσῃ κι' ἡ Ἀρσινόη:

—Ἔχεις λάθος, ἀγαπητή μου!... Μὴν ἀκοῦς τί λέει ὁ κόσμος ποὺ δὲν ξέρει. Ὁ κ. Ζαννῆς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνήθικος. Ἐγὼ τὸν ξέρω καλά. Γιὰ τὴν κόρη του δὲ λέω... μπορεῖ. Εἶναι τόσο ὄμορφη, ὅσο καὶ φιλάρεσκη. Δὲν ἐμπνεέι τελεσπάντων ἐμπιστοσύνη. Ἀλλὰ ὁ κ. Ζαννῆς;... ἄ, ὄχι! Κόβω τὸ κεφάλι μου! Ἡ Φώφη, —μεταξὺ μας,— τὸν ἐρωτεύθηκε τρελλά. Ἕνας ἄλλος μποροῦσε νὰ ἐπωφεληθῇ. Ἐκεῖνος μοῦ τὸ εἶπε, γιὰ νὰ πάρω τὰ μέτρα μου. Θέλεις ἄλλη ἀπόδειξη;

—Ἀλήθεια; σοῦ τὸ εἶπε ὁ κύριος Ζαννῆς;...

—Ναί, ναί!... Μοῦ εἶπε πῶς ἡ Φώφη παρεξήγησε τὸ κόρτε ποὺ τῆς ἔκανε, ὅπως κάνει σ' ὅλες σὰν ποιητής, πῶς τὸ πῆρε τοῖς μετρητοῖς, πῶς τὸν ἀγάπησε μέχρι τοῦ σημείου νὰ θέλῃ νὰ τὸν πάρῃ, καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ τὸν βοηθήσω— ἀκοῦς;— νὰ τὴν κάμῃ νὰ τὸν ξεχάσῃ. Μάλιστα!

Ἡ κυρία Ζαχαριάδη κούνησε τὸ κεφάλι της. Ἂν αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια,— συλλογίσθηκε,— ἐσήμαινε χωρὶς ἄλλο πῶς ὁ «μουρντάρης» εἶχε βαρεθῆ τὸ κοριτσόπουλό του κι' ἤθελε πιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ ἥσυχο, γιὰ νὰ κυνηγήσῃ κανέν' ἄλλο... Ἀλλὰ δὲν τόλμησε νὰ πῇ στὴ μητέρα ἕνα τόσο προσβλητικὸ γιὰ τὴν κόρη της συμπέρασμα. Καὶ προσποιήθηκε πῶς τὴν ἔπειсε ἡ ἀπόδειξή της.

—Ἂν εἶν' ἔτσι, ψιθύρισε. Πραγματικῶς, ὁ κόσμος καμμιὰ φορὰ ἀδικεῖ... Λὲς λοιπὸν νὰ τὸν ξεχάσῃ, ὥστε νὰ τῆς ἀρέσῃ πάλι ὁ Τηλέμαχος;

Σ' αὐτὸ ἡ Ἀρσινόη δὲν πρόφτασε νἀπαντήσῃ: Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ ὑπηρέτης ἀνήγγειλε τὸν κ. Ἀλεξανδρῆ.

—Ἄ, ὁ γιατρός μου!

—Μπά; τὸν κ. Ἀλεξανδρῆ ἔχεις τώρα γιατρό;...

—Ναί... Ὁ Νίκος θὰ τοῦ εἶπε πῶς εἶμαι ἀδιάθετη κι' ἦρθε... Τί νὰ τὸν κάνω τώρα;... Ἐγὼ ἔγινα καλά...

Ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς μπῆκε φωνάζοντας φαιδρά:

—Τ' εἶναι πάλι;... Τοῦ θανατᾶ, ἔ; ...Σᾶς βλέπω δά, σᾶς βλέπω...

—Ἄχ, γιατρέ μου!... Ὁ ἄντρας μου εἶναι τόσο φοβητσιάρης!...

—Ὅπως ὅλοι οἱ ἄνδρες ποὺ ἀγαποῦν...

—Μοῦ κακοφαίνεται ποὺ σᾶς ἔκαμε νἄρθῆτε γιὰ τὸ τίποτα!

—Ὄχι δά, κυρία μου! Ἕνα φλυτζάνι τσάϊ, μαζί σας, δὲν εἶναι τὸ «τίποτα»!... Βλέπω ἐδῶ καὶ τὴν ἀγαπητή μας κυρία Μαυρομάρη, ποὺ ἔχω νὰ τὴν ἰδῶ τόσον καιρό... Πῶς εἶσθε, κυρία μου ;... Ὁ κ. Ἀντρέας... μεγαλώνει ;

Ἐκάθησε, χωρὶς νὰ σωπάσῃ στιγμή, ρώτησε τὴν Ἀγγελικὴ γιὰ τὴν ὑγειά της, τῆς ἔδωσε δυό-τρεῖς συμβουλές, ὑποσχέθηκε νὰ τῆς γράψῃ καὶ μιὰ συνταγή,—ποὺ ὕστερα ὅμως τὸ ξέχασε,—κι᾽ ἐξακολούθησε τὴ φαιδρή του φλυαρία, μὲ τὸ σκοπὸ πάντα νὰ φθάσῃ γρήγορα στὸ προκείμενο.

Ἦταν τέλειος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ὁ γιατρὸς Ἀλεξανδρῆς κι᾽ εἶχε ἀρκετὰ μεγάλη πελατεία στὴν καλὴ τάξη. Τὸν ἀγαποῦσαν ὡς ἄτομο, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκτιμοῦσαν ὡς ἐπιστήμονα. Κι᾽ ἀλήθεια, δὲν ἦταν κοινός. Εἶχε τοὐλάχιστο μιὰ εὐρύτητα πνεύματος ποὺ ἀγκάλιαζε πολλὰ πράγματα, καὶ τελευταῖα ἡ δράση του στὴν Ἑταιρία τῶν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν,—οἱ διαλέξεις του, τὰ ἄρθρα του σὲ περιοδικὰ κι᾽ ἐφημερίδες,— τὸν εἶχε κάνει καὶ δημοτικό.

Ἡ κυρία Μαυρομάρη, ποὺ τὸν ἐγνώριζε ἀπὸ χρόνια, τώρα τὸν θεωροῦσε σὰν ἐχθρό· γιατὶ πολλὲς φορὲς ὁ Ζαννῆς τῆς εἶχε μιλήσει γιὰ τοὺς «ψευτοεπιστήμονες» τῶν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν καὶ τῆς εἶχε κατηγορήσει ὡρισμένως τὸν γιατρὸ Ἀλεξανδρῆ, ποὺ δὲν κοίταζε τὴν παθολογία του καὶ τοὺς ἀρρώστους του, παρ᾽ ἀνακατευόταν σὲ ζητήματα ποὺ δὲν τἄξερε, ποὺ δὲν τὰ καταλάβαινε, καὶ προσπαθοῦσε νὰ ξαναστραβώσῃ τὸν κόσμο ποὺ εἶχε ἀρχίσει νἀνοίγῃ τὰ μάτια του... Γι᾽ αὐτὸ ἡ Ἀρσινόη, ἂν καὶ τὸν εἶδε δυό-τρεῖς φορὲς ἀπὸ τότε ποὺ τῆς ἀποκαλύφθηκε ἡ μεγάλη ἀλήθεια, ἀπέφυγε νὰ τοῦ κάμῃ λόγο γιὰ τὰ πνευματιστικά, γιατ᾽ ἤξερε τί θὰ τῆς ἔλεγε καὶ δὲν εἶχε καμμιὰ διάθεση νἀκούσῃ «βλασφημίες»... Οὔτε σήμερα βέβαια θἄφερνε αὐτὴ πρώτη τὴν ὁμιλία. Δὲ μιλοῦσε γιὰ τὴ θρησκεία της σὲ τέτοιους «βεβήλους», τελείωσε ! Τὴν ἔφερε ὅμως σὲ λίγο ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς. Καὶ μὲ τέτοιο τρόπο ὁ κατεργάρης, ποὺ ἡ καϋμένη ἐκείνη ἔπεσε στὴν παγίδα καὶ δέχτηκε νὰ συζήτησῃ μιὰ χαρά.

Ἀλλὰ ποιὸ θἆταν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συζήτησης, —κανένας δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ τὸ φανταστῇ, καὶ πολὺ λιγώτερο ἐκεῖνος πού, μὲ τόση πεποίθηση στὴ σοφία του καὶ στὴ λογική του, τὴν ἐπροκάλεσε...

⁂

—Πρωτύτερα, —ἄρχισε,— ἤμουν μ᾽ ἐκεῖνο τὸν παλαβὸ τὸ Ζαννῆ. Ἀδύνατο νὰ σᾶς πῶ τὶς παλαβωμάρες καὶ τὶς βλακεῖες ποὺ ἄκουσ᾽ ἀπ᾽ τὸ στόμα του ! Μὰ εἶναι μεγάλος ποιητής, ἀλήθεια, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ;... Ἐγὼ δὲν ξέρω ἀπ᾽ αὐτά, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν μπορεῖ, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τίποτα ! Ἕνα χαλασμένο κεφάλι... Μὲ συγχωρεῖτε, κυρίες μου, ἂν εἶναι φίλος σας, ἀλλά... Ἀλήθεια, δὲν ἐδοκίμασε ποτὲ νὰ σᾶς κάνῃ καὶ σᾶς... πνευματίστριες ;

—Ὄχι ! ἀποκρίθηκε ζωηρὰ ἡ κυρία Ζαχαριάδη. Ἐμένα τουλάχιστο ποτέ. Δὲν ξέρω ἂν τὴν κυρία Μαυρομάρη...

—Οὔτε μένα, ψιθύρισε κατακόκκινη ἡ Ἀρσινόη (ἀπὸ θυμό, ποὺ τῆς κατηγοροῦσαν πάλι τὸ φίλο της). Νομίζω ὅμως πὼς δὲν ἔχετε δίκιο. Χαλασμένο κεφάλι ὁ κύριος Ζαννῆς ; Κάθε ἄλλο ! Ἴσα-ἴσα ποὺ εἶν᾽ ἕνας ἄνθρωπος λογικώτατος, καὶ μάλιστα μὲ μεγάλο νοῦ καὶ μὲ μεγάλη καρδιά !

—Περίεργο πρᾶγμα ! ἔκαμε ὁ γιατρός. Τὰ ἴδια ἀκριβῶς μοῦ ἔλεγε κι᾽ ἐκεῖνος γιὰ σᾶς, κυρία Μαυρομάρη. Καὶ χωρὶς ἐγὼ νὰ τὸν ρωτήσω καθόλου. Ἀλλὰ γιὰ τὸν Ζαννῆ «μεγάλο νοῦ καὶ μεγάλη καρδιὰ» δὲν ἔχουν παρὰ μόνο οἱ πνευματισταὶ τῆς φάρας του. Ἀπ᾽ αὐτὸ συμπεραίνω πὼς κάτι, κάτι θὰ συμβαίνῃ !... Δὲ γίνεται !... Ἐλᾶτε, κυρία Μαυρομάρη, πῆτε μου τὴν ἀλήθεια. Εἶμαι περίεργος... Κατάφερε νὰ προσηλυτίσῃ καὶ σᾶς ; καὶ σᾶς ἀκόμα ;...

—Ὄχι, ὄχι, ψιθύρισε συγχυσμένη ἡ Ἀρσινόη.

—Δὲν τὸ πιστεύω... Μὰ ἐπιτέλους δὲν εἶναι κανένα ἔγκλημα !... Τί φοβᾶστε ; μὴ σᾶς κοροϊδέψω ;... Ὢ ! σήμερα εἶναι γελασμένος τόσος κόσμος !.... Ἐγὼ ξέρω ἕνα σωρὸ σοβαροὺς ἀνθρώπους, καὶ λογίους, κι᾽ ἐπιστήμονας, —ἕνα γιατρό, ἕνα δικαστή, ἕναν καθηγητή,— ποὺ πιστεύουν στὰ πνεύματα ὁλοψύχως καὶ χάνουν τὸν καιρό τους νὰ τὰ προσκαλοῦν καὶ νὰ τὰ κουβεντιάζουν...

—Κι᾽ αὐτὸ τὸ νομίζετε χάσιμο καιροῦ ; ἔκαμε ἀκράτητη ἡ Ἀρσινόη.

—Σᾶς ἔπιασα ! φώναξε φαιδρὰ ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς. Αὐτὸς σᾶς ἔκαμε πνευματίστρια ! Δὲν εἶχ᾽ ἀμφιβολία, γιατὶ ἀπέξω-ἀπέξω, μοῦ τὸ εἶπε κι᾽ ὁ ἴδιος... Περιττὸ λοιπὸν νὰ μοῦ τὸ κρύβετε... Ἂς εἶναι ὅμως, ἀπορῶ πολύ, πάρα πολύ !... Καὶ σᾶς λοιπὸν ἀκόμα κατάφερε ;... Καὶ σᾶς, τὴν κυρία Μαυρομάρη ; !...

—Καὶ τί εἶμαι ἐγώ ;... Δὲν εἴπατε πρὸ ὀλίγου πὼς ξέρετε τόσους σοβαροὺς ἀνθρώπους....

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Δ. ΤΣΙΚΑ
Πλατεῖα ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17α
Ἀριθ. Τηλεφ. 66-40

(Ἐπὶ πενταετίαν Καθηγητοῦ καὶ συνδιευθυντοῦ ἐν τῇ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΟΝ. ΓΙΑΤΡΑ

Καθ᾽ ἑκάστην ἑβδομάδα ἄρχονται νέα προπαρασκευαστικὰ Τμήματα διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗΣ, ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ, ὡς καὶ διὰ τὸ σχολεῖον ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗΝ σχολὴν καὶ τὴν σχολὴν ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ.

Τμήματα εἰδικὰ εἰς ἑκάστην σχολήν. Διδασκαλία πολύωρος καθημερινὴ ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διευθυντοῦ. Ἐπιτυχία ἐξησφαλισμένη.

Πληροφορίαι καθ᾽ ἑκάστην 8—1 π. μ. καὶ 2—8 μ. μ.
Πλατεῖα ΚΑΝΙΓΓΟΣ 17α

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΕΛΙΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΑΝΔ. ΣΥΓΓΡΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ – ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ – ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 92

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΚΛΗΡΩΘΕΝΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἡ «Ἕνωσις Ἀστῶν Προσφύγων Νέας Σμύρνης» ἀνακοινοῖ ὅτι «ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων τοὺς καταλόγους τῶν κληρωθέντων οἰκοπέδων Α΄ καὶ Β΄ κατηγορίας εἰς τὰ γραφεῖά της (Πλατεῖα Ἐμπορικοῦ Τμήματος Ν. Σμύρνης), ἔνθα καὶ τὰ σχέδια τῶν οἰκημάτων καὶ ὁ γενικὸς χάρτης τῆς Νέας Σμύρνης.

Οἱ ζητήσαντες οἰκόπεδα τῆς Γ΄ κατηγορίας ἔλαβον πάντες.

Ἡ δίμηνος ἀναβολὴ ἥτις ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὰ διαβήματα τῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ θὰ ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τῶν κ.κ. οἰκιστῶν λόγῳ τοῦ παρουσιασθέντος ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κεφαλαίου.»

—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τίτλων

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας 31ης τρέχοντος 4—5 μ. μ. θὰ ἀνταλλάσσωνται ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ΄ Σεπτεμβρίου 146 Παραρτήματος καὶ τῶν ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Παγκρατίῳ καὶ Καλλιθέᾳ Πρακτορείων διὰ τῶν ὁριστικῶν τίτλων Δανείου Ἀνταλλαξίμων 6 ο)ο αἱ προσωριναὶ ἀποδείξεις δηλώσεις) «αἱ φέρουσαι χρονολογίαν ἐκδόσεως μέχρι τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1929».

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ "Η ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ" ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.

Πληρωμὴ μερίσματος

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἡ πληρωμὴ τοῦ καθαροῦ μερίσματος ἐκ δραχμῶν ὀκτὼ (8) κατὰ μετοχὴν ἐνεργηθήσεται ἀπὸ τῆς 10ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (τέρμα Πατησίων—ἔναντι Γεφύρας Ποδονίφτη) καὶ ἀπὸ τῆς 4ης μέχρι τῆς 6ης μ.μ. καθ᾽ ἑκάστην πλὴν τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 5 μερισματαποδείξεως.

Κατ᾽ ἀπόφασιν δὲ ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Δ΄ Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων εἰς περίπτωσιν καθ᾽ ἣν μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου ἐν. ἔτ. ἤθελε τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ σχετικὸς νόμος τῆς μειώσεως τοῦ φόρου, ἡ ὑπὲρ τῶν μετόχων διαφορὰ θέλει καταβληθῇ αὐτοῖς συγχρόνως μετὰ τοῦ ἐγκριθέντος μερίσματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Μαρτίου 1930.
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
Μὲ νέα νουβωτὲ ὑφάσματα, ἀρίστης ἐφαρμογῆς ἀπὸ ἄριστον κόπτην εὐθηνότατα. Ἀσυναγώνιστον ΠΑΖΑΡ. Στοὰ Ἀρσακείου.

ΑΛΤ!
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΑΙ ΕΚΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Κατ᾽ ἀσφαλεῖς μας πληροφορίας, εἰς τὴν καταρτισθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν ἤδη σύμβασιν περὶ ἐκποιήσεως τῶν Μουσουλμανικῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων, ἔχει περιληφθῇ διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται ὅτι ἀπαλλοτριώσεις γενόμεναι μετὰ τὴν σύμβασιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν νόμων ἢ ἄλλων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων, ἀποζημιοῦνται κατόπιν ἐκτιμήσεως. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς καταβολῆς τῆς σημερινῆς ἀξίας πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου θέλει καθορισθῇ διὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς 2)3 Ἀπριλίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ κατοχυρώσεως κλπ.»

Ἀπαγορεύεται ἡ κατ᾽ ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀπαλλοτρίωσις τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκχωρηθέντων ἢ ἐκχωρηθησομένων κτημάτων ἐξ ἀνταλλαγῆς. Τὰ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν κηρυχθέντα προγενεστέρως ἀνταλλάξιμα κτήματα, διατελοῦντα ὅμως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Τραπέζης, ἐφ᾽ ὅσον δὲν ἤθελον διατεθῇ δι᾽ ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν κληρούχων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων ἐντὸς 18μήνου ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1928, παραμένουσιν ὁριστικῶς εἰς αὐτὴν καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ διαχειρίσεως καὶ ἐκποιήσεως γενικὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων διὰ τὰ ἐξ ἀνταλλαγῆς κτήματα. Ὁμοίας κατηγορίας κτήματα μὴ παραδοθέντα εἰσέτι εἰς τὴν Τράπεζαν παραδίδονται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἀνωτέρω ὅρους.

Τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἐν σχέσει μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ 1)5 ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν γαιῶν κατηγορίας—ἐραζῆ-ἐμιριγιὲ— δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀγροκτημάτων ἀνταλλαξίμων, ἀπηλλοτριωμένων καὶ μή, παραδοθέντων δὲ καὶ παραδοθησομένων τῇ Ε. Τ. Ε.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ, ἐνεργοῦσαι ὡς ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

340 χαλυβδίνων συσφιγκτήρων διὰ στορεῖς σωλήνων 20 ἰντσῶν.

120 χαλυβδίνων συσφιγκτήρων διὰ στορεῖς σωλήνων 16 ἰντσῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου 10, δι᾽ ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων μετὰ τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π.μ. μέχρι μεσημβρίας, ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δρ. 500, ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα μειοδότην, ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφορὰν σύμφωνος πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΒΡΕΤΤΑΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ Lᵀᴰ
Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΩΝ τῆς συστήματος FICHET
ΑΠΟ ΤΗΣ 9ης Π. Μ. ΕΩΣ 7ης Μ. Μ.

Τὰ ἰσχυρὰ ἐσωτερικὰ φρένα τοῦ Μπουὶκ σταματοῦν τὴν ὁρμήν του εἰς μερικὰ μέτρα.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΤΑΧΥΤΗΤΕΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΕΥΚΟΛΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ
ΤΟ ΜΠΟΥ·Ι·Κ 1930 ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΤ᾽ ΕΞΟΧΗΝ ΟΧΗΜΑ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον αὐτοκινητιστήν, ὁ ἄνθρωπος τῶν ἐργασιῶν πρέπει νὰ δύναται νὰ θεωρῇ τὸ ὄχημά του ὡς ἕνα πιστὸν ὑπηρέτην ὅστις δὲν ἐκδηλώνει τὴν παρουσίαν του παρὰ ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσφέρει.

Τῷ ὄντι, τίποτε δὲν εἶναι ἐνοχλητικώτερον ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητον ὅπερ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸν ἐντατικὴν προσοχὴν καὶ μὲ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεταί τις εἰς ἀγωνίαν ἐκ φόβου μήπως τοῦ συμβῇ κάτι τὸ δυσμενῶς ἀπρόοπτον.

Μὲ τὸ Μπουὶκ δὲν ὑπάρχει φόβος διὰ τοιοῦτόν τι. Εὐκόλου χειρισμοῦ, ἁπλῶς καὶ εὐχερῶς ὁδηγούμενον, σᾶς ἀφήνει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν πνεύματος. Ἡ εἰδικῶς μελετηθεῖσα ἀνάρτησίς του καθὼς καὶ τὸ « ἀμορτισὲρ » συγκρούσεων, ὅπερ εἶναι προσηρμοσμένον εἰς τὰ ἐμπρόσθια ἐλάσματα, σᾶς ἀπαλλάσσουν ἀπὸ κάθε κόπωσιν. Κυρίως ὅμως οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐργασιῶν τὸ ἀγαποῦν ὅλως ἰδιαιτέρως, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐπισκευῶν : τὸ Μπουὶκ εἶναι ὄχημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται κανεὶς νὰ βασισθῇ.

Ἡ φήμη τοῦ ἐξαισίου κινητῆρος του δὲν περιγράφεται πλέον. Ἐπινοηθεὶς πρὸ 26 ἐτῶν ὑπὸ διασήμων μηχανικῶν, βελτιωθεὶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀποτελεῖ σήμερον ἕνα πραγματικὸν θαῦμα μηχανικῆς. Θαυμάσατε ἐπίσης τὴν δύναμιν, τὴν ἰσχὺν ἥτις ἐκπηγάζει ἀπὸ αὐτὸ τὸ μεγάλου ρυθμοῦ ὄχημα. Τότε μόνον θὰ κατανοήσετε τὴν ὑπερηφάνειαν ἑκατομμυρίων ἰδιοκτητῶν.

ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ, ΑΛΛ᾽ ΟΛΩΣ ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΝ

Τὸ Μαρκὲττ προκαλεῖ πρὸ παντὸς τὸν θαυμασμὸν ἐκείνων οἵτινες τὸ ὡδήγησαν διὰ τὰ ἐξαιρετικῶς δραστήρια « ρεπρίζ » του καὶ τὸν ἔκτακτον χειρισμόν του. Νευρικόν, εὐαίσθητον, εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ ἕνα θαυμάσιον εὐκίνητον κινητῆρα, στερεὸν καὶ ἰσχυρόν.

BUICK MARQUETTE

Chevrolet – Pontiac – Oldsmobile – Oakland
Marquette – Buick – Vauxhall – La Salle
Cadillac – Camion Chevrolet – Camion
G. M. C. – Carrosseries Fisher
ΠΡΟ·Ι·ΟΝΤΑ ΤΗΣ GENERAL MOTORS

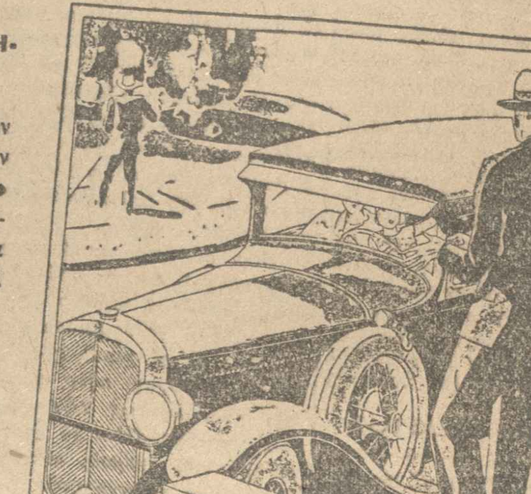

Ἕνα ὡραῖο ἄστρο ποὺ προσελκύει τὴν προσοχὴν τοῦ πεπειραμένου αὐτοκινητιστοῦ.

Direu La Rochelle

Μία γυναῖκα στὸ παράθυρό της

Ἕνα γαλλικὸν μυθιστόρημα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν ζωὴν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Ρίκο ἐπρόσεξε τὶς δύο γυναῖκες, ποὺ τὸν ἐκύτταζαν, ἀμέσως ὅμως ἔστρεψε τὴν προσοχήν του στὴν Μαργὼ καὶ στὸν Μαλφός. Τὸ ἐπίσημον καὶ σχεδὸν θριαμβευτικὸν ὕφος τοῦ Μαλφὸς τὸν ἐπείραζε. Τὸν ἐρώτησε μὲ προσποιημένη εὐθυμία:

—Ἔ, λοιπόν, Μαλφός, τί σκέπτεσθε γιὰ ὅλα αὐτά ;

—Ἀφίνετε τὴν γυναῖκα σας νὰ κάνῃ ὡραῖες τρέλλες.

—Ἀλλὰ σεῖς τὴν βοηθεῖτε νὰ τὶς συνεχίσῃ.

—Εἶμαι ἀναγκασμένος.

—Εἶσθε κατενθουσιασμένος.

—Κάθε ἄλλο.

Παρ᾽ ὅλας τὰς διαμαρτυρίας του, ὁ Μαλφὸς ἔλαμπεν ἀπὸ χαρὰ καὶ ἱκανοποίησιν. Ἐννοιωθεν ἐκείνη τὴν στιγμὴ κάποιαν ἀνωτερότητα ἐμπρὸς στὸν Ρίκο. Μέχρι πρὸ ὀλίγου τὸν παρέλυαν τὰ τόσα χαρίσματα τοῦ νωχελοῦς κατακτητοῦ τῆς Μαργῶς. Ἐλυπεῖτο, παρὰ τὰς ἀνδρικὰς αὐστηρὰς ἀρχάς του, ὅτι ἦτο τόσον διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν κομψὸν καὶ ὡραῖον Ρίκο. Ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ζῇ διαρκῶς δίπλα στὸν Σαντορίνι εἶχε στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπίστευεν ὅτι ἔπαιρνε κάτι ἀπὸ τὴν κομψότητά του. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι καταλήγουν πάντα νὰ στολίζωνται φανταστικὰ μὲ τὴν λάμψιν ἐκείνων, ποὺ τοὺς καταπλήσσουν. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς ἐπιτυχίας, τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς τὰ πλήθη οἱ ἥρωες τοῦ κινηματογράφου καὶ οἱ δικτάτορες. Ἀλλὰ σήμερον ἡ γοητεία τοῦ Ρίκο ἔσβυσε. Ἀσφαλῶς, ἀπὸ καιροῦ ἡ ἐπιδεικτικῶς ἄφροντις στάσις τῆς Μαργῶ, ἀπειλοῦσε τὸν σύζυγόν της. Ἀλλὰ ἡ προστασία τοῦ κομμουνιστοῦ ὤθουσεν ὑπερβολικὰ τὰ ὅρια τῆς φαντασίας τῆς Μαργῶ. Ὁ Μαλφὸς δὲν ἔβλεπε παρὰ τὸ ἀδίκημα ποὺ ἔκανε στὸν συνήθη ἀντίπαλόν του. Δὲν ὑπωπτεύετο ὅτι αὐτὸ τὸ κακὸ μποροῦσε νὰ ἔχῃ ἀντίκτυπο καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτόν του. Ἤλπιζε τοὐναντίον ὅτι θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς κενῆς θέσεως, ποὺ ἔβλεπε νὰ σχηματίζεται στὸ πνεῦμα τῆς Μαργῶς.

—Ὁ Μαλφὸς εἶναι ἐνθουσιασμένος, εἶπε ἡ Μαργώ, διότι εὑρῆκε ἕναν λαμπρὸν μηχανικόν.

—Μὴ λέμε ὑπερβολές, ἐμουρμούρισεν ὁ Μαλφός, ὁ ὁποῖος ἀποτόμως ἐσκυθρώπασε. Ἡ «Πακὰρ» δὲν εἶχε τίποτε τὸ σοβαρό. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν εἶναι ἀληθινὸς ἐργάτης.

Ὁ Ρίκο ἐχαμογέλασε βλέποντας πόσον σύντομη ἦταν ἡ διάρκεια τῆς χαρᾶς τοῦ Μαλφός.

—Ἐπὶ τέλους τί ἰδέαν ἔχετε γι᾽ αὐτὸ τὸ παιδί ; ἐρώτησεν ἡ Μαργὼ μὲ σοβαρὸν ὕφος.

—Ἀγαπητή φίλη, ἐσᾶς πρέπει νὰ ρωτήσῃ κανεὶς γι᾽ αὐτὸ τὸ ζήτημα. Σήμερα τὸ πρωῒ εἴχατε ἀρκετὴν ὥρα κουβέντα μαζί του.

—Ναί, ἀλλὰ δὲν τὸν ὑπέβαλα σὲ ἀνάκρισι... Σᾶς ἐρώτησα πῶς τὸν βρίσκετε σὰν ἄνθρωπο. Εἶναι πολύ... πολὺ καθὼς πρέπει. Ὄχι ;

—Ἀσφαλῶς, ναί... Ἀλλά, εἶπα, μὴ λέμε ὑπερβολές.

—Εἶναι πολὺ καθὼς πρέπει... Ἴσως δὲ ραφιναρισμένος. Μὰ τί σημαίνει ;

—Εἶναι ἀσφαλῶς παιδὶ ἀπὸ οἰκογένεια τιμίων ἀνθρώπων, ποὺ ἔκανε καλὰς σπουδὰς καὶ ποὺ τοῦ γύρισαν τὸ κεφάλι διάφορες θεωρίες...

—Εἶναι περίεργο. Ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐγνώρισε πολλὰ πράγματα καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους, καὶ ποὺ ἔζησε σὲ ἄλλο περιβάλλον...

—Ὤ ! ξέρετε, τὰ παιδιὰ τῶν ἑκατομμυριούχων δὲν γίνονται κομμουνισταί.

—Γιατί θὰ σοῦ ἔκανε κατάπληξι ἐὰν ἦταν ἔτσι ; ἐρώτησεν ὁ Ρίκο ἀπότομα, καὶ χωρὶς εἰρωνία, τὴν γυναῖκα του.

—Δὲν ξέρω, ἐνόμιζα ὅτι οἱ κομμουνισταὶ εἶναι ἐργάται.

—Ἀγαπητή φίλη, ἐξήγησεν ὁ Μαλφός, οἱ ἐργάται παρασύρονται ἀπὸ φιλοδόξους μικροαστούς, ὅπως εἶναι ὁ Μπούτρος. Κυττάχτε τὸν Λένιν, ἦταν γυιὸς ἑνὸς διευθυντοῦ σχολείων.

—Μὰ τότε γιατί τὸ κάνει αὐτό, ἐνῷ θὰ μποροῦσε νὰ διαπρέψῃ σ᾽ ἕνα οἱοδήποτε ἄλλο στάδιο, δεδομένου ὅτι εἶναι ἔξυπνος ; ἐρώτησεν ἡ Μαργώ.

—Μά, ἡ ἰδέες, ἡ ὑπερηφάνεια.

—Καὶ ὅμως φαίνεται τόσον μετριόφρων καὶ τόσον λογικός. Περίεργη φιλοδοξία εἶναι κι᾽ αὐτὴ νὰ καταδικάζεται κανεὶς σὲ μιὰ ζωὴ σὰν τὴ δική του, νὰ κινδυνεύῃ νὰ φυλακισθῇ, ἰδίως σ᾽ αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς τόπους.

—Μὰ τὰ συγχέεις ὅλα, ἔκραξεν ὁ Ρίκο ἀνυπόμονος. Συγχέεις τὴν ἐπιθυμία καὶ τὴν φιλοδοξία. Δὲν ὑπάρχει ἐπιθυμία διὰ τὸ χρῆμα καὶ δι᾽ ὅ,τι ἔπεται, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει νὰ εἶναι φιλόδοξος. Σκέπτεται τὸ μέλλον.

Στὴν Μαργώ, ποὺ ἔτρεμεν ἀπὸ θυμό, ἡ ἐξήγησις τοῦ Ρίκο, δὲν ἐφάνηκε λιγώτερον πρόστυχη ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἔδωσεν ὁ Μαλφός.

—Καὶ ὕστερα, ξέρει νὰ γλυτώνῃ τοὺς κινδύνους, ἐμούγγρισεν ὁ Μαλφός. Κυττᾶτε πόσον καλὰ διορθώνεται ἡ κατάστασίς του, τώρα. Χάρις σὲ σᾶς, χάρις σὲ μᾶς.

—Μαλφός, σᾶς ἀπαγορεύω... Δὲν εἶναι ὡραῖο αὐτὸ ποὺ κάνετε.

Συγκρατοῦσα μὲ δυσκολία τὴν περιφρόνησί της, ἡ Μαργὼ ἐγύρισε πρὸς τὸν Ρίκο ζητώντας τὴν μαρτυρία του. Ἀλλὰ ὁ Ρίκο, ὁ ὁποῖος ἀπεδοκίμαζε τὰ λεγόμενα καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ἐσιώπησε καὶ ἐπῆρε ἕνα ὕφος ἀφηρημένο.

—Τί τὰ θέλετε, πρόκειται περὶ ἑνὸς τυχοδιώκτου, ὁ ὁποῖος παίζει μαζί μας. Ὁ Ρίκο δὲν ἀμφιβάλλει, ὅπως κ᾽ ἐγώ, ἐπανέλαβεν ὁ Μαλφός, παρασυρόμενος ὄχι χωρὶς τρόμον, ἀπὸ ἕνα θράσος, ποὺ δὲν ἔβλεπε πῶς θὰ ἐγλύτωνε.

Ὁ Ρίκο ἀνεπήδησε στὴ λέξι τυχοδιώκτης.

—Τυχοδιώκτης, ἀναμφιβόλως. Ἀλλὰ ἕνας τυχοδιώκτης μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ συμπαθητικός, κύριε Μαλφός.

—Ἐπωφελεῖται τῆς συμπαθείας σας, αὐτὸ εἶναι.

—Καὶ ὕστερα ; εἶπεν ὁ Ρίκο. Ἄλλωστε μπορεῖ καὶ αὐτὸς νὰ σκέπτεται ὅτι κ᾽ ἐμεῖς ἐπίσης εἴμεθα συμπαθητικοί. Καὶ τότε ὑπάρχει ἕνα εἶδος συμβάσεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν.

—Ἔτσι εἶναι ! ἔκραξεν ἡ Μαργὼ κοιτάζοντας κεραυνωτικὰ τὸν φτωχό της φίλο. Δὲν τὸ καταλαβαίνετε αὐτό ; Εἶμαι θυμωμένη μαζί σας. Δὲν ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὸν κοροϊδέψουμε, ἔστω καὶ μὲ τὴν σκέψι μας. Εἶναι τίμιος...

—Τίμιος, τίμιος ! Ὄχι ὑπερβολές, διέκοψεν ὁ Ρίκο, στραφεὶς ἀποτόμως ἐναντίον της, ἀλλοιῶς θὰ δώσῃς δίκηο τοῦ Μαλφός. Ἐφέρθηκες ὡραῖα μαζί του, εὔχεται ἴσως νὰ φανῇ κ᾽ ἐκεῖνος καθὼς πρέπει μαζί σου, αὐτὸ εἶναι ὅλο. Μὴ θέλεις νὰ τὸν παραστήσῃς ἠλίθιον. Μὲ ἄλλους, δὲν θὰ ἦταν ὁ ἴδιος, καὶ θὰ εἶχε δίκηο...

—Εἶσθε παιδιὰ καὶ οἱ δυό σας, εἶπε ὁ Μαλφός, σηκώνοντας τοὺς ὤμους. Καὶ βρίσκω τὸν ἑαυτό μου χωριάτη νὰ θέλῃ νὰ ξεπληρώσῃ τὶς θελήσεις σας.

—Τὶς θελήσεις τῆς Μαργῶς, παρετήρησεν ὁ Ρίκο.

—Μά, Ρίκο, θὰ μπορούσατε νὰ ἀποφύγετε ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.

—Γιατί; Ἡ Μαργὼ ἔκανε ὅ,τι θὰ ἔκανα κ᾽ ἐγὼ στὴ θέσι της.

—Τὸ βλέπετε, Μαλφός, ἔκραξεν ἡ Μαργώ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΠΝΟΥ "ΑΡΚΑΔΙΚΗ,,

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τῆς Ἑταιρείας, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι εἰς πρώτην τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 27ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Συλλόγου πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κάτωθι:

1) Ὑποβολὴ πρὸς ἔγκρισιν τοῦ ἰσολογισμοῦ λήξαντος ἔτους μετ᾽ ἀνακοινώσεως τῶν ἐπ᾽ αὐτοῦ ἐκθέσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.

2) Λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν μελῶν τούτου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως διὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

3) Ἔγκρισις ἐπελθουσῶν μεταβολῶν ἐν τῇ συνθέσει τοῦ Δ. Συμβουλίου.

4) Ἐκλογὴ δύο ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωτικῶν διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

5) Τροποποίησις τῶν ἄρθρων 4, 10, 14, 26, 32 καὶ 43 τοῦ Καταστατικοῦ.

Δύνανται νὰ μετάσχωσι τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐν αὐτῇ οἱ ἐκ τῶν κ.κ. μετόχων κάτοχοι τοὐλάχιστον δέκα (10) μετοχῶν, τῆς κατοχῆς πιστοποιουμένης διὰ τῆς καταθέσεως τῶν μετοχῶν των, ἔναντι ἀποδείξεως, παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας, τῷ Ταμείῳ Δανείων καὶ Παρακαταθηκῶν ἢ παρά τινι ἀνεγνωρισμένῃ ἀνωνύμῳ μετοχικῇ Τραπέζῃ, τοὐλάχιστον πέντε (5) ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

Τρίπολις, 20 Μαρτίου 1930
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ Αἴγιον καὶ ἡ ἑκατονταετηρὶς

ΑΙΓΙΟΝ, Μάρτιος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Μετὰ λύπης ἡ κοινωνία μας σχολιάζει τὴν ἀδικαιολόγητον στάσιν τῆς ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος, διότι ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ἠδιαφόρησε τελείως διὰ τὴν πόλιν μας, τὴν ὁποίαν—ἄγνωστον διατί—παρέλειψε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ.

Καὶ ὅμως, ἡ πόλις μας ἐδικαιοῦτο—μεταξὺ τῶν πρώτων ἱστορικῶν πόλεων—νὰ ἑορτάσῃ καὶ αὐτὴ τὴν ἐθνικὴν ἐπέτειον τῆς Ἀνεξαρτησίας, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι τὸ Αἴγιον ὑπῆρξεν ἡ πατρὶς τῶν Λόντων καὶ ἄλλων ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρίνομεν δίκαιον ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Διοργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἑορτασμοῦ ὅπως τροποποιήσῃ καταλλήλως τὸ πρόγραμμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπαραίτητον νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὸ Αἴγιον.

ΣΛΟΑΝΣ
SLOAN'S LINIMENT
Κάθε ἄλλο Φάρμακο εἶναι περιττό !!

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου), καθ᾽ ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑ

κ. Η. Ρ. Κ., Καλάμας.—

ται περὶ τοῦ Πανεπιστη

1928—29, ὡς ἔχουν σήμερ

ματα, δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμ

πρόκειται περὶ προγενεστέρ

καιοῦσθε νὰ προσέλθετε τὸν

κ. Γ. Κρίνην, Θεσ)νίκην.—

καὶ σᾶς στέλλομεν. Δὲν

ἡ ἐφαρμογή του. 2) Ὄχι

πωσδήποτε νὰ ἔχουν δίπλ

προϋπηρεσίαν ἀγρονόμου.

κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλον,

Δὲν ἐνθυμούμεθα τὸ ζήτημα

μας περὶ τίνος πρόκειται. Τὸ

κ. Βοζίκη ἐξηντλήθη.

κ. Π. Ζωγράφον, Κόρινθον.—

τε : Σύνδεσμον Φυσιολατρείας

λωνος 21.

κ. Εὔστρ. Μαρτίνην, Μέσ

τλήθη δυστυχῶς. 2) Δὲν ἐξ

κ. Κ. Βλαχογιάννην, Βραχ

ποστέλλεται.

κ. Στ. Μεντζελόπουλον, Π

Δὲν γνωρίζομεν λεπτομερείας

πως γνωρίζετε, ἑδρεύει εἰς τὴ

κ. Δ. Τσάλταν, Ἀρι.— Ἀ

μεν αἰτηθὲν Ν. Διάταγμα.

κ. Σπ. Πηλιαφᾶν, Κιάτον.—

ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου

ρίας, δὲν θὰ γίνῃ ἐφέτος δι

κ. Α. Κωνσταντίνου, Θεσ)νίκην.

ἐλήφθη καμμία ἀπόφασις.

κ. Ν. Ματθαίου, Θεσ)νίκην.—

χει ἐκδοθῇ εἰς τὴν ἑλληνικήν.

Μαθητήν, Τρίπολιν.—Στείλατε

ἀντίτιμον καὶ θὰ λάβετε τὰ φύλ

σᾶς λείπουν.

κ. Χρ. Παναγιωτόπουλον, Αἴγιον

ταν, ἐν καιρῷ, ἀρχίσει ἡ ἐκδίκασις

δηλώσεων, νὰ τὰ ἀναφέρετε αὐτὰ

ἐπιτροπήν. 2) Γράψατε σαφέστ

ζήτημα. Ἡ Δ)σις Διοικητικοῦ

ἁρμοδιότητα ἐν προκειμένῳ.

κ. Αἰκ. Μυρινοπούλου, Πύλον.—Ν

λετε σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Κ

κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζ

κ. Σπ. Νικολάου, Θεσ)νίκην.—

βλέπομεν ὅτι ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ

λετε νὰ κάμωμεν ;

κ. Π. Γιαννακόπουλον, Ἀρ

Κανονισμὸς ὄχι. Τὴν σχετικὴν

ξιν σᾶς στέλλομεν.

ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ
Ἡ Δὶς ΛΩΡΑ ΓΛΗΝΟΥ μετέφερε TELIER DE HAUTE COUTURE ὁδὸν Κολοκοτρώνη 45. (Α΄ Ὄροφος).

ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ

ΤΟ ΕΛΒΕΤΙΚΟ ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ
ΔΙΔΕΙ ΕΙΣ ΣΑΣ ΚΑ ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ
ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙ
ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΕΛΥΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΦΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ
Διὰ νὰ ἔχετε οἰκονομίαν μεταχειρισθῆτε φῶς καὶ θέρμανσιν διὰ ἀεροποιουμένης βενζίνης

Φωτισμὸς καὶ θέρμανσις μὲ μεγάλην οἰκονομίαν.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ
Ἡ χρησιμοποίησις φωταερίου καὶ ἠλεκτρικοῦ εἶνε δαπανηρά. Δοκιμάσατε διὰ νὰ πεισθῆτε.

ΛΑΜΠΑΙ εἰς διαφόρους τύπους καὶ ἀνάλογον ἔντασιν διὰ τὸν φωτισμὸν κλειστοῦ χώρου καὶ ὑπαίθρου. Δι᾽ οἰκίας, καταστήματα, γραφεῖα, ἐξοχικὰ κέντρα κλπ.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑΤΟΣ (Κουζῖναι) εἰς διάφορα μεγέθη μὲ 2, 3 καὶ 4 πύραυνα μετὰ καὶ ἄνευ φούρνου, φορηταὶ καὶ μόνιμοι.

ΠΥΡΑΥΝΑ πρακτικώτατα διὰ πᾶσαν χρῆσιν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ φωταερίου.

ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΑ τελειοτάτης κατασκευῆς διὰ θερμὸν ὕδωρ εἰς μεγάλην ποσότητα.

ΣΙΔΗΡΑ σιδηρώματος οἰκονομικώτατα καὶ θετικά.

Ἅπαντα λειτουργοῦντα δι᾽ ἀεροποιουμένης βενζίνης.

Ἐπισκεφθῆτε τὰς ἐκθέσεις μας ἢ γράψατέ μας νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν εἰκονογραφημένους καταλόγους καὶ τιμάς.

ΣΤεΦ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΣΟΝ
ΑΘΗΝΑΙ : Πανεπιστημίου 53. (Ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀριθ. 14).
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ : Ἁγίας Σοφίας 44.
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ Πλασιὲ καὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς ἐπαρχίας.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΑΙ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΙ

ΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ ΓΛΕΝΤΑ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΟΣ

Ο ΜΠΟΕΜΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Μάρτιος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Θὰ ἦτο ὁλότελα ἐσφαλμένη ἡ ἐντύπωσις νὰ φαντασθῇ κανεὶς τὸ Βουκουρέστι ὡς πενιόπληκτον καὶ θλιβερὰν πόλιν, μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ ὅλοι οἱ γράψαντες περὶ τῆς Ρουμανίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, περιέγραψαν αὐτὴν ὡς εὑρισκομένην εἰς τὸ χεῖλος τῆς πτωχεύσεως. Νὰ τὴν ἀπεικονίσῃ κανεὶς ὡς πρωτεύουσαν τόσον ἀκμάζουσαν ὥστε νὰ τρέφῃ παντελῆ περιφρόνησιν πρὸς τὸ χρῆμα θὰ ἦτο ἐπίσης ἐν μέρει σφαλερόν, ἂν καὶ αὐτὴν τὴν ὄψιν, ὁπωσδήποτε, παρουσιάζῃ εἰς τὸν τυχαῖον παρατηρητήν.

Ἴσως διότι τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν Ρουμάνων εἶνε οὐσιαστικῶς Βοημικά — ἀπολαμβάνουν ὅλες τὶς χαρὲς τῆς σήμερον χωρὶς νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν αὔριον — τὸ Βουκουρέστι δικαιολογεῖ τὸν τίτλον του ὡς Μικροῦ Παρισιοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Ἴσως πάλιν τοῦτο νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν φυσικὴν ἀντίδρασιν τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἐπανέρχονται εἰς τὴν ὁμαλότητα μετὰ περίοδον δυσαρέστων περιορισμῶν καὶ στερήσεων.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἀμέσως μόλις φθάσετε εἰς τὴν πόλιν, αἰσθάνεσθε ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς τόπον ὅπου ἡ ἀναγκαστικὴ παραμονὴ ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἐπὶ πλέον δὲν θὰ συνεπαγάγῃ τὴν πλήρη ἐκείνην κατάρρευσιν τοῦ νευρικοῦ σας συστήματος, τὴν ὁποίαν προκαλοῦν τόσαι πόλεις τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Οἱ ἀχθοφόροι τῶν σταθμῶν εἶνε εὐγενεῖς, καθὼς καὶ οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴν ἀποπειραθῆτε νὰ εἰσαγάγετε λαθραίως εἴδη εἰς τὴν χώραν.

Ὄχι πρὸ πολλοῦ ἡ ἁπλῆ μνεία τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἐξέχοντος ὑπουργοῦ ἤρκει διὰ νὰ κάμῃ ἕνα Ρουμᾶνον τελωνειακὸν ὑπάλληλον νὰ τρέμῃ, καὶ οἱαδήποτε ποσότης λαθρεμπορίου ἠμποροῦσε νὰ περάσῃ. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο σήμερον. Ἀκόμη καὶ οἱ ὁδηγοὶ τῶν ταξὶ σᾶς εὐχαριστοῦν διὰ τὸ παραμικρότερον φιλοδώρημα, οἱ δὲ ἀστυφύλακες καὶ δημοτικοὶ πράκτορες θαρρεῖτε ὅτι ἔχουν πάρει μαθήματα ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακας τοῦ Λονδίνου, τόσον εὐγενικοὶ καὶ ἐξυπηρετικοὶ εἶναι.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Τὸ Βουκουρέστι δὲν εἶνε διόλου πόλις τῆς τεμπελιᾶς καὶ τοῦ γλεντιοῦ. Ἀπεναντίας δίδει ὅσον ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πιστότερα τὴν εἰκόνα τῆς παροιμιώδους κυψέλης. Τὰ ξενοδοχεῖα εἶνε ὑπερπλήρη ξένων, Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν κατὰ τὸ πλεῖστον, τῶν ὁποίων ἡ συνομιλία διεξαγομένη ἐν εἴδει «ἐμπιστευτικῶν ψιθύρων, ἀκουομένη εἰς ἀπόστασιν πενήντα ὑαρδῶν, στρέφεται πάντοτε περὶ «τὰ πετρέλαια». Τὸ πετρέλαιον εἶνε ἀσφαλῶς τὸ κυριώτερον θέμα συνομιλίας καὶ τὰ ξενοδοχεῖα κερδίζουν πολλὰς χιλιάδας λιρῶν κατ᾽ ἔτος, λόγῳ τῆς ἐπιδεικτικῆς σπατάλης εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐν λόγῳ βασιλεῖς τοῦ πετρελαίου, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἄστεφοι ἀκόμη, θεωροῦν σκόπιμον νὰ προβαίνουν διὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν δέουσαν «ἀτμόσφαιραν».

Μετὰ τὰ πετρέλαια ἔρχονται τὰ αὐτοκίνητα. Εἶνε δύσκολον νὰ μὴν ἀγοράσετε αὐτοκίνητον εἰς τὸ Βουκουρέστι. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι μὲ τοὺς ὁποίους γνωρίζεσθε πωλοῦν αὐτοκίνητα, ἂν ὄχι πετρέλαιον, μερικοὶ δὲ καὶ τὰ δύο. Αἱ αἴθουσαι ἐκθέσεως αὐτοκινήτων εἶνε πολυτελέσταται. Ὅλες ἡ μάρκες ἀμερικανικῶν αὐτοκινήτων εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀγοράν, συνοδευόμεναι ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν Ἀμερικανῶν πωλητῶν. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν πωλήσεων αὐξάνουν κάθε χρόνον κατ᾽ ἀπιστεύτους ἀναλογίας καὶ εἶνε δυσνόητον πόθεν ἔρχεται ὅλο αὐτὸ τὸ χρῆμα γιὰ νὰ ἀγοράζῃ τὸ Βουκουρέστι τόσα πολλὰ καὶ τόσον πολυτελῆ αὐτοκίνητα.

Τελευταίως ἐκτίσθη καὶ πενταώροφον γκαράζ, χωρητικότητος 500 αὐτοκινήτων.

Ὁ αὐτοκινητισμὸς ἔχει κατακτήσει τὸ γυναικεῖον φῦλον μέχρι σημείου ὥστε δὲν κάμνει καμμίαν ἐντύπωσιν ἡ διέλευσις νέας διευθυνούσης ἕνα τετράτροχον μεγάλης δυνάμεως τέρας μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Εἶδα μίαν κυρίαν σωφφερίναν ὁδηγοῦσαν νεωτάτου τύπου αὐτοκίνητον κούρσας νὰ διαπληκτίζεται... σωφφερικώτατα μὲ ἕνα πολίσμαν, ἐνῷ ὁ σύζυγός της, κρατῶν τὸ μικρὸ στὴν ἀγκαλιά του, ἐκάθητο πειθηνίως παρὰ τὸ πλευρόν της.

Σταθερὰ καὶ γοργὴ εἶνε ἡ οἰκοδομικὴ πρόοδος τῆς πόλεως. Μεγαλειώδη κτίρια ξεφυτρώνουν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως, τὰ δὲ περίχωρα συνδεόμενα τώρα πρὸς τὴν πόλιν δι᾽ ὡραίων εὐρυτάτων λεωφόρων, καθίστανται κομψότατα κέντρα παραθερισμοῦ.

Ἀντιμετωπίζει καὶ τὸ Βουκουρέστι πρόβλημα τροχαίας κυκλοφορίας. Τελευταίως εἰσήχθη εἰς τὰς κεντρικὰς περιοχὰς τῆς πόλεως τὸ σύστημα τῆς πρὸς ἑνιαίαν κατεύθυνσιν κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων. Αὐστηρότατα μέτρα ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν παραβατῶν αὐτοκινητιστῶν, ἰδίως τῶν ὁδηγῶν ταξί, καὶ εἶνε βραχύβιοι αἱ ἄδειαι τῶν ἀπροσέχτων ἢ ἐπικινδύνων ὁδηγῶν. Ἡ ζωὴ τῶν Βουκουρεστιανῶν ὁδηγῶν ταξὶ δὲν εἶνε διόλου εὔκολος. Δεδομένου ὅτι τὸ πολὺ κοινὸν δὲν ἔχει εἰσέτι ἀποκτήσει τὴν συνήθειαν τοῦ κανονικῶς βαδίζειν, οἱ δυστυχεῖς σωφφὲρ δὲν εἶνε ποτὲ βέβαιοι πῶς θὰ κινηθοῦν εἰς κάθε στιγμὴν οἱ ἑκατέρωθέν των πεζοί. Ἐπίσης πρέπει νὰ προσέχουν τὸν ἄσπονδον ἐχθρόν των, τὴν ἀστυνομίαν, τῆς ὁποίας οἱ ἄνδρες εἶνε πανταχοῦ παρόντες. Τέλος πρέπει νὰ εἶνε προικισμένοι μὲ τὴν ἱκανότητα ὅπως δύνανται νὰ διακρίνουν τὰ «μεγάλα πρόσωπα», εἴτε διέρχονται πεζῇ, εἴτε ἐπ᾽ αὐτοκινήτων πρὸ ἢ ὄπισθεν αὐτῶν, διότι πᾶσα προσβολὴ τούτων εὐκολώτατα ἀπολήγει εἰς γενναίαν... χειροτονίαν.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ Κάλεα Βικτοριέϊ, ὁ πολυαγαπημένος δρόμος τῶν γηγενῶν Βουκουρεστιανῶν, παρουσιάζει ἐνδιαφέρουσαν ὄψιν μεταξὺ τῆς πέμπτης ἀπογευματινῆς καὶ τῆς ὀγδόης ἑσπερινῆς. Εἶνε ὁ τόπος συναντήσεως τῶν πάντων καὶ τόσον πυκνὸν εἶνε τὸ πλῆθος ὥστε εἰδικοὶ ἀστυφύλακες, τοποθετημένοι κατὰ διαστήματα δέκα ὑαρδῶν καθ᾽ ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ, ἀσχολοῦνται μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν συγκράτησιν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων. Ἀξιωματικοὶ μὲ μεγαλοπρεπεῖς στολὰς πηγαινοέρχονται κάτω ἀπὸ τὰς φωτεινὰς ἐπιγραφὰς τῶν καταστημάτων πολυτελείας, χαιρετῶντες τὸν ἀφάνταστον ἀριθμὸν τῶν γουνοφόρων κυριῶν ποὺ βγαίνουν γιὰ μιὰ βραδυνὴ κοῦρσα στὰ μαγαζιά.

Τὰ καφενεῖα καὶ ἑστιατόρια εἶνε ἀσφυκτικῶς πλήρη· παντοῦ βασιλεύει φλύαρος φαιδρότης. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ, ὅταν τὸ νόμισμα τῆς χώρας, ἠπείλει κατάρρευσιν καὶ τὰ χαρτονομίσματα τῶν 20 λεῖ ἄξιζαν ὅσον περίπου καὶ τὸ χαρτὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε τυπωμένα, αἱ ἴδιαι αὐταὶ γουνοφόροι διεξῆγον κρυφὸν καὶ πείσμονα ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπωφελῆ κάπως πώλησιν τῆς γούνας των εἰς τοὺς Ἑβραίους. Ἀλλὰ ἡ κρίσις ἀπετράπη καὶ ἔγιναν πάλιν ἀποταμιεύσεις καὶ τὸ κέφι τοῦ γλεντιοῦ ξαναῆλθε. Αἱ Ρουμανίδες ἀγαποῦν τὴν πολυτέλειαν καὶ μὲ ἐπιμέλειαν περικόπτουν τὰ ἔξοδά των κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους διὰ νὰ ντυθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς τελευταῖες μόδες τοῦ Παρισιοῦ καὶ τοῦ Λονδίνου.

Εἰς τὰ θέατρα καὶ τοὺς κινηματογράφους σπανίως ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ μελοδράματος εἶνε πάντοτε πλήρης. Ἡ μουσικὴ ἔχει θερμοτάτους ἐραστάς. Συναυλίαι δίδονται κάθε Κυριακὴν εἰς τὸ «Ἀθήναιον» καὶ τὸ ἀκροατήριον εἶνε πυκνότατον. Τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας παρακολουθοῦν τακτικὰ καὶ τὰς συναυλίας αὐτὰς καὶ τὰς παραστάσεις τοῦ μελοδράματος.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον ὁ λαὸς ἐπευφημεῖ κάθε ἐμφάνισιν μέλους τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δὲν ἀφίνει ἀμφιβολίαν ὅτι οὐδὲν ἄλλο καθεστὼς θὰ ἦτο ἀνεκτόν. Οἱ Ρουμᾶνοι ἀγαποῦν τὴν δυναστείαν των καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ λησμονήσουν τὸν ἀπόντα πρίγκηπα. Ὁ Κάρολος, παρὰ τὰς ἀδιακρισίας του, θὰ ἠμποροῦσεν αὔριον νὰ διέλθῃ τὴν Κάλεα Βικτοριέϊ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐξηταικραυγάζετο ὑφ᾽ ὅλων. Ὁ καϋμὸς τῶν Ρουμάνων τώρα εἶνε ὅτι ἡ ἀρχιερατικὴ ἐμφάνισις καὶ τὸ τριμελὲς τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν εἶνε καὶ τόσον παραστατική. Μὲ ἀνυπομονησίαν περιμένουν πότε νὰ μεγαλώσῃ «ὁ Μιχαλάκης» γιὰ νὰ ξεσπάσουν.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΠΕΡΙ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΛΛΑ ΔΙ᾽ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ!

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΚΡΑΝΒΙΛ ΜΠΑΡΚΕΡ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. — Εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν ἔχουν «Ἐθνικὸν Θέατρον». Καὶ —θὰ ἔλεγα «φυσικά»— ὑπάρχει καὶ ἐδῶ κίνησις διὰ τὴν ἵδρυσίν του. Δὲν παρουσιάζω τὰ ἐνταῦθα συμβαίνοντα ὡς πρότυπον πρὸς μίμησιν. Οὔτε ἰσχυρίζομαι ὅτι μποροῦμε νὰ παραλληλισθοῦμε μὲ τοὺς Ἄγγλους εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Εἰς αὐτὸ ὀλιγώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο.

Περπατῶντας εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου παρὰ τὴν Στράντ ἢ τὸ Πικαντίλλυ θὰ ἰδῆτε χιλιάδες κόσμου νὰ στέκεται ἔξω ἀπὸ τὰ θέατρα εἰς οὐρὰν καὶ νὰ περιμένῃ ἐπὶ ὥρας —πολλὲς φορὲς ἐπὶ εἰκοσιτετραώρων— διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν φθηνὴν θέσιν διὰ τὴν προσεχῆ παράστασιν. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀκριβωτέρας θέσεις, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ προαγορά, συμβαίνει πολλάκις νὰ ἔχουν ἐξαντληθῇ τὰ εἰσιτήρια διὰ μίαν ἢ δύο ἑβδομάδας. Ὑπάρχουν δὲ καὶ τὰ πρακτορεῖα εἰσιτηρίων, ἕνα εἶδος «χρηματιστικῶν γραφείων», ὅπου ἀγοράζονται ...ἐπὶ προθεσμίᾳ θέσεις ἑνὸς θεάτρου πολλάκις διὰ πολλοὺς μῆνας (Συνέβη αὐτὸ μὲ τὸ «Τέλος τοῦ Ταξιδίου» καὶ τὸν «Ἑβραῖο Σοὺς» καὶ μὲ τὸ «Κάρολο μὲ τὰ μῆλα» τοῦ Μπέρναρντ Σῶ). Εἶναι μιὰ χαρακτηριστικὴ προεξόφλησις τῆς ἐπιτυχίας ἑνὸς ἔργου δυνατὴ εἰς ἕνα κόσμον ποὺ ἔχει ἐξοικειωθῇ μὲ τὸ ἐμπόριον...

Αὐτὸ εἶναι γεγονὸς χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγγλικοῦ θεάτρου —ἕνας διαφορετικὸς παράγων ποὺ δὲν ἐπιτρέπει τὸ συμπέρασμα ὅτι «χρειάζεται «Ἐθνικὸν Θέατρον» στὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή, ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίνῳ συζήτησιν, εἶναι ἀναγκαῖον ἵδρυμα εἰς ἕνα πολιτισμένον τόπον». Οὔτε βέβαια καὶ τὸ ἀντίθετον.

Νομίζω ὅτι ἕνας ἀκόμη διαφορετικώτερος παράγων εἶναι ὁ ἀκόλουθος:

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἐρασιτεχνικὰ θέατρα. Δὲν ἐννοῶ τὰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς. Ἀλλὰ σὲ κάθε «Σχολὴν» τῶν Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων καὶ σχεδὸν σὲ κάθε σύλλογον κοινοτικὸν ἢ δημοτικὸν θὰ εὕρῃτε ἕνα τμῆμα καλλιτεχνικὸν ποὺ προετοιμάζει καὶ ἀναβιβάζει θεατρικὰ ἔργα. Θυμηθῆτε ὅτι τὸ ἐπιτυχέστερον θεατρικὸν ἔργον τοῦ αἰῶνος — «Τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ»— προέρχεται ἀπὸ ἕνα ἐρασιτεχνικὸν θέατρον. Καὶ κατὰ πενῆντα τοῖς ἑκατὸν οἱ καλύτεροι ἠθοποιοὶ τῆς Ἀγγλίας «ἀνεκαλύφθησαν» μέσα εἰς ἐρασιτεχνικοὺς θιάσους.

Διὰ νὰ μὴν παρεξηγηθῇ ἡ ἀνωτέρω παράγραφος, εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῇ: Ἐρασιτεχνικὰ θέατρα δὲν σημαίνει καὶ ἀνεύθυνα θέατρα. Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων, λόγιοι, μεγάλοι καλλιτέχναι, συνεργάζονται εἰς παραστάσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Καί, μάλιστα, συμβαίνει πολλάκις παραστάσεις τῶν φιλολογικῶν ἑταιριῶν τῶν μεγάλων Πανεπιστημίων —ὅπως π. χ. ἡ παράστασις ἔργων τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καίμπριτζ—νὰ ἐπισκιάζουν ἐπὶ πολὺ κάθε ἄλλην ἐπαγγελματικὴν θεατρικὴν κίνησιν.

Οὔτε πάλιν θεωρῶ αὐτὸ τί τὸ ἐξαιρετικόν: Θυμοῦμαι ὅτι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ εἶδα τὸν κ. Σικελιανὸ καὶ τὸν κ. Κοντογιάννη, ἦτο εἰς ἕνα χωριὸ τῆς Κορινθίας, ὅπου εἶχαν κινητοποιήσει τοὺς ἐντοπίους φοιτητὰς καὶ ἔδιδαν ἐν συνεργασίᾳ παραστάσεις εἰς μίαν μάνδραν, τῶν εἰσπράξεων διατιθεμένων διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ. Μεγεθύνατε αὐτὸ (τὸ ἐξαιρετικὸν ἐν Ἑλλάδι φαινόμενον παρελθόντων καὶ καλυτέρων καιρῶν), προσθέσατε τὸν παράγοντα ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ «χώρα» συγκρίνεται ὑπερηφάνως εἰς φιλολογικὴν διάκρισιν μὲ τὰ κέντρα, καὶ πολλαπλασιάσατέ το μὲ τὸ σύνολον τῶν τοπικῶν μονάδων. Ἔχετε τότε τὴν τεραστίαν ἐρασιτεχνικὴν κίνησιν ποὺ βλέπομεν ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐδῶ λαμβάνει χώραν καλλιτεχνικὴ προπαίδευσις τοῦ λαοῦ σημαντικὴ καὶ κοσκίνισμα καλλιτεχνῶν ἐπαρκές. Ἐπὶ πλέον παρουσιάζεται μία εὐκαιρία δοκιμασίας ἔργων. Δὲν εἶναι βέβαια πλήρης, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε εἶνε καλυτέρα ἀπὸ τὸ τίποτε.

* * *

Τὰ ἀνωτέρω θὰ ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι οἱ θιασῶται τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου» ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν τὸ ἐπιζητοῦν διὰ νὰ εἶναι σχολεῖον ἠθοποιῶν καὶ θεατῶν, σκηνοθετῶν καὶ συγγραφέων — μολονότι βέβαια ἀναγνωρίζουν ὅτι μοιραίως θὰ ἐξυψώσῃ καὶ τοὺς τέσσαρας παράγοντας τοῦ θεάτρου. Ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι οἱ συνήγοροι τοῦ ἱδρύματος προϋποθέτουν τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν ὑψηλὴν ἐπίδοσιν ὅλων αὐτῶν— καὶ δι᾽ αὐτὸ συνιστοῦν τὴν ἵδρυσιν τοῦ θεάτρου.

Ἔχω ὑπ᾽ ὄψει μου ἕνα βιβλίον τοῦ κ. Χάρλεϋ Γκράνβιλ-Μπάρκερ μὲ τὸν τίτλον «τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον» (καί, παρεμπιπτόντως, δὲν θὰ ἦτο κακὸν ἂν τὸ ἐδιάβαζαν οἱ ἁρμόδιοί μας). Εἰς αὐτὸ ὑποστηρίζεται ἡ ἵδρυσις τοῦ Θεάτρου. Ἀλλὰ πῶς; Ἰδοὺ ἕνα ἀπόσπασμα :

«Ὁ συνήγορος τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου μπορεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν μεγάλην χρησιμότητά του. Μπορεῖ νὰ δείξῃ ὅτι θὰ κάμῃ ἀπὸ ἀπόψεως θεατρικῆς παραγωγῆς ὅ,τι κανένα ἄλλο θέατρον δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ κάμῃ. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἐπιχειρήματα. Πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τὸ δρᾶμα δὲν εἶναι ἕνα ἁπλοῦν μέσον διασκεδάσεως, ἀλλὰ μία τέχνη ἰσότιμος μὲ τὰς ἄλλας τέχνας καὶ ἀξία ὁμοίας μεταχειρίσεως. Εἶναι μία τέχνη μὲ ὑψηλὰς πνευματικὰς ἐπιδιώξεις. Ἕνα «Ἐθνικὸν Θέατρον» θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ ἱερόν της, τὸ μουσεῖόν της, ἡ πινακοθήκη της. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν θέσιν ποὺ δίδεται εἰς τὰ Πανεπιστήμια διὰ τὴν φιλολογίαν. Ἕνα Ἐθνικὸν Θέατρον θὰ ἔπρεπε νὰ ὑφίσταται ὡς μάρτυς τῆς τιμῆς ποὺ ἀποδίδει —ἐπαξίως— ἡ κοινωνία εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν τέχνην, καὶ ὡς διηνεκὴς ἐνθάρρυνσις τῆς καλλιεργείας διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Τὸ Ἀγγλικὸν δρᾶμα ἔχει ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὴν παγκοσμίαν φιλολογίαν. Ἡ Ἀγγλικὴ ἠθοποιΐα εἶναι ἀπὸ τὰς καλυτέρας. Ἀλλὰ τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος δὲν τοὺς ἀποδίδει τὴν πρέπουσαν τιμήν».

Αὐτὴ εἶναι ἡ γενικὴ «θέσις» ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται ὁ ἀγὼν ποὺ διεξάγουν οἱ διανοούμενοι ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Δὲν ἀρνοῦνται βέβαια ὅτι τὸ νὰ ταχθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀγγλικῆς δραματικῆς τέχνης ἕνα τέτοιο ἵδρυμα, δὲν θὰ προαγάγῃ τὸ καλλιτεχνικὸν αἴσθημα τοῦ κοινοῦ. Ἐπίσης τονίζουν τὸ ἀγαθὸν ποὺ θὰ προέλθῃ μὲ τὴν ὑποκατάστασιν τῆς ἐπιχειρηματολογικῆς ἐκτιμήσεως τῶν προσόντων ἑνὸς ἔργου, ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν κρίσιν. Τοῦτο εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ Ἀγγλικὸν θέατρον — περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο. Διότι ἐδῶ τὰ ἐνοίκια καὶ οἱ μισθοὶ εἶναι ὑπέρογκοι. Καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ παράδοσις ἐπιβάλλει πολλὰς «δοκιμάς» ποὺ σημαίνουν ἐπίσης πολλὰ ἔξοδα. Κατὰ συνέπειαν ἕνας θίασος δὲν μπορεῖ εὔκολα νὰ διακινδυνεύσῃ ἀναβίβασιν ἔργου τὸ ὁποῖον ὁ πολὺς κόσμος δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ.

Αὐτά, τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα Ἐθνικὸν Θέατρον μὲ ἀπεριόριστα κεφάλαια πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων του θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιστρατεύσῃ τοὺς καλυτέρους ἠθοποιούς, τοὺς ἱκανωτέρους σκηνοθέτας καὶ τὰ πλουσιώτερα «μέσα», εἶναι ἀναμφισβήτητα. Ἀλλὰ σημαίνουν, πρὸ παντός, ὅτι ὑπάρχουν κάπου, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ἄγγλων. Καί, ἂν χρειάζεται κάποιο συμπέρασμα, θὰ ἦταν καλύτερα πρὶν στρέψωμεν τὰς φιλοδοξίας μας δι᾽ ἕνα Ἐθνικὸν Θέατρον, νὰ προσπαθήσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν τὸ πρῶτον ὑλικόν. Δὲν χρειάζεται νὰ ἔχῃ διαβάσει κανεὶς τὸν Ντάρβιν διὰ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τὸ καλύτερον ὑλικὸν βγαίνει ἀπὸ τὸν ἐλεύθερον διαγωνισμόν—μάλιστα ἂν τὸ δημόσιον ἐνεφανίζετο εἰς κάποιο μέρος τοῦ ἀγῶνος ὡς ἐπιβραβευτὴς τοῦ ἐντίμως ἐπικρατοῦντος—εἴτε δι᾽ ἐπιχορηγήσεων, εἴτε δι᾽ ἄλλων μέσων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ποὺ δὲν ὑπάρχει Ἐθνικὸν Θέατρον, γίνεται Ἐθνικὸν μουσεῖον τῆς Τέρρυ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμῃ ἔκκλησιν πρὸς τοὺς φιλανθρώπους ἡ «Πρωΐα» διὰ τὴν Παρασκευοπούλου. Δὲν κάμνω συγκρίσεις. Ἀλλὰ ὑποδεικνύω ὅτι ἡ κρατικὴ ἐνέργεια πρὶν στραφῇ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἰδῇ μερικὰς ἄλλας παραλείψεις της.

* * *

Ἐὰν δὲ ὑπῆρχε περισσὸν χρῆμα, πρὶν προβῶμεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Θεάτρου, διατὶ νὰ μὴν κάμωμεν τὸ πείραμα (τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύει ὁ κ. Γκράνβιλ-Μπάρκερ διὰ τὴν Ἀγγλίαν) τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως διὰ μακροπροθέσμου δανείου, φερ᾽ εἰπεῖν, ἑνὸς ἐπιχειρηματίου ὁ ὁποῖος θὰ ἀνελάμβανε νὰ κτίσῃ ἕνα θέατρον εἰς τὰς Ἀθήνας ; Ἡ μηχανικὴ τοῦ θεάτρου ἔχει περάσει μίαν ἐπανάστασιν. Καὶ τὰ ἰδικά μας θέατρα εἶναι ὄχι μόνον ἀσυγχρόνιστα ἀλλὰ αὐτόχρημα ἀνίκανα νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀπαιτήσεις τῆς σκηνοθεσίας. Ἂν χρειάζεται ἀπόδειξις, προκαλῶ οἱονδήποτε σκηνοθέτην νὰ ἐξηγήσῃ πῶς θὰ ἀνεβίβαζεν εἰς ἑλληνικὴν σκηνὴν ἕνα ἔργον ὡσὰν τὸ «Ἕνας ζητιάνος πάει καβάλλα», τὸ ὁποῖο ἀφῆκεν ἐποχὴν παιζόμενον ἀπὸ τὴν περίφημον «Θεατρικὴν Συντεχνίαν» τῆς Νέας Ὑόρκης. Καὶ εἰς ἕνα τέτοιο κτίριον θὰ μποροῦσαν νὰ στεγασθοῦν καὶ ἄλλαι τέχναι. Ποῦ εἶνε ἡ αἴθουσα συναυλιῶν μας καὶ ποῦ εἶναι τὰ «σαλόν» μας; Ἐθνικὸν Θέατρον χωρὶς κατάλληλον κτίριον εἶναι σὰν νὰ φοροῦμε ψηλὸ καπέλλο εἰς ἕνα φουστανελλᾶ.

Ὁ Ράϊνχαρτ ἢ ὁ Σενιὲ θὰ ἔφευγε τὴν ἑπομένην πρωΐαν, ἂν μετακαλούμενος ὡς σκηνοθέτης τοῦ Ἐθνικοῦ μας Θεάτρου ἀντιμετώπιζε τὰ «μέσα» ποὺ τοῦ προσφέρομεν.

Διὰ νὰ συμπληρώσω τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς θὰ παραθέσω ἕνα ἀκόμη ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Γκράνβιλ-Μπάρκερ.

«Καθένας μας ποὺ πηγαίνει σ᾽ αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἔργο, λέγει μετὰ : «Ναί, τὸ ἔγω ἰδῇ!» καὶ ἐκεῖ τελειώνουν αἱ σχέσεις του μὲ τὸ θέατρον. Ἐν τούτοις δὲν ἀκοῦτε τοὺς φιλομούσους νὰ λέγουν : «Ὢ, ναί, τὴν ἔχω ἀκούσει τὴν ἐνάτη συμφωνία», σὰν νὰ ἦτο αὐτὸ ἐπαρκὴς λόγος διὰ νὰ μὴν τὴν ξανακούσουν. Πηγαίνουν καὶ παρακολουθοῦν τὴν ἐκτέλεσίν της πολλὲς φορὲς ἐν μέρει μὲν γιατὶ εἶναι ἕνα ἀριστούργημα τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόλαυσις αὐξάνει ὅσῳ τὸ ἀκούει κανεὶς καὶ ἐν μέρει γιατὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν νέαν τυχὸν ἀπόδοσίν του. Ἐπίσης ὁ κόσμος πηγαίνει στὰς ἐπιθεωρήσεις περισσότερες τῆς μιᾶς φορές, ὄχι διότι σ᾽ αὐτάς εὑρίσκει καμμία ὑψηλοτέρα δραματικὴ ἀξία, ἀλλὰ γιατὶ ἀπολαμβάνει τὴν τέχνην τοῦ χοροῦ ἢ τὴν κωμικότητά του. Μόνον τὸ δρᾶμα στέκει στὴν ἴδια θέσι μὲ τὴν ἐφημερίδα : τὸ βλέπετε ἢ τὴν διαβάζετε καὶ παραμερίζετε ἀμφότερα».

Τὸ «γιατί» κατὰ τὸν συγγραφέα πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὸ ὅτι οἱ θίασοι —τί θὰ ἔπρεπε νὰ εἰποῦμε ἐμεῖς ;— δὲν ἔχουν καταλάβει τὸ μυστικὸν τῆς συμφωνίας, τ.ἔ. τῆς ὁμαδικῆς ἐνεργείας καὶ ἀποδόσεως. Πρωτοῦ κάμωμεν τὸ «Ἐθνικὸν Θέατρον» θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ τελειοποιήσωμεν καὶ αὐτὴν τὴν πλευράν. Κατὰ τί θὰ ἄλλαζε τὴν κατάστασιν τὸ νὰ «φορέσῃ ὁ Μανωλιὸς τὰ ροῦχα ἀλλοιῶς»;

Σ. Ν. Σ.

ΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Δηλοποιεῖ ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 6 Ἀπριλίου 1930, καὶ ὥραν δωδεκάτην μεσημβρινὴν ἐνεργηθήσεται ἐν Σκάλᾳ Ὠρωποῦ καὶ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Δημητρίου Κατράκου πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν οἰκοπέδων κειμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκάλας—Ὠρωποῦ, παρὰ τὸν Κῆπον τοῦ Ἀμαλιείου, καὶ ἐχόντων ἔκτασιν διακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων ἑκάστου. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπιφυλάσσει αὐτῷ τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΛΛΑ

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΤΩΝ ΜΠΟΕΜ

Βοημισμὸς καὶ μεγαλοφυΐα.—Τί διηγεῖται ἡ Κικὴ τοῦ Μονπαρνάς.— Τὸ μοντέλλο τῶν μεγαλυτέρων συγχρόνων ζωγράφων. — Φτώχειες καὶ πλοῦτη.—Τὸ Μονπαρνὰς ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς !

Ἡ Κικὴ τοῦ Μονπαρνάς, τὸ γνωστὸ μοντέλλο τῶν καλυτέρων παγκοσμίου φήμης ζωγράφων τῆς ἐποχῆς μας, διηγεῖται κατωτέρω ἐνδιαφέροντα ἐπεισόδια τῆς μποέμικης ζωῆς τοῦ σημερινοῦ Παρισιοῦ, ζωῆς, ἥτις εἰς πολλὰ ὑπενθυμίζει ἀκόμη τὰς περιφήμους σκηνὰς τοῦ Βοημικοῦ βίου τοῦ Μυρζέ. Ἂν ἤλλαξαν οἱ καιροί, τὰ ἤθη παραμένουν ὅμοια.

* * *

Τὸ Μονπαρνὰς — διηγεῖται ἡ Κικὴ — εἶνε ἄνευ ἀμφιβολίας τὸ κέντρον τοῦ κόσμου. Περὶ τούτου εἶμαι πεπεισμένη, διότι κάθε σημαντικὴ καλλιτεχνικὴ τάσις τῶν μοντέρνων ἀπὸ τὸ Μονπαρνὰς ἤρχισε, ἠγωνίσθη πρὸς ἐπικράτησιν, ὥριμασε καὶ τέλος ἐπεβλήθη. Ἐδῶ ἐγεννήθη ἡ νεωτέρα τέχνη, ὅλοι οἱ νεαροὶ «μαῖτρ» τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς λογοτεχνίας εἶνε παιδιὰ τοῦ Μονπαρνάς. Ὑπῆρξεν ὁ γενέθλιος τόπος τοῦ ντανταϊσμοῦ, ἀπὸ ἐδῶ προῆλθεν ὁ ὑπερ - ρεαλισμός, ὁ ὁποῖος προωρίζετο νὰ κατακτήσῃ τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον, ὁ Πικασσό, ὁ Ντεραίν, ὁ Φουζίτα, ὁ Βὰν Ντόγκεν, ὁ Σουτίν, ὁ Πικαβία, ὁ Κίσλιγκ, ὁ Πὲρ Κρόγκ, ὁ Ἀμερικανὸς Χίλερ, ὁ Φρίς, ὁ Ντεσπιὼ καὶ ὁ Λεζέ, ὅλοι ἔγιναν γνωστοὶ ἀπὸ τὰ μπὰρ τοῦ Μονπαρνάς, ὁ Οὐτρίλλο, ὁ Ζὰν Κοκτώ, ὀνόματα ποὺ τὰ γνωρίζουν ὅλοι οἱ εἰδικοὶ τῆς νεωτέρας τέχνης, ἐκεῖ ἐπέρασαν ἕνα μέρος τῆς ζωῆς των. Τὸ Μονπαρνὰς εἶνε τὸ καταφύγιον τῶν τελευταίων μποέμ.

Τὸ Μονπαρνὰς εἶνε ὁ τόπος τοῦ κεφιοῦ, ἐκεῖ καταφθάνουν ὡς προσκυνηταὶ Ἄγγλοι, Ἀμερικανοί, Ἰνδοί, Κινέζοι, Ἰάπωνες, Ρῶσοι, Σουηδοί, κάθε ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ ξεχάσῃ γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅλη τὴ μιζέρια τῆς ζωῆς καὶ νὰ ζήσῃ φαιδρά. Τὸ λυτρωτικὸ γέλοιο παραμένει πάντοτε τῆς μόδας εἰς τὸ Μονπαρνάς. Οἱ θαμῶνες του κατέχουν τὸν τρόπον νὰ σκοτώνουν τὶς ἔγνοιες. Καὶ καλοδεχάμενος εἶνε καθένας στὸ Μονπαρνάς, εἴτε κερνᾷ σαμπάνια, εἴτε παραγγέλλει ἁπλὸν καφέ. Κανεὶς δὲν σκοτίζεται διὰ τὰ εἰς τὰς Τραπέζας ἀποθεματικὰ κεφάλαια τοῦ ἄλλου, οὔτε ποιᾶς ἐθνικότητος, τίνος γένους ἢ ποιᾶς προελεύσεως εἶνε. Ἀρκεῖ νὰ εἶνε καλλιτέχνης, νὰ ἔχῃ ταλέντο, καὶ θὰ τύχῃ θερμῆς ὑποδοχῆς, θὰ βρῇ φίλους.

Εἰς τὸ Μονπαρνὰς ἦλθα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Τὸ ἐργοστάσιον πυρομαχικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδούλευα, μὲ ἀπέλυσε, διότι ἐπρόκειτο νὰ διατηρηθοῦν ἐκεῖ μόνον χῆραι πολεμιστῶν καὶ μητέρες. Κατ᾽ ἀρχὰς δὲν εἶχα οὔτε καπέλλο κἄν, καὶ γι᾽ αὐτὸ δὲν μοῦ ἐπετράπη νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ περίφημον ὀπίσθιον δωμάτιον τῆς ροτόντας, τὸν πραγματικὸν τόπον συγκεντρώσεως τῶν θαμώνων, καὶ ἠναγκάσθην ν᾽ ἀρκεσθῶ μόνον εἰς τὸ μπάρ. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐλάχιστα μπὰρ ὑπῆρχον εἰς τὸ Μονπαρνάς, καὶ κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ ποτέ, ὅτι τὸ Μονπαρνὰς θὰ ἐγίνετο κάποτε δευτέρα Μονμάρτρη. Τὸ χρῆμα ἦτο σπάνιον, κ᾽ ἐκεῖνος ποὺ εἶχεν εἰς τὴν κατοχήν του τραπεζογραμμάτιον ἑκατὸν φράγκων ἐθεώρει τὸν ἑαυτόν του πλούσιον. Ἔτσι, ἐγίνηκα μοντέλλο καὶ ἔτρωγα καθημερινῶς εἰς τῆς μαμᾶς - Ροζαλί. Ἡ μαμᾶ - Ροζαλὶ ἔπαιζε διὰ μερικοὺς ἀγωνιζομένους πρὸς ἐπικράτησιν καλλιτέχνας ρόλον θείας Προνοίας. Δωδεκάδες διασήμων ἀργότερα καλλιτεχνῶν ἦσαν πελάται της.

Ὁ πρῶτος, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα, ἦτο ὁ Μοντιλιανί, ἕνας ἐξαιρετικὰ ταλαντοῦχος καλλιτέχνης, τὸν ὁποῖον ὅμως ἐφοβούμην λιγάκι, διότι κάπου - κάπου, ἐνῷ ἔπινε τὸν καφέν του, ἐξεσποῦσε χωρὶς ἐξωτερικὴν ἀφορμὴν εἰς βρυχηθμούς, ὁμοίους μὲ τοῦ λιονταριοῦ. Ἕτερος πελάτης ἦταν ὁ Οὐτρίλλο. Ὑπέφερεν ἔκτοτε ἀπὸ τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ τὸν στείλῃ ἀργότερα εἰς τὸν τάφον, καὶ τὰ μάτια του εἶχαν μίαν περίεργον ἔκφρασιν. Ἐζωγράφιζε μὲ τὸ μολύβι σὲ κάθε κομμάτι χαρτὶ ποὺ τοῦ ἔπεφτε στὸ χέρι. Τὰ σκίτσα αὐτὰ ἐμαζεύοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἕναν οἱονδήποτε παμπόνηρον ἔμπορον, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ τοὺς ὀνομάζουμε «ὕαινας τῆς τέχνης», καὶ ποὺ βγαίνουν πάντοτε σὲ κυνῆγι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν εὐθηνὴν λείαν. Τὸν ἐξηνάγκαζαν νὰ πίνῃ θηριωδῶς, καὶ ὅταν εἶχε μεθύσει ἀρκετά, τοῦ παρουσίαζαν τὰ σκίτσα του διὰ νὰ τὰ ὑπογράψῃ. Κάποτε ἐποζάρισα ὡς μοντέλλο εἰς τὸν Οὐτρίλλο. Εἰργάσθη ἥσυχα καὶ προσεκτικὰ ἐπὶ δύο ὥρας. Ὅταν ἐτελείωσε τὸ ποζάρισμα, ἠθέλησα νὰ ἰδῶ τί εἶχε ζωγραφίσει. Πρὸς μεγάλην μου κατάπληξιν δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ μουσαμᾶ οὐδὲ ἴχνος προσωπογραφίας μου. Ὁ Οὐτρίλλο εἶχε ζωγραφίσει ἕνα ἐξοχικὸ σπίτι !

Ὁ Σουτὶν ὑπῆρξε φίλος εἰς δύσκολα χρόνια. Κάποιον χειμῶνα, μιὰ νύχτα παγερή, ἕνας φίλος μὲ πῆγε σπίτι του. Δὲν εἶχα πεντάρα, ἤμουν ἄστεγη. Τὸ ἀτελιέ του δὲν ἦταν θερμασμένο, καὶ τὸ νερὸ εἶχε παγώσει στὴ λεκάνη τοῦ νιπτῆρος του. Ὅταν εἶδε, πόσο ἐκρύωνα, ἄναψε ἀμέσως φωτιά, ἔσπασε τὰ ἔπιπλά του γιὰ νὰ τροφοδοτήσῃ τὸ τζάκι, κ᾽ ἔμεινε μάλιστα ἄγρυπνος ὅλη τὴ νύχτα γιὰ νὰ μὴ σβύσῃ ἡ θράκα. Ὑπῆρξα μοντέλλο καὶ τοῦ Βὰν Ντόγκεν, πολὺ πρὶν ἀποκτήσῃ ἰδικόν του παλάτι πουλῶντας τὰς εἰκόνας του ἀντὶ δεκάδων χιλιάδων φράγκων. Ἀλλὰ ἀπὸ τότε κιόλας εἶχα διακρίνει πόσον ὑπέροχος καλλιτέχνης ἦταν. Ὁ Κίσλιγκ μὲ ὕβρισε τρομερὰ ὅταν ἐποζάρισα γιὰ πρώτη φορὰ ὡς μοντέλλο του, καὶ εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν ξαναπάω στὸ ἀτελιέ του ποτέ. Ἀργότερα, ὅταν τὸν ἐγνώρισα καλύτερα, ἐγίναμεν καλοὶ φίλοι. Εἶνε θαυμάσιος νέος καὶ περίφημος ζωγράφος. Εἶνε ἡ ἐνσάρκωσις τῆς φαιδρότητος.

Μὲ τὸν Ἰάπωνα Φουζίτα γνωρίστηκα σὲ μιὰν ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας ἔμπορος εἰκόνων τοῦ ἀγόραζε τὰ ἔργα του πρὸς ἑπτάμισυ φράγκα τὸ καθένα. Μὲ παρεκάλεσε νὰ ποζάρω ὡς μοντέλλο του, καὶ ἐπειδὴ εἶχα ἀρχίσει νὰ ἰχνογραφῶ κ᾽ ἐγώ, τοῦ ἔκαμα τὸ σκίτσο του ἐνῷ μὲ ἐζωγράφιζε. Τοῦ τὸ ἔδειξα, καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἐφάνη καλούτσικο, ἐπῆγα στὸ πρῶτο καφενεῖο ποὺ μοῦ ἔτυχε στὸν δρόμο μου καὶ τὸ πούλησα σ᾽ ἕναν ἔμπορο εἰκόνων. Ἡ εἰκὼν τοῦ Φουζίτα ἐξετέθη στὸ «Σαλόν». Προσεκάλεσε ζωηρὰν ἐντύπωσιν, ἡ κριτικὴ τὴν ἔκρινεν εὐμενῶς καὶ ὁ Φουζίτα τὴν ἐπώλησεν ἀντὶ 8000 φράγκων. Τόσο μεγάλη ἦταν ἡ χαρά του, ὥστε μοῦ χάρισε μιὰ φοῦχτα ἑκατόφραγκα. Μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ἔρραψα μερικὰ φορέματα, τῶν ὁποίων εἶχα ἀπόλυτον ἀνάγκην, καὶ ἔγινα μονομιᾶς τόσον κομψή, ὥστε ἡ μητέρα μου, μόλις μὲ ἀντίκρυσε, θὰ ἔχυνε δάκρυα χαρᾶς, ἂν δὲν ἔσπευδε νὰ μὲ πετάξῃ ἀπὸ τὸ σπίτι καθὼς ἄκουσε, ὅτι εἶχα γίνει μοντέλλο γιὰ ζωγράφους.

Πόσους καὶ πόσους καλλιτέχνας τοῦ Μονπαρνὰς δὲν εἶδα νὰ δοξάζωνται ! Ὁ Μοντιλιανὶ ἔγινε γνωστὸς μόνον μετὰ τὸν θάνατόν του. Δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἰδῇ εἰς πόσον τεραστίαν τιμὴν ἠγοράζοντο αἱ εἰκόνες του, οὔτε ποίαν λάμψιν προσέλαβε τὸ Μονπαρνάς. Τὰ ντάνσιγκ καὶ τὰ μπὰρ τοῦ Μονπαρνὰς εἶνε πολυάριθμα τώρα, καὶ μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὰ ἀναφέρω ὅλα, ἀνοίγονται δὲ καθημερινῶς καινούργια. Ὅταν ἄνοιξε τὸ «Τζόκεϋ», τὰ ἐγκαίνιά του ἐχαιρετίσθησαν ὡς μέγα γεγονός. Ἡ ὀνομασία του προέρχεται ἀπὸ τὸν Τζόκεϋ Μίλλερ, ὁ ὁποῖος μετεῖχεν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Ὁ Χίλερ, ὁ Ἀμερικανός, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ περίφημος πιανίστας, ἔπαιζεν ἐκεῖ συχνὰ πρὸς διασκέδασιν τῶν θαμώνων. Αὐτὸς ἐζωγράφισε τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ «Τζόκεϋ» καὶ τοῦ «Κολλὲζ Ἴνν». Τὸ «Κολλὲζ Ἴνν» διευθύνεται ἀπὸ τὸν Μπροκά, ἄλλον τύπον καλόκαρδον «Μονπαρνασιέν», ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπὸ διάσημον οἰκογένειαν. Τὸ «Τζόκεϋ» ἦταν μικρὸν λοκάλ, εἶχεν ὅμως τὴν ἰδικήν του ἀτμόσφαιραν, καὶ γιὰ τοῦτο ὅλο τὸ Παρίσι ἔτρεχε ἐκεῖ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιστοτέρους θαμῶνας του, ἕνας νέος μὲ πολλὰ χρήματα, εὕρισκε τόσην εὐχαρίστησιν εἰς τὴν συντροφιὰν τῶν καλλιτεχνῶν, ὥστε ἠγόρασε τὸ «Τζόκεϋ». Ὁ Ἀνρί.

Καὶ τὸ «Λὲ Ντὼμ» ἐμεγάλωσε καὶ ἔγινε διάσημον. Ὁ ἰδιοκτήτης του, ὁ Παπὰ Σαμπόν, μέγας φίλος τῶν καλλιτεχνῶν, εἶνε πλούσιος ἄνθρωπος, ἀλλὰ κατ᾽ οὐδένα λόγον [illegible]

Ἕνα ζήτημα τῆς ἡμέρας

Ἡ μουσικὴ εὑρίσκεται ἐν διωγμῷ εἰς τὰς Ἀθήνας;

Αἱ ἀπόψεις τῶν ἄνευ ἐργασίας μουσικῶν ἐκτελεστῶν καὶ ἡ μηχανοποίησις τῆς μουσικῆς.—Τὰ δημόσια κέντρα ποὺ δὲν θέλουν μουσικὴν διὰ νὰ...συγκρατήσουν τοὺς θορυβοῦντας πελάτας των.—Ἡ μουσικὴ καὶ τὸ θέατρον.—Αἱ συναυλίαι καὶ τὸ μελλόδραμα.

Αἱ ἠχητικαὶ ταινίαι καὶ οἱ μουσικόφιλοι

Ἰδοὺ καὶ μία νέα ἀνεργία τὴν ὁποίαν προκαλεῖ εἰς τὸν τόπον μας ἡ προϊοῦσα μηχανοποίησις καὶ ἀχρήστευσις τῶν παλαιῶν ἀνθρωπίνων εἰδικοτήτων. Οἱ ἐκτελεσταὶ μουσικῆς εὑρίσκονται εἰς τοὺς δρόμους διότι ἐπεξετάθη ἡ μουσικὴ καὶ φωνητικὴ κινηματογραφικὴ ταινία καὶ διότι τὸ γραμμόφωνον κατακτᾷ καθημερινῶς νέους πιστοὺς καὶ θαυμαστάς. Τὸ παλαιὸν κοντραμπάσο, τὸ κλαρίνο καὶ τὸ πολυδουλεμμένο βιολί, ὁ αἰώνιος πιανίστας καὶ ὁ γκράν-κασιέρης, δὲν ἔχουν ποῦ νὰ ἐπιδείξουν πλέον τὸ τάλαντόν των καὶ τὴν εἰδίκευσίν των. Καὶ ὁ Σύλλογός των ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ φορολογήσῃ τοὺς φωνογραφικοὺς δίσκους, νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰς εἰσόδους τῶν θεατῶν φωνοταινιῶν καὶ αὐτομάτων μουσικῶν παραστάσεων μὲ ἕνα μικρὸν πρόσθετον φόρον, ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σύστασιν εἰδικοῦ ταμείου προστασίας τῶν ἀχρηστευθέντων αὐτῶν καλλιτεχνῶν.

Ἄλλην μίαν φορὰν ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ἡ ἄδικος καὶ σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπος ἄποψις τοῦ Αἰσώπου, ὁ ὁποῖος ἀναγκάζει τὸν καλλιτέχνην (τὸ τζιτζίκι) νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης διότι ἦτο ἀφωσιωμένον εἰς τὸ τραγοῦδι του καὶ εἰς τὴν τέχνην του καὶ δὲν εἶχε τὴν προβλεπτικὴν φιλαργυρίαν τοῦ πεζοῦ ἀποταμιευτοῦ (τοῦ μυρμηγκιοῦ) ὁ ὁποῖος δὲν κάμνει τίποτε τὸ καλλιτεχνικὸν εἰς τὴν ζωήν του.

Ἀλλὰ πρόκειται πράγματι νὰ δυστυχήσουν οἱ μουσικοί μας ἐκτελεσταὶ διότι εἰσήχθησαν καὶ εἰς τὸν τόπον μας αἱ ἠχητικαὶ ταινίαι καὶ διότι τὸ γραμμόφωνον καὶ σιγά-σιγά καὶ τὸ ραδιόφωνον κατακτοῦν τοὺς Ἕλληνας ; Τὸ πρᾶγμα φαίνεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπίθανον. Ὅλη λοιπὸν ἡ μουσική μας κίνησις περιωρίζετο ἕως τώρα εἰς τὰς ὀλίγας ὀρχήστρας τῶν τεσσάρων-πέντε κινηματογράφων ποὺ εἰσήγαγον ἀπό τινος τὴν ἠχητικὴν φωνοταινίαν ; Καὶ ἂν τὸ γραμμόφωνον κυριαρχῇ καὶ ἂν τὸ ραδιόφωνον ἐπεκτείνεται, κατὰ τί παραβλάπτει τὴν σύστασιν τῶν ὀρχηστρῶν εἰς τὰ δημόσια κέντρα ;

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ παρουσιαζομένου νέου κοινωνικοῦ προβλήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον μία τάξις παρουσιάζεται θιγομένη εἰς τὰ συμφέροντά της ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν νέων μουσικῶν μέσων, καὶ ἀξία πάσης προσοχῆς διὰ τὴν ἀποσόβησιν τῆς χειροτερεύσεως τῆς θέσεώς της, τὸ ζήτημα τῆς μουσικῆς εἰς τὸν τόπον μας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ καὶ νὰ συζητηθῇ γενικώτερα καὶ λεπτομερέστερα. Ἡ ἀνεργία μιᾶς σημαντικῆς ὁμάδος ἐκτελεστῶν μουσικῆς διότι δὲν τοὺς χρειάζεται πλέον ὁ κινηματογράφος, θέτει ἀμέσως τὸ ἄλλο σπουδαιότατον ζήτημα τῆς ἐλλείψεως μουσικῆς ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ τὰ κοσμοβριθέστερα κέντρα μας.

Κανεὶς καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὸ ἐπάγγελμά των δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐλλείψεις αὐτὰς τῆς κοινωνικῆς μας ἐμφανίσεως. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, οἱ μουσικοὶ μετὰ τῶν ὁποίων συνωμιλήσαμεν, ἔχουν δίκηο. Τὰ καλύτερα κέντρα τῆς πρωτευούσης δὲν χρησιμοποιοῦν ὀρχήστραν διὰ νὰ συγκεντρώσουν περισσότερον εἰς τὰς αἰθούσας των τοὺς φίλους τῆς μουσικῆς καὶ διὰ νὰ δώσουν μίαν νέαν χαρὰν εἰς τὴν πεζὴν συγκέντρωσιν τόσων πελατῶν των. Μήτε τὰ ἐκλεκτὰ ζαχαροπλαστεῖά μας, μήτε τὰ καλά μας ἑστιατόρια ἐσκέφθησαν νὰ προσφέρουν αὐτὴν τὴν ἠχητικὴν εὐχαρίστησιν εἰς τοὺς πελάτας των. Δύο-τρεῖς ἐξαιρέσεις ὑπάρχουν καὶ ἡ προτίμησις τοῦ κοινοῦ εἶνε ἐνδεικτικὴ τῆς καθυστερήσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ὅλα τὰ ἄλλα κέντρα. Δὲν τοὺς ἔγιναν ἄρά γε προτάσεις καὶ δὲν τοὺς ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῆς καλυτερεύσεως αὐτῆς τοῦ κέντρου των μὲ τὴν προϋπόθεσιν μιᾶς καλῆς ὀρχήστρας, ἑνὸς προσθέτου μικροῦ ἐξόδου χάριν τῶν πελατῶν ; Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν μουσικῶν μᾶς ἀπαντοῦν ὅτι ὅλαι αἱ ὑποδείξεις καὶ ὅλαι αἱ προτάσεις ἐργασίας καὶ ἀντὶ ἐξευτελιστικῆς κάποτε ἀνταμοιβῆς προσέκρουσαν εἰς τὴν ἄρνησιν τῶν καταστηματαρχῶν καὶ εἰς τὰ ἀκλόνητα θεωρούμενα ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐπιχειρήματα.

—Οἱ πελάται μας, λέγουν οἱ μέν, θέλουν νὰ ἔλθουν εἰς τὸ κατάστημά μας διὰ νὰ λύσουν τὰ ζητήματά των, νὰ διαπραγματευθοῦν τὰς ἐπιχειρήσεις των, νὰ συζητήσουν τὰ πολιτικά των ἢ τοὺς ἐπαγγελματικοὺς των συνδυασμοὺς καὶ δὲν ἔχουν ὄρεξιν νὰ ἀκούσουν τὰ γκρατσουνίσματα τῆς ὀρχήστρας. Γιὰ κυττάξετε ἐ- [illegible] αὐτὰ συναθροίσεως [illegible]

[illegible] δυνατά, ὅλοι φωνάζουν, ὅλοι γελοῦν ἠχηρά, καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος κανεὶς νὰ ἐπιβληθῇ κάποια ἡσυχία. Τὰ γκαρσόνια διὰ νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν πελατῶν, πρέπει νὰ ἔχουν διαρκῶς τὴν προσοχήν των εἰς τὴν αἴθουσαν, διὰ νὰ ἴδουν τὰς χειρονομίας μᾶλλον τοῦ πελάτου παρὰ διὰ νὰ ἀκούσουν τὸ κάλεσμά του. Ἐὰν βάλωμε μιὰ ὀρχήστρα, ὅλοι οἱ πελάται μας θὰ τὸ σκάσουν γιὰ νὰ ἐξεύρουν καταφύγιον εἰς ἄλλα κέντρα ὅπου... θὰ ἠμποροῦν νὰ κουβεντιάσουν. Ἔτσι εἶνε, κύριε, ὁ Ἀθηναῖος. Δὲν ἀλλάζει ἀπὸ τὴν μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ὀρχήστρας εἰς τὰ κέντρα δὲν ἔγινε ποτὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀντικείμενον συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν διαφόρων κέντρων.

Ἀποκλεισμὸς λοιπὸν τῆς μουσικῆς ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς. Ἀλλ᾽ ἀποκλεισμὸς καὶ ἀπὸ τὰ ἑστιατόρια, καὶ ἀπὸ τὰ ζαχαροπλαστεῖα, καὶ ἀπὸ παντοῦ ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι θέλουν... τὴν ἡσυχίαν των καὶ οἱ καταστηματάρχαι δὲν ἀρέσκονται εἰς τὸ νὰ βλέπουν στρογγυλοκαθισμένους τοὺς πελάτας των ἐπὶ ὥρας καὶ ὥρας... χάριν τῆς μουσικῆς. Εἰς ποίαν ἄλλην συγκέντρωσιν ἀνθρώπων, θὰ ἠμπορούσαμεν λοιπὸν νὰ ἀκούωμεν ὀλίγην μουσικήν ; Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μᾶς ἐθύμισαν κάτι ποὺ εἶνε πολὺ σωστό :

—Τὰ θέατρα προσέφερον ἄλλοτε εἰς τοὺς θεατάς των αὐτὴν τὴν πολυτέλειαν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως, τὸ ἐνθυμοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι —ὅσοι ἀπέμειναν— κάθε θέατρον προσέφερεν εἰς τοὺς ἀναμένοντας τὴν τόσον ἀργοπορούσαν ἄρσιν τῆς αὐλαίας, ὀλίγην μουσικήν. Τὸ ἴδιον ἐγίνετο καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα. Καὶ δὲν ἦτο εἰς κανένα δυσάρεστον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἐκτὸς ἴσως τοῦ ταμείου τῶν θεάτρων. Ἀλλὰ τὸ κοινὸν εἶχεν αὐτὴν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ νὰ μὴ τὸ κοροϊδεύου οἱ θεατρῶναι. Διότι κανεὶς-κανεὶς ἀπολύτως θίασος δὲν ἤρχισε ποτὲ εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν παράστασίν του εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν τοῦ προγράμματός του. Καὶ κανεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ μίαν τάξιν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὥρας τῶν παραστάσεων. Τὰ περισσότερα θέατρα ἀρχίζουν μισὴν ὥρα μετὰ τὴν ὥραν τοῦ προγράμματος, ἀναμένοντα τοὺς καθυστεροῦντας θεατὰς καὶ τοὺς περιφερθέντας ἀσκόπως καὶ ἀνιαρῶς εἰς τοὺς δρόμους ἀργοσχόλους, οἱ ὁποῖοι καταφεύγουν περὶ τὴν 10ην ἑσπερινὴν εἰς τὸ θέατρον, μὴ εὑρόντες τίποτε τὸ καλύτερον νὰ κάμουν διὰ νὰ περάσουν εὐχάριστα τὴν βραδυά των. Ὁ ρόλος λοιπὸν τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ὀρχήστρας ποὺ εἶχον τὰ θέατρα, συνίστατο εἰς τὸ νὰ ματαιώνῃ τὸν ἐκνευρισμὸν τῶν θεατῶν ποὺ εἶχαν τὴν ἔμπνευσιν νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν των τὴν ὥραν ἀκριβῶς ποὺ ὥριζε τὸ πρόγραμμα. Καὶ ἦτο εὐχάριστη λίγη μουσικὴ καὶ εἰς τὰ διαλείμματα ὅταν ἡ ἀλλαγὴ τῶν σκηνικῶν ἀναγκάζῃ τοὺς θιάσους νὰ ὑπερβαίνουν τὰ δεκάλεπτα ὁριζόμενα χρονικὰ ὅρια τοῦ διαλείμματος. Τὰ θέατρα κατήργησαν καὶ αὐτὰ τὴν μουσικὴν καὶ παραπονοῦνται διατὶ ὁ κόσμος προτιμᾷ τοὺς κινηματογράφους.

Τοιουτοτρόπως τίθεται ἐπὶ τάπητος τὸ μέγα πρόβλημα τῆς θεατρικῆς μας κρίσεως. Εἶνε ἆρά γε μία τῶν ἀφορμῶν τῆς κρίσεως ἡ μουσικὴ τὴν ὁποίαν προσέφερον ἄλλοτε οἱ κινηματογράφοι διὰ τῶν ὀρχηστρῶν των καὶ προσφέρουν σήμερον διὰ τῶν ἠχητικῶν ταινιῶν των ; Οἱ μουσικοὶ ἔχουν πολλοὺς λόγους νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς των ἀπὸ τὰ θέατρα συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν μείωσιν τῶν θεατῶν. Ἀλλὰ οἱ μουσικοὶ κρίνουν ἀπόλυτα εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν καὶ ἐπηρεάζονται ἀσφαλῶς ἀπὸ τὴν σημερινήν των ἀνεργίαν. Ἡ κρίσις τῶν θεάτρων μας ἔχει πολλὰ καὶ βαθύτερα τὰ αἴτια, καὶ ἡ κατάργησις τῆς μουσικῆς τῶν διαλειμμάτων εἶνε μία λεπτομέρεια τῶν τόσων ἄλλων παραμεληθέντων ὑπὸ τῶν διαφόρων θιάσων. Πάντως προκειμένου νὰ κρίνῃ κανεὶς μεταξὺ τῶν θεάτρων μὲ χρησιμοποίησιν μουσικῆς κατὰ τὰ διαλείμματα καὶ τῶν ἄλλων χωρὶς μουσικήν, πρέπει ἀσφαλῶς νὰ προτιμήσῃ τὰ πρῶτα.

Οἱ μουσικοί μας ὅμως δὲν ζητοῦν μήτε τὴν ἐπιβολήν των εἰς τὰ κέντρα, μήτε τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὰ θέατρα. Ζητοῦν μίαν ἐλαφρὰν φορολογίαν ὑπὲρ τοῦ ταμείου των καὶ τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν χρησιμοποίησίν των. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν μέτρων εἶνε ἡ ὀργάνωσις «πραγματικῶν λαϊκῶν συναυλιῶν» καὶ ἡ σύστασις τοῦ μελοδράματος.

Πραγματικῶς λαϊκαὶ συναυλίαι ἂν [illegible]

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΒΑ

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων, ποὺ ὠργάνωσεν ἡ Ἕνωσις ὑπὲρ τῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡμίλησε προχθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὁ κ. Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας μὲ θέμα τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἁρμοδιότητα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τὸ ζήτημα παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διότι ἡ Ἐκπαίδευσις εἶναι τὸ μόνον ὅλως ἠθικοῦ περιεχομένου ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ὑπαχθῇ ἐν μέρει εἰς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν καὶ συνεπῶς ἡ ἐκχώρησις τῆς ἀπ᾽ αὐτοῦ ἁρμοδιότητος δεῖται λεπτῆς προσοχῆς καὶ πολλῆς προφυλάξεως.

Ὁ κ. Νόβας ὑπεστήριξε τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ λειτουργία τείνει φυσικῶς πρὸς τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ αὐτοδιοίκησιν λόγῳ τῆς πρωταρχικῆς ἀναγκαιότητος, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ σχολεῖον νὰ συνεργάζεται στενῶς μὲ τὴν κοινωνίαν καὶ μὲ τὴν οἰκογένειαν ἵνα ἐπιτυγχάνῃ τοὺς μορφωτικοὺς σκοπούς του. Ἐξιστόρησε πῶς ἡ παιδεία ἐξεκολάφθη μέσα εἰς τὸ θάλπος τῆς οἰκογενείας ἀρχικῶς, περιῆλθεν ἀκολούθως εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν, κατέστη δὲ τέλος κρατικὸς ὀργανισμός, ὑποταχθεῖσα εἰς τὴν ἐθνικιστικὴν ἰδέαν.

Ἀπὸ τὴν συγκριτικὴν Νομοθεσίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς προκύπτει ὅτι τὰ πλεῖστα τούτων ἔχουν καθιερώσει τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ αὐτοδιοίκησιν τῆς Παιδείας κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοτέλειαν τοῦ σχολείου καὶ τὴν προσαρμογὴν αὐτοῦ εἰς τὰς τοπικὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας. Παντοῦ οἱ αὐτοδιοικούμενοι Νομοί, κύκλοι, διαμερίσματα, ἐπαρχίαι συμμετέχουν εἰς τὴν ἐποπτείαν τῆς τοπικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀναγράφουν δὲ εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των γενναῖα ποσὰ ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἀλλὰ πολὺ περισσοτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὰ ξένα πρότυπα ἔχει διὰ τὴν χώραν μας τὸ πρότυπον τῆς αὐτοδιοικουμένης παιδείας τοῦ τέως ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, ἔνθα τόσην ἄνθησιν καὶ τόσην ἀκμὴν εἶχεν ἐπιδείξει ἡ ἐκπαιδευτικὴ προσπάθεια. Ἐπίσης σοβαρὰν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ὁ Ἕλλην διαθέτει ὅλον τὸν ζῆλον καὶ ὅλην τὴν ἱκανότητα νὰ διαχειρισθῇ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ παιδιοῦ του ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι μὲ τὸ ἰσχῦον σύστημα τῆς Διδακτηριακῆς Νομοθεσίας σημειοῦται ἐντατικὴ ἐργασία πρὸς ἀνέγερσιν σχολείων, στηρίζεται δὲ ἡ ἐργασία αὐτὴ [illegible]

ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Α. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

[illegible]

θοδόν της επί της εξακριβώσεως και της εκτιμήσεως των ανταλλαγεισών περιουσιών, θα εξαγάγη το εν από τα έξης τρία συμπεράσματα:

1ον) Ότι η περιουσία των Ελλήνων ανέρχεται π. χ. εις 100 εκατομμ., των δε Τούρκων εις 80 εκατομμ., επομένως οι Τούρκοι πρέπει να πληρώσουν εις τους Έλληνας 20 εκατομμύρια διά την περιπλέον αξίαν των εν Τουρκία ελληνικών περιουσιών.

2ον) Ότι οι Τούρκοι έχουσιν απεναντίας 100 εκατ. περιουσίαν αντί των 80 εκατ. των Ελλήνων, υποχρεουμένων αυτών να καταβάλωσιν εις τους Τούρκους την διαφοράν των 20 εκατ. λιρών.

3ον) Ότι αι περιουσίαι αμφοτέρων των μερών είναι ίσαι, κατά συνέπειαν επέρχεται συμψηφισμός άνευ πληρωμής διαφοράς.

Εάν η απόφασις της Μικτής Επιτροπής αναφέρεται εις την πρώτην περίπτωσιν, είναι πλέον ή αμφίβολον ότι οι Τούρκοι δεν θα πληρώσουν ευκόλως την διαφοράν των 20 εκατομμυρίων, η δε Ελληνική Κυβέρνησις δεν θα θεωρήση εαυτήν υπόχρεων να αποδώση εις τους πρόσφυγας την διαφοράν ταύτην, εφόσον δεν ήθελε λάβει αυτήν από την Τουρκίαν, επομένως το πραγματικόν κεφάλαιον των Ελλήνων θα περιορισθή ούτως εις 80 μόνον εκατομμύρια.

Δεν νομίζω ότι θα συμβή το ίδιον καθ' ην περίπτωσιν ήθελεν επιδικασθή η περιπλέον διαφορά υπέρ των Τούρκων, οίτινες, διαθέτοντες ισχυρά μέσα, θα τα εισπράξουν από την Ελλάδα.

Ώστε το προς τους Έλληνας ανταλλαξίμους πρόσφυγας αποδοθησόμενον ποσόν δεν θα υπερβή εν πάση περιπτώσει τα υποτιθέμενα 80 εκατομμύρια, ως αντίτιμον των εν Τουρκία εγκαταλειφθεισών κινητών και ακινήτων αυτών περιουσιών, αντιπροσωπεύον την υπό της Μικτής Επιτροπής εκτιμηθείσαν πραγματικήν αξίαν των εν Ελλάδι τουρκικών περιουσιών.

Τιθεμένου ούτως του ζητήματος, ερχόμεθα εις την πραγματικήν θέσιν αυτού, εμφανιζομένου κατά τρόπον, ον αγνοώ εάν η Κυβέρνησις προέβλεψε δεόντως.

Οι ημέτεροι πρόσφυγες έστω παραδεχόμενοι αδιαμαρτυρήτως την τοιαύτην απόφασιν της Μικτής Επιτροπής, θα έλθουν να διακανονίσουν μετά της Κυβερνήσεως τους λογαριασμούς των επί βάσεων στερεών και επί δεδομένων επισήμων αριθμών, απαιτούντες από την Κυβέρνησιν, ούτε πολύ ούτε ολίγον, το υπόλοιπον του λαβείν των, αφαιρουμένων των εις αυτούς προκαταβληθέντων ποσοστών.

Εάν λοιπόν λάβωμεν (πάντοτε υποθετικώς) ως κατ' ελάχιστον όριον τα επιδικασθέντα 80 εκατομμύρια λίρας, τας δε προκαταβολάς 15 εκατ. λίρας οι δικαιούχοι θ' απαιτήσουν από την Κυβέρνησιν, το υπόλοιπον των 65 εκατ. λιρών χρυσών.

Η Κυβέρνησις, ευρισκομένη προ μιας τοιαύτης αποφάσεως της Μικτής Επιτροπής, δεν θα δυνηθή να διαμφισβητήση το κύρος αυτής, ούτε ν' αρνηθή την πληρωμήν εις τους πρόσφυγας του οφειλομένου ποσού.

Το ζήτημα είναι πόθεν και πως θα εύρη η Κυβέρνησις το ποσόν τούτο, καθ' ην εποχήν λόγω της κακής διαχειρίσεως των εν Ελλάδι τουρκικών περιουσιών εξητμίσθησαν αύται και ούτε επί χάρτου υφίστανται, καθόσον η Κυβέρνησις έχει αναλάβει ρητήν υποχρέωσιν και ευθύνην εις την διαχείρισιν και διάθεσιν των εν Ελλάδι μουσουλμανικών περιουσιών. Αυτό είναι το μέγα πρόβλημα, το οποίον θα κληθή η Ελληνική Κυβέρνησις να λύση με τους δικαιούχους πρόσφυγας ευθύς μετά την έκδοσιν της αποφάσεως της Μικτής Επιτροπής.

Εξ άλλου, κατά νεωτέρας εξ Αγκύρας πληροφορίας, η Τουρκία, φοβουμένη την δι' ανεκκλήτου αποφάσεως λύσιν του ζητήματος, καθ' ην η Μικτή Επιτροπή λαμβάνουσα υπ' όψει τουλάχιστον το στοιχειώδες τεκμήριον του αριθμού του εκατέρωθεν ανταλλαγέντος πληθυσμού, ηδύνατο πάνυ ορθώς να επιδικάση εις τους Έλληνας πολλαπλασίαν περιουσίαν και στερηθή ούτως των όπλων, άτινα κατέχει σήμερον, διά να εκβιάση την Ελλάδα και απολαύση περισσότερα, επανήλθεν εις την προηγουμένην της πρότασιν, ίνα διακανονισθή το περιουσιακόν τούτο ζήτημα διά συλλήβδην αποσβέσεως των εκατέρωθεν απαιτήσεων, άνευ εκτιμήσεως των περιουσιών, ίνα περιέλθουν αύται εις την κυριότητα του Κράτους εν ω ευρίσκονται, χωρίς να πληρωθή ουδεμία διαφορά.

Αλλ' ο αυθαίρετος και ανήθικος αυτός διακανονισμός δεν είναι δυνατόν να γίνη δεκτός υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως, διότι αντιβαίνει προς τας αρχάς τας εισηγηθείσας υπό του κ. Νάνσεν και υιοθετηθείσας υπό της Κ.Τ.Ε. και υπό της Συμβάσεως της Λωζάννης, καθ' ας οι υπό ανταλλαγήν πληθυσμοί θα λάβωσιν ακεραίως την αξίαν των εγκαταλειφθεισών περιουσιών αυτών.

Μολονότι η λύσις αύτη πιθανόν να θεωρηθή κατ' επιφάνειαν ως μία εύκολος διέξοδος διά την Κυβέρνησίν μας, εν τούτοις δεν θα είναι αυτή ικανή να διαπράξη εν τοιούτον έγκλημα, εκχωρούσα εις τους Τούρκους τας περιουσίας των προσφύγων χάριν μιας ασυλλήπτου πολιτικής σκοπιμότητος και εξοφλούσα διά μιας μονοκονδυλιάς τα δικαιώματα αυτών να ρίψη αυτούς εις την εσχάτην δυστυχίαν και απόγνωσιν, αίτινες υπήρξαν πάντοτε κακοί σύμβουλοι.

Άλλωστε, αι προς τας προσφυγικάς οργανώσεις τελευταίαι διαβεβαιώσεις του κ. Βενιζέλου, ότι εξάπαντος θα γίνη η εκτίμησις των περιουσιών των, μάλιστα δε κατά την εκδίκασιν υπό της Μικτής Επιτροπής θα παρευρίσκωνται και οι αντιπρόσωποι αυτών, αποκλείουσιν απολύτως την υπό της Κυβερνήσεως αποδοχήν και υιοθέτησιν τοιαύτης τερατώδους προτάσεως των Τούρκων.

Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

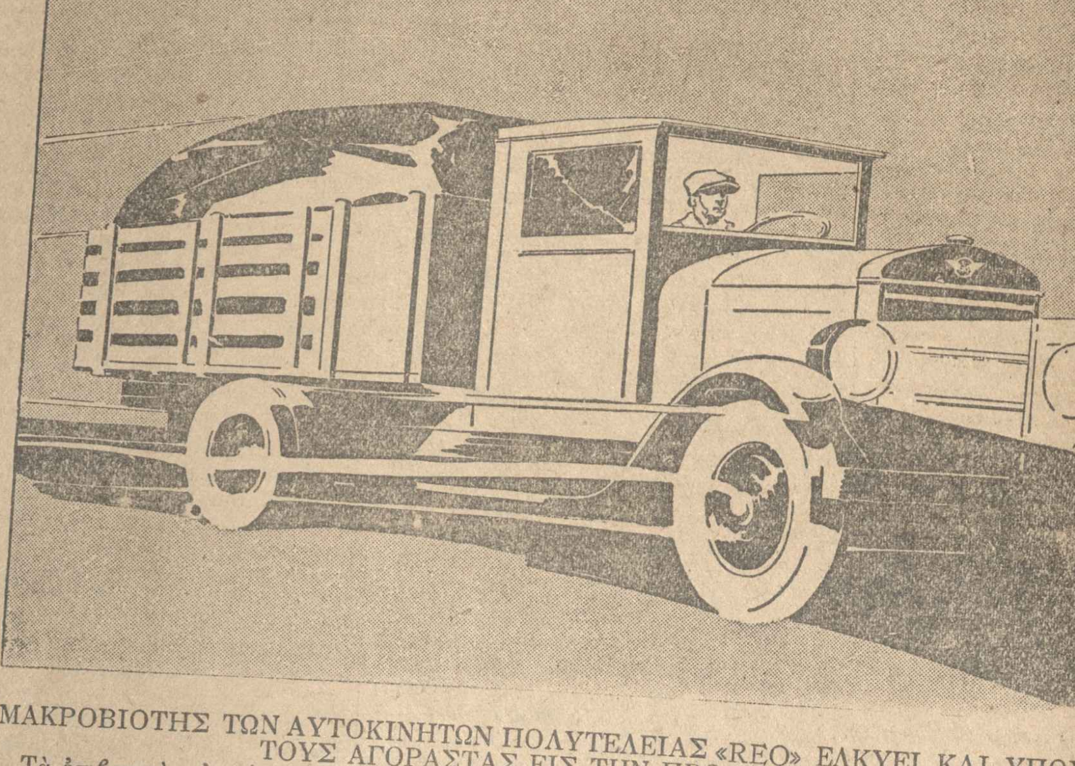

REO

Η ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ «REO» ΕΛΚΥΕΙ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΝ ΤΟΥΤΩΝ

Τα επιβατικά αυτοκίνητα «REO» είναι κατεσκευασμένα διά 100.000 μίλια, κατ' ελάχιστον όριον. Τούτο εξηκριβώθη από τας εγγραφάς εν τοις αρχείοις του 'Αμερικανικού 'Υπουργείου. Αυτή η επίσημος εξακρίβωσις αποδεικνύει ότι τα «REO» επιζούν όλων των άλλων αυτοκινήτων —ανεξαρτήτως τιμής.

Η τελευταία εφευρεθείσα παρά των μηχανικών του 'Εργοστασίου REO ΑΘΟΡΥΒΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΧΥΤΗΣ και εφαρμοσθείσα εις τα αυτοκίνητά του, κατέστησε ταύτα τα πλέον ιδεώδη και απαράμιλλα αυτοκίνητα της εποχής μας.

Τρέχετε με 65—70 χιλιομέτρων ταχύτητα και χωρίς να κόψετε την μηχανήν αλλάζετε ταύτην ΑΘΟΡΥΒΩΣ και με την μεγαλυτέραν ευκολίαν. Το απίστευτον εγένετο πραγματικότης πλέον. Τα τρία Μοδέλα του 1930 σας προσφέρουν την άνεσιν, την οικονομίαν, το απαράμιλλον τράβηγμα, αξιοθαύμαστον σουσπανσιόν, τας ωραιοτέρας γραμμάς κ.λπ.

Μοδέλ 15 επί Σασσί 115 5 θέσεων ανοικτά και κλειστά.
Μοδέλ 20 επί Σασσί 120 5 θέσεων κλειστά.
Μοδέλ 25 επί Σασσί 124 5 και 7 θέσεων κλειστά.
'Ανοικτά—Κλειστά—Σπόρ 2 θέσεων—Κουπέ 2 θέσεων.

'Επισκεφθήτε την έκθεσίν μας και ζητήσατε καταλόγους.
Γενικοί 'Αντιπρόσωποι διά την 'Ελλάδα και 'Αλβανίαν του 'Εργοστασίου:
REO MOTOR CAR COMPANY LANSING, MIC IGAN
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΟΛΥΔΩΡΟΠΟΥΛΟΙ & Β. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ

LE LLOYD COMMERCIAL
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Η πλέον ενδιαφέρουσα της Ευρώπης.
Έδρα εν Βρυξέλλαις.—Αντιπρόσωποι εις όλας τας πρωτευούσας.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Γεν. Διεύθυνσις διά την εγγύς 'Ανατολήν.
Η πλέον τελειοποιημένη οργάνωσις διά την ανάπτυξιν των εμπορικών σχέσεων της 'Ελλάδος μετά των λοιπών Κρατών και ιδιαιτέρως μετά του Βελγίου και της Ολλανδίας.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ παρά της εν 'Ελλάδι αντιπροσωπείας μας.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: L. BERGERON 10 ΟΔΟΣ ΙΛΙΣΣΙΩΝ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΘΥΡΙΣ 293. ΑΘΗΝΑΙ
'Ο μοναδικός σκοπός του
LLOYD GOMMERCIAL
είνε η παροχή υπηρεσιών. Κατά συνέπειαν δέχεται την συνεργασίαν μόνον 'Εξαγωγέων, Εισαγωγέων και 'Αντιπροσώπων οι όποιοι είνε εις θέσιν να παράσχουν Références εμπορικάς πλέον ή σοβαράς.
ΤΙΜΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ: 200 ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΗΡΧΙΣΕΝ
Η ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΛΩΝ & ΥΛΙΚΩΝ
ΚΟΝΤΟΥΖΟΓΛΟΥ
ΚΛΕΙΤΙΟΥ 8 (Πάροδος Ευαγγελιστρίας)

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Μη πετάτε τα ενδύματα του καθένους σας, αλλά ειδοποιείτε τον Οίκον
ΤΕΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΝ
Ο «ΚΡΙΝΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ
Αθηνών Πειραιώς
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-ΟΔ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 102

FRUIT SALT
ENO

Η τακτική χρήσις του ΕΝΟ εξασφαλίζει την κανονικήν λειτουργίαν του στομάχου. 'Απαλάσσει από τον πονοκέφαλον και ζαλάδες, προλαμβάνει και θεραπεύει την δυσκοιλιότητα, χωρίς να προσβάλη κανένα απολύτως όργανον. Χάρις εις το ΕΝΟ το αίμα καθαρίζεται από όλας τας δηλητηριώδεις ουσίας και το πρόσωπον λαμβάνει το χρώμα της υγείας.
ENO's "FRUIT SALT"
Πωλείται εις δύο μεγέθη
Εις όλα τα Φαρμακεία
ΑΛΦΑ

Η "ΑΘΗΝΑΪΚΗ,,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1917
Γενική Διεύθυνσις διά την 'Ελλάδα:
ΜΑΝΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΓΥΑΛΙΣΤΡΑΣ
ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1904
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ οδός Ναυαρίνου αριθ. 1—Τηλέφ. 194
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Στοά Ραζή αριθ. 4 » 55.35
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΝΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
ΜΕ ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΟΥΣΙΩΔΗ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ, ΥΠΕΡΟΧΗΝ ΚΑΙ ΑΞΙΑΝ
Καθώς και διά το μήκος, το πλάτος και την ευρυχωρίαν της καροσσερί του. Διά την μεγαλυτέραν ταχύτητα και δύναμιν, την ευκολωτέραν εκκίνησιν και τέλος διά την τιμήν του ανταποκρινομένην εις την πραγματικήν του αξίαν.
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ:
ΗΥΞΗΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΙΣ — ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΤΑΧΥΤΗΣ — ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΙΣ (άξελερασιόν) — ΜΕΓΙΣΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ — ΝΕΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΘΥΡΟΛΑΒΑΙ Κ.Λ.Π. ΜΕΤΑΛΛΙΝΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ — ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ
ΑΥΤΟ ΕΙΝΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ
ESSEX ΤΟΥ 1930
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: «Α. Β. Ε.»
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΣ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 32β } ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΥ 12
ΤΗΛΕΦΩΝΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 67—63
(ΓΡΑΦΕΙΩΝ: 73—34 ΤΗΛ)ΚΗ Δ)ΣΙΣ: «AVECARS»

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόσκλησις Γενικής Συνελεύσεως

'Αξιότιμε κύριε,

Έχομεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν όπως ευαρεστηθήτε και προσέλθητε εις την γενησομένην την προσεχή Παρασκευήν, 4ην 'Απριλίου και ώραν 7ην μ.μ. γενικήν συνέλευσιν των μελών εν τοις γραφείοις του 'Επιμελητηρίου.

Θέματα:

1) Έγκρισις λογοδοσίας πεπραγμένων διοικούσης επιτροπής από 1ης 'Απριλίου 1929 μέχρι 31ης Μαρτίου 1930.

2) Έγκρισις προϋπολογισμού χρήσεως 1930—1931.

3) Έγκρισις γενικού ισολογισμού και απολογισμού χρήσεως 1929—1930.

Η συνέλευσις θεωρηθήσεται εν απαρτία εάν παρίσταται το ήμισυ των εν τη περιοχή 'Αθηνών—Πειραιώς μελών, ηυξημένον κατά μονάδα.

'Εν περιπτώσει μη επιτεύξεως απαρτίας, ορίζεται επαναληπτική συνεδρίασις διά την Δευτέραν 14ην 'Απριλίου και ώραν 7ην μ.μ. καθ' ην η συνέλευσις θεωρηθήσεται εν απαρτία οσαδήποτε μέλη και αν παραστώσιν.

'Ο Πρόεδρος
Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σημείωσις. Οι φάκελλοι των θεμάτων της Συνελεύσεως είσι κατατεθειμένοι εν τοις γραφείοις του 'Επιμελητηρίου εις την διάθεσιν των επιθυμούντων εκ των μελών όπως λάβωσι γνώσιν τούτων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκήρυξις διαγωνισμού Γραφέων 'Αγροφυλακής

Διά της υπ' αριθ. 16006)572 ε. έ. αποφάσεως του υπουργού των 'Εσωτερικών προεκηρύχθη διαγωνισμός προς κατάρτισιν πίνακος διοριστέων γραφέων αγροφυλακής της 'Επιτροπής περιφερείας νομού 'Ηρακλείου, ισχύοντος επί εξάμηνον. 'Ο διαγωνισμός θέλει γίνη εν 'Ηρακλείω Κρήτης την 12ην Μαΐου ε. έ. ημέραν της εβδομάδος Δευτέραν και ώραν 9 π. μ. ενώπιον της κατά το άρθρον 68 παραγ. 4 στοιχ. Β' του εκτελεστικού διατάγματος του νόμου 4491 'Επιτροπής.

Αιτήσεις μετά των απαιτουμένων πιστοποιητικών δέον να υποβληθώσιν εις τον κ. Νομάρχην 'Ηρακλείου μέχρι της 30 'Απριλίου ε. έ.

Παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης, αιτήσεις δεν γίνονται δεκταί.

('Εκ της Διευθύνσεως Διοικήσεως υπουργείου 'Εσωτερικών).

SANTÉINE MONTAGU PARIS
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙ ΗΠΙΩΣ ΑΣΦΑΛΩΣ ΑΝΕΥ ΚΟΛΛΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ
Γενικοί αντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σα
51. Οδός 'Αθηνάς 51

'Ο Παθολόγος Δερματολόγος ιατρός κ.
Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ
δέχεται εν τη νέα Κλινική του οδός Αβέρωφ 7α παρά το ξενοδοχείον «'Ακρόπολ»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Α.Ε.

Νόμος 2948, 2258, 3633 και Ν.Δ. 19—10—1928.

Προσκαλούνται οι θέλοντες να εγγραφώσιν ως φοιτηταί της Δημοσιογραφικής Σχολής, η οποία αναδιοργανωθείσα θέλει λειτουργήση πλήρως από του προσεχούς 'Απριλίου, να υποβάλωσι τας αιτήσεις αυτών εις τα Γραφεία της 'Ενώσεως Συντακτών Α.Ε. (Μέγαρον Μετοχικού Ταμείου Στρατού Β' Όροφος) καθ' εκάστην 10—12 π.μ.

Η εγγραφή είνε κατά Νόμον ατελής.

Προσόντα προς εγγραφήν κέκτηνται:

1ον) Οι Δημοσιογράφοι.

2ον) Οι έχοντες πτυχίον Γυμνασίου ή ισοβάθμου ανεγνωρισμένης Σχολής.

Τα μαθήματα της Σχολής θα αρχίσουν από της 7ης 'Απριλίου ε. έ.

'Υπομιμνήσκεται εις τους κ.κ. Δημοσιογράφους το άρθρον 6ον του Καταστατικού της 'Ενώσεως των Συντακτών, ου η ισχύς άρχεται από της πλήρους λειτουργίας της Σχολής.

Αιτήσεις εγγραφής γίνονται δεκταί μέχρι της 7ης 'Απριλίου ε. έ.

Λεπτομερείς πληροφορίαι παρέχονται τοις βουλομένοις όσον αφορά το πρόγραμμα των μαθημάτων, τα έτη της φοιτήσεως, πτυχίον κλπ., εν τοις Γραφείοις της 'Ενώσεως Συντακτών.

Η 'Εκτελεστική 'Επιτροπή

ΠΡΟΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ επί μετρία αμοιβή. Γραφείον συναλλαγών «Ο ΦΟΙΝΙΞ», οδός Σοφοκλέους 9, (Στοά Πάππου).

'Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ υπενοικιάζει από 1ης 'Απριλίου την επί της οδού 'Αλεξάνδρου Σούτσου 2 κατοικίαν εξ 7 δωματίων, 2 δωματίων υπηρεσίας, κουζίνας, OFFICE, λουτρού, αεριόφωτος, ηλεκτρικού, ύδατος κλπ. Πληροφορίαι εντός.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ υπηρέτρια με καλάς συστάσεις. 'Οδός Κάνιγγος 8.

ΜΕΓΑΡΟΝ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 4(
'Ενοικιάζεται, πωλείται ή προσφέρεται προς εκμετάλλευσιν
Πληροφορίαι και έγγραφοι προσφοραί:
1) Παρά τω κ. Γεωργ. Περπινιά εντός της οικίας 9—12 π. μ. 4—6 μ. μ.
2) Παρά τω δικηγόρω κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου 'Ακαδημίας 6, 9—11 π. μ.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΟΨΕΩΣ—ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ
ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ—ΕΙΣ ΞΕΝΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ανοικτόν καθ' εκάστην
'Από 9 π. μ. έως 8 μ. μ. συνεχώς, και το Σάββατον.
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΑΝΑΡΡΩΤΗΡΙΟΝ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ (ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ)
Ήρξατο λειτουργούν το εν Μελισσίοις ('Αμαρουσίου) 'Αναρρωτήριον των πνευμονικών νοσημάτων υπό την διεύθυνσιν του ιατρού κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Γ. ΣΚΟΡΔΟΜΒΕΚΗ διδάκτορος του Πανεπιστημίου του Μομπελλιέ, διευθυντού Παθολογικού τμήματος του Διαγνωστικού 'Ινστιτούτου Αθηνών, πρώην έσωτερ. ιατρού των Γαλλικών Σανατορίων Τιμαί συγκαταβατικαί. Πληροφορίαι εν 'Αθήναις παρά τω ιατρώ κ. Ε. Γ. Σκορδομβέκη καθ' εκάστην πλην της Κυριακής, οδός Ν. Σαριπόλου αριθ. 4, πάροδος 'Ηρακλείου (δεξιά πλευρά 'Αρχαιολογικού Μουσείου) 3-5 μ. μ.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΩΡΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ
Το μόνον σωτήριον φάρμακον διά τους απολέσαντας το σφρίγος και την νεότητα είνε το Δόγκο.
ΛΟΓΚΟ Α' δι' άνδρας.
ΛΟΓΚΟ Β' διά γυναίκας.
'Ανανεώνει και ενδυναμώνει τους τε σωματικώς και διανοητικώς εξηντλημένους. 'Η τακτική αυτού χρήσις απομακρύνει και προλαμβάνει το γήρας, καθ' όσον αναζωογονεί διαρκώς και ανανεώνει ολόκληρον τον οργανισμόν.
ΠΡΟΣΟΧΗ. Κανένα άλλο φάρμακον δεν δύναται να παραβληθή ή ν' αντικαταστήση τας ειδικότητας ΛΟΓΚΟ Α' και ΛΟΓΚΟ Β' καθ' όσον αύται παρασκευάζονται με όλως ιδιαιτέραν μέθοδον διά να ενεργώσιν επωφελώς επί του οργανισμού.
Είνε εγκεκριμένον παρά του 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου της 'Ελλάδος διά της υπ' αριθ. 109.392 αποφάσεως της 11—12—28, ως φάρμακον τελείως αβλαβές και ειδικόν προς τόνωσιν του οργανισμού ολοκλήρου.
Πωλείται εις όλα τα φαρμακεία προς δραχμάς 55 το φιαλίδιον.
'Αποκλειστικός αντιπρόσωπος μετά παρακαταθήκης, Θεόδωρος Σ. Βασιλειάδης, Ευριπίδου 6, 'Αθήναι.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ταξείδιον απολύτου ευμαρείας και ανέσεως με το πολυτελέστατον
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
Πετρελαιοκίνητον, τόννων 6.000
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ εις 28 ώρας
την 3ην 'Απριλίου, Πέμπτην 8 μ. μ.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ εις 36 ώρας
την 8ην 'Απριλίου, Τρίτην 3 μ. μ.
Δι' εισιτήρια κ.λπ. απευθυντέον:
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεία Καραϊσκάκη Τηλ. 2-27.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: 'Οδός 'Απελλού 1, Τηλ. 57-29 ως και εις τα εν 'Αθήναις Ταξειδιωτικά και Τουριστικά Πρακτορεία.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
'Ιατρός
Ειδικός αφροδισιολόγος επί μακρόν επιμελητής της ιδιαιτέρας Κλινικής του καθηγητού κ. Γ. Φωτεινού. Δέχεται 8—12 και 4—8 μ. μ. - Γερανίου 12 'Ομόνοια

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 30)3)30

«Ύδρα» 5 π. μ. 'Αργολικόν.
«'Ιταλικόν» 10 π. μ. Κωνσταντινούπολιν.
«'Ιταλικόν» 9 π. μ. 'Αγ. 40, Βρινδήσιον.
«Ρουμανικόν» 10 π. μ. Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
«'Ιταλικόν» 11 π. μ. Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
«'Ελβίρα» 11 π. μ. Πάτρας, 'Ιθάκην, Φρίκιες, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, 'Ηγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

LLOYD TRIESTINO
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
«MERANO», Δευτέραν 31 τρέχ. ώρ. 24, Πάτρας, Κέρκυραν, 'Αγ. 40, Βρινδήσιον, Βενετίαν, Τεργέστην.
«ASSIRIA», Τετάρτην 2 'Απριλίου ώρ. 19, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κων)πολιν, Σαμψούντα, Τραπεζούντα, Βατούμ.
«STELLA D' ITALIA», Παρασκευήν 4 'Απριλίου, ώρ. 11, Βρινδήσιον, Βενετίαν, Τεργέστην.
«PALASKY», Πέμπτην 3 'Απριλίου ώρ. 18, Ρόδον, Λεμησσόν, Λάρνακα, Μερσίναν, 'Αλεξανδρέτταν, Τρίπολιν, Βηρυττόν, Καϊφαν, Γιάφφαν, Πόρτ-Σαΐτ, 'Αλεξάνδρειαν.
«AVENTINO», Σάββατον 5 'Απριλίου ώρ. 16, Κέρκυραν, Βρινδήσιον, Φιούμην, Βενετίαν, Τεργέστην.
«TEVERE», Σάββατον 5 'Απριλίου ώρ. 17 διά Κων)πολιν.
«GASTEIN», Σάββατον, 5 'Απριλίου ώρ. 21, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν, Πύργον, Βάρναν, Κωνστάντζαν, 'Οδησσόν.
«ABBAZIA», Δευτέραν 7 'Απριλίου ώρ. 22, Πάτρας, 'Αγ. 40, Βρινδήσιον, 'Αγκόνα, Φιούμην, Βενετίαν, Τεργέστην.

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ
ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Το θαλαμηγόν
„ROMANIA"
'Αναχωρήσει εκ Πειραιώς ΤΕΤΑΡΤΗΝ 16 'Απριλίου ώραν 10 π. μ. ακριβώς κατ' ευθείαν ΓΙΑΦΦΑΝ.
'Αφιξις εις Γιάφφαν, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 18 'Απριλίου μεσημβρίαν.
'Εκ ΓΙΑΦΦΑΣ Πέμπτην 24 'Απριλίου πρωΐαν κατ' ευθείαν ΠΕΙΡΑΙΑ.
'Αφιξις εις Πειραιά ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 'Απριλίου μεσημβρίαν.
ΤΙΜΑΙ ΝΑΥΛΟΥ
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ και ΤΡΟΦΗΣ
Α' θέσις Δραχμαί 4.500
Β' θέσις Δραχμαί 3.000
Γ' θέσις Δραχμαί 650 άνευ τροφής
Δι' έγκαιρον κράτησιν θέσεων απευθυντέον:
ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
'Οδ. 'Ομήρου 6 Πειραιεύς τηλ. 11—07 και εις όλα τα εν 'Αθήναις και Πειραιεί Γραφεία Ταξειδίων.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Λαμβάνει την τιμήν ν' ανακοινώση ότι ίδρυσεν εν Πειραιεί ίδιον αυτής Γενικόν Πρακτορείον διά την 'Ελλάδα (έδος 'Ομήρου 6) υπό την διεύθυνσιν του κ. Γεωργίου Δ. Σίμου, ως Γενικού Πράκτορος.
Η λειτουργία του Πρακτορείου άρχεται από της 1ης 'Απριλίου.
SERVICIUL MARITIM ROMAN
ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΝΑΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

'Ως αναγνώστης της εγκρίτου υμών εφημερίδος, λαμβάνω το θάρρος να σας απασχολήσω:

'Εκάστην Παρασκευήν, εις τους 'Α-καθίστους Ύμνους προς την Θεοτόκον, συναθροίζονται έξωθεν των εκκλησιών μικρά παιδιά, φωνασκούντα και αλαλάζοντα αφ' ενός, και αφ' ετέρου τα διερχόμενα τροχοφόρα, προκαλούντα δαιμονιώδη θόρυβον (καθ' ην ώραν εν κατανύξει εκκλησιάζεται το κοινόν) και καθ' ον χρόνον έχομεν δύο 'Αστυνομίας.

'Επειδή κατά την ταπεινήν μου γνώμην τα διατρέχοντα είνε άτοπα, εάν επικροτήτε ως τοιαύτα, παρακαλώ υμάς, κύριε Διευθυντά, να θυσιάσητε ολίγας στιγμάς, συνιστώντες τα δέοντα προς τους αρμοδίους, προς λήψιν μέτρων και επί ταις επικειμέναις ακολουθίαις της Μ. 'Εβδομάδος.

Ευγνώμων
ΙΩΑΝ. Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ
οδός Ραγκαβά αρ. 4 (Συνοικισμός) 'Αθηνών.
'Εν 'Αθήναις τη 26η Μαρτίου 1930

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Φίλη «Πρωΐα»,

Με την επιθυμία να συμπληρώσω όσα προχθές έγραψες, σχετικά με τους εργαζομένους ανηλίκους, θα σε παρακαλέσω να δεχθής στας φιλοξένους σου στήλας τις παρακάτω λίγες γραμμές μου.

Χθες κατά τας 9 το βράδυ, στρογγυλότατος άνθρωπος μέσης ηλικίας ανέβαινε την οδόν 'Αγ. Κωνσταντίνου συνοδευόμενος από ένα παιδάκι το πολύ εννέα ετών, για να μην είπω λιγώτερο, φορτωμένο μ' ένα σακκί και μιά βαλίτσα, το μεν στον ώμο τη δε στο χέρι. Για μιά στιγμή ο εν λόγω κύριος γύρισε προς τον άτυχο συνοδό του και του απέτεινε την επιτιμητικήν παραίνεσι: Περπάτα μωρέ! Άντρας είσαι σύ!!! Το μεγάλο φανάρι της γωνίας μου απεκάλυψε τον «άντρα», έναν ξυπόλυτο, κουρελιασμένον αλητάκο, που κατέβαλλεν απεγνωσμένες προσπάθειες για να κρατήση την ισορροπία του, αφού η πορεία του κανονιζόταν απ' το ταλαντευόμενο βαρύ του φορτίο. Είχε θιγή ο εκκολαπτόμενος εγωϊσμός του... «άντρός». 'Εν τω μεταξύ ο στοργικός οδηγός του προπορευόταν επίσημος, με μόνο φορτίο τη σφιχτοτυλιγμένην ομπρέλλα του.

Και τώρα 'μπορώ να ρωτήσω: Πού είναι η 'Αστυνομία Πόλεων με την θρυλουμένην αυτενέργεια και των κατωτάτων ακόμη οργάνων της; Και γιατί να μην ευρεθή ένας αστυφύλαξ σ' όλη τη διαδρομή της συνοδείας που να υποδείξη στον ευγενέστατο ταξειδιώτη, ότι το να στερήται κανείς το ψωμί δεν είναι λόγος για να γίνεται αντικείμενο κτηνώδους εκμεταλλεύσεως; Ή μήπως μπορεί κανείς να εγγυηθή ότι το ασχημάτιστον εκείνο πλάσμα έφτασε γερό στο σπίτι του και ότι δεν ανακάτωσε στη φούχτα του τα λίγα άσπρα κέρματα, με τίποτ' άλλο κόκκινα που κάποτε βγαίνουν απ' το στόμα;

'Ο 'Αλμπέρ Τομά πέρυσι, αν δεν απατώμαι, έφριξε μπρος στο θέαμα παιδιού της αυτής ηλικίας, εργάτου υφαντουργείου, που απ' τες κλωστές τα χεράκια του ήταν κατακομμένα. 'Υπάρχει βέβαια κάποιος νόμος «περί εργασίας γυναικών και ανηλίκων», ο οποίος όμως κοιμάται το ήδυμον, όπως είναι φυσικό. 'Αλλά τι αποτέλεσμα μπορούν να φέρουν οι νόμοι, όταν ως κοινωνία, βρισκόμαστε σε τόσο χαμηλό επίπεδο πολιτισμού;

'Ο κύριος με τον οποίο καταπιάστηκα, θα δυσανασχετήση βέβαια αν τύχη και διαβάση αυτές τες γραμμές. Και με το δίκιο του. Μου αρκεί—θα σκέπτεται—το ότι είμαι 'Αθηναίος, απόγονος των άλλων εκείνων 'Αθηναίων οι οποίοι, κατά τον αρχαίον αγορητήν, «εχρώντο πολιτεία ου ζηλούση τους των πέλας νόμους. Παράδειγμα δε μάλλον αυτοί όντες ή μιμούμενοι ετέρους...» Διάβολε!

'Αθήναι, 13)3)930.

Με τιμή
Γ. Ε. Θ.
Τακτικός αναγνώστης σου

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Η ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΒΑΓΟΝΙΩΝ

'Ενώπιον του ειδικού δικαστηρίου διά την εκδίκασιν των αδικημάτων της δικτατορίας ήρχισε χθες η δίκη διά την υπόθεσιν των ταχυδρομικών οχημάτων. Κατηγορούμενοι είνε οι κ.κ. Πάγκαλος και Ταβουλάρης.

'Η συνεδρίασις ήρχισε την 4.30 μ.μ.

Καλείται ο μάρτυς κ. Κ. Σφήκας. Ούτος λέγει ότι η υπηρεσία εμελέτα το ζήτημα της προμηθείας ειδικών βαγονίων διά την ταχυδρομικήν υπηρεσίαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σας συνέστησε ο Ταβουλάρης να εισαγάγητε τας προτάσεις Χατζηνικολή εις το Συμβούλιον;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Εκλήθη λοιπόν το Συμβούλιον και απέρριψε τας προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σας είπε τίποτε σχετικώς ο Ταβουλάρης;

ΜΑΡΤΥΣ. Έλεγεν ότι επιέζετο από τον Καβαφάκην και από τον Χατζηνικολήν και ότι διά να ησυχάση απ' αυτούς μας έκαμε την σύστασιν ότι έπρεπε να τελειώση αυτή η δουλειά. Έγινε τότε μία επιτροπή, η οποία κατέληξεν εις την απόφασιν ότι η τιμή των βαγονίων δεν έπρεπε να είνε ανωτέρα των 3.100—3.200 λιρών κατ' όχημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. 'Ο Ταβουλάρης ήλθεν εις προστριβάς με τους τμηματάρχας;

ΜΑΡΤΥΣ. Ναι, τους έλεγεν ότι δεν ξέρουν αυτοί από τέτοια πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δεν έπρεπε να κάμη ο υπουργός δημοπρασίαν εφ' όσον υπήρχον και άλλαι προσφοραί;

ΜΑΡΤΥΣ. Κατά την γνώμην μου, έπρεπε απαραιτήτως να γίνη δημοπρασία.

ΣΧΙΝΑΣ. Ποία είνε η γνώμη σας, επήλθε ζημία εις το Δημόσιον ή όχι;

ΜΑΡΤΥΣ. Νομίζω ότι δεν επήλθε, διότι, ως έμαθα, τα βαγόνια εξυπηρετούν πλήρως το εμπόριον σήμερον και είνε απαραίτητα εις την υπηρεσίαν.

Καλείται ο μάρτυς Ι. Δημητρούλιας, όστις λέγει ότι τον Δεκέμβριον του 1925 μετέβησαν εις το γραφείόν του ο Χατζηνικολής μετά του κ. Καβαφάκη και του είπον να συντάξη σχέδιον συμβάσεως προμηθείας 8 βαγονίων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. 'Από απόψεως ηθικής και συμφέροντος του Δημοσίου δεν έπρεπε να γίνη δημοπρασία;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. 'Εχρηματίζετο ο Ταβουλάρης;

ΜΑΡΤΥΣ. Δεν γνωρίζω, από φήμας που ήκουσα τότε, η κατάστασις από απόψεως ηθικής δεν ήτο οία έπρεπε να είνε.

'Ο μάρτυς συνεχίζων λέγει ότι η εντύπωσίς του είνε ότι το Κράτος εκ της προμηθείας αυτής εζημιώθη 2.000.000 δραχμών, δεδομένου ότι τα βαγόνια αυτά τα οποία ηγοράσθησαν δεν εχρειάζοντο.

'Ακολούθως η συνεδρίασις λύεται διά να επαναληφθή την προσεχή Παρασκευήν και ώραν 4 μ. μ.

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΜΑΚΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΖΩΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΓΙΔΑ

Την 4.30' μ.μ. άρχεται η συνεδρίασις.

'Ο κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ (Πρόεδρος) ανακοινοί ότι απέστειλε προς τον κ. Τουράτι, πρόεδρον της ιταλικής Βουλής, το κάτωθι τηλεγράφημα:

«Η 'Ελληνική Βουλή κατά χθεσινήν συνεδρίασιν ομοθύμως και μετά ζωηροτάτης συγκινήσεως με εξουσιοδότησε ν' απευθύνω προς την ιταλικήν Βουλήν εγκάρδιον χαιρετισμόν και να εκφράσω προς αυτήν την βαθείαν ευγνωμοσύνην της διά την ευγενή συμμετοχήν της εις τον εορτασμόν της 100ετηρίδος της αποκαταστάσεως της νεωτέρας 'Ελλάδος. Δεν λησμονούμεν οι Έλληνες τα ονόματα των ιπποτικών φιλελλήνων, οι οποίοι κατά τα 7 έτη των σκληροτάτων αγώνων, τους οποίους διεξήγαγον οι αθάνατοι πρόγονοι ημών, συνέρρευσαν και ηγωνίσθησαν μαζί μας ηρωϊκώς προς απελευθέρωσιν της πατρίδος ημών.

Χαίρομεν και μετά ενθουσιασμού αποδεχόμεθα την συνέχισιν εκδηλώσεως των αυτών ευγενών αισθημάτων προς την χώραν μας από μέρους των θαυμαστών απογόνων τούτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ
Πρόεδρος της Βουλής των 'Ελλήνων»

Ψηφίζεται το νομοσχέδιον περί κρατικών προμηθειών.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ

'Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ λαμβάνων έπειτα τον λόγον λέγει τα έξης: Κύριοι βουλευταί, χθες την νύκτα κατά την συζήτησιν του προϋπολογισμού του υπουργείου της Προνοίας έγινε λόγος εκ μέρους πολλών βουλευτών περί του ζητήματος της περαιτέρω αποκαταστάσεως των αγροτών και των αστών προσφύγων. Είπον τότε ότι ελπίζω ταχέως να είμαι εις θέσιν να ανακοινώσω εις την Βουλήν το πρόγραμμα της Κυβερνήσεως επί του ζητήματος τούτου. Και σήμερον είμαι εις θέσιν να ανακοινώσω αυτό τουλάχιστον κατά το μεγαλύτερον μέρος του.

Γνωρίζετε ότι με την Ε.Α.Π. από ενός ήδη έτους είμεθα εις συνεννοήσεις διά να ρυθμισθή ο χρόνος της λήξεως της λειτουργίας της, λήξεως την οποίαν η Κ.Τ.Ε. επεδίωκε εξ ιδίας της πρωτοβουλίας, διότι εθεώρει ότι επροχώρησεν αρκετά το έργον ώστε να μη παρατείνεται η περαιτέρω επέμβασίς της. 'Αλλά και ημείς ηθέλομεν τούτο διότι νομίζω ότι πράγματι δύνανται αι υπηρεσίαι της Ε.Α.Π. από του τέλους τουλάχιστον του τρέχοντος έτους να διεξαχθούν από τας κρατικάς υπηρεσίας. Κατά την τελευταίαν σύνοδον λοιπόν του Συμβουλίου της Κ.Τ.Ε. εφθάσαμεν με την δημοσιονομικήν επιτροπήν εις την εκπόνησιν μιας συμφωνίας η οποία πρόκειται να κυρωθή υπό του προσεχώς μέλλοντος να συνέλθη Συμβουλίου της Κ.Τ.Ε. 'Η συμφωνία αυτή κατά την οποίαν ο αγαπητός μου φίλος κ. Παπαδάτος αντεπροσώπευσε την Κυβέρνησιν αποτελεί μίαν επιτυχίαν, νομίζω, μεγάλην ιδίως διά τον νεαρόν μου φίλον κ. Παπαδάτον, ο οποίος πρώτην φοράν ερρίχθηκε εις τα βαθειά ύδατα της διπλωματίας και τόσον επιτυχώς πραγματικώς κατώρθωσε να κολυμβήση και να βγη πέρα. Προχθές έγινε συνεδρίασις μεταξύ των μελών της Ε.Α.Π. αφ' ενός και αφ' ετέρου εμού, των αρμοδίων υπουργών και των αρμοδίων ανωτέρων υπαλλήλων των σχετικών υπουργείων. Κατωρθώσαμεν λοιπόν κατά την συνεδρίασιν αυτήν την προχθεσινήν να ρυθμίσωμεν οριστικώς το χρέος των αγροτών προσφύγων. Οι αγρόται πρόσφυγες έχουν χρεωθή μέχρι σήμερον υπό της Ε. Α. Π. και επομένως οφείλουν εις αυτήν 10.963.000 λίρες 'Αγγλίας μετά του τόκου των προς 8 ο)ο. 'Εάν εις το ποσόν τούτο προσθέσετε τους τόκους μέχρι σήμερον υπολογιζομένους εις λίρας 'Αγγλίας 3.400.000 περίπου, διότι δεν υπάρχει ακριβής υπολογισμός, θα ίδητε ότι το χρέος αυτό ανέρχεται σήμερον εις 14.463,000 λίρες.

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κατά την προχθεσινήν λοιπόν συνεδρίασιν απεφασίσθησαν τα έξης: Πρώτον, από την χρέωσιν των αγροτών προσφύγων θα έκπεσθή το 5 ο)ο των γενικών εξόδων, με το οποίον είχον χρεωθή ούτοι, δηλαδή ποσόν 500.000 λιρών. 'Απεφασίσθη περαιτέρω να έκπεσθή η αξία των έργων κοινής ωφελείας, δρόμοι, υδραγωγεία, σχολεία κλπ. με τα οποία επίσης έχουν χρεωθή οι αγρόται πρόσφυγες και η οποία αξία ανέρχεται εις 1.096.000 λίρας. 'Αφού αφαιρεθούν αυταί αι 500000 λίραι των γεν. εξόδων και το 1096000 λιρών των έργων κοινής ωφελείας και 3,400.000 λιρών εις τα οποία υπολογίζεται ότι ανέρχονται οι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 τόκοι αφαιρείται [illegible] συνόλω από το βάρος το οποίον σήμερα απομένει εις τους αγρότας πρόσφυγας εν ποσόν 4.096.000 λιρών. 'Επομένως το χρέος των περιορίζεται εις 9.367,000 λίρες, και το χρέος τούτο είνε άτοκον από της αρχής που εδημιουργήθη και θα μείνη άτοκον μέχρι της 31 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους. Εις το αυτό χρέος των 9.367.000 λιρών πρέπει ακόμη να προστεθή πρώτον η αξία των τουρκοβουλγαρικών οικημάτων που παρεχωρήθησαν εις τους αγρότας πρόσφυγας, αξία την οποίαν δεν γνωρίζομεν ακριβώς, αλλά την υπολογίζομεν περίπου εις 2.000.000 λιρών. Άλλοτε είχεν υπολογισθή επί κυβερνήσεως του κ. Παπαναστασίου εις 2.300.000 λίρες. Δεύτερον η αξία των γαιών τας οποίας τους έχομεν παραχωρήσει. Διά τας γαίας αυτάς υπολογίζομεν ποσόν 400 δρ. κατά στρέμμα, κατά μέσον όρον. Άλλοτε ο υπολογισμός αυτός είχε γίνει πολύ κατώτερος 200 περίπου δραχ. διότι τότε είχομεν υπ' όψιν τας εκτιμήσεις, αι οποίαι ήσαν πολύ χαμηλαί, αλλ' η μέχρι τούδε εκδίκασις των γινομένων εκτιμήσεων υπό των δικαστηρίων αποδεικνύει ότι η τιμή αυτή των 400 δραχ. είνε κατωτέρα και όχι ανωτέρα των εκτιμήσεων επί τη βάσει του αγροτικού νόμου. Έχω σημείωμα του κ. Καραμάνου το οποίον λέγει ότι «ο μέσος όρος των εκτιμήσεων κατά το έτος 1929 δεν εξήχθη ακόμη, αλλά θα σημειώση πελώριον άλμα ως εμφαίνεται εκ του επισυναπτομένου πίνακος. Θεωρώ ότι ο μέσος όρος των 400 δρ. κατά στρέμμα διά γαίας μάλιστα της Μακεδονίας είνε εξαιρετικώς συμφέρων και είνε κατώτερος των σημερινών τιμών του αγροτικού νόμου».

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Αυταί αι 400 είνε διά τας καλλιεργησίμους γαίας;

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρωθ.) Βέβαια διά τας καλλιεργησίμους γαίας. 'Υπολογίζομεν λοιπόν ότι το βάρος με το οποίον θα χρεωθούν οι πρόσφυγες διά την αξίαν των γαιών θα είνε 5.000.000 λίρες. 'Εάν εις όλα αυτά προστεθή και το χρέος των αγροτών προσφύγων προς το Δημόσιον εκ λιρών 300.000, το όλον χρέος των αγροτών προσφύγων θα ανέλθη εις 16.967.000 λίρες. 'Από το ποσόν όμως αυτό θα αφαιρεθή, και ελπίζομεν ότι θα κατορθωθή να γίνουν οι σχετικοί λογαριασμοί εντός του έτους, διότι θα αρχίσουν να γίνωνται από τον προσεχή 'Ιούλιον, θα αφαιρεθή, λέγω, η αποζημίωσις η δοθησομένη εις τους αγρότας πρόσφυγας, την οποίαν κατά προσέγγισιν υπολογίζομεν εις 8.500.000 λιρών.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. 'Ημείς την υπολογίζομεν εις 10 εκατομμύρια, η συμφωνία ήτο δέκα και μισό.

Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ. Και εκείνο το οποίον εζητήσαμεν από την Κ.Τ.Ε. ήτο 13 και 1)2.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δεν ηξεύρομεν τι θα είνε ακριβώς, υπολογίζομεν λοιπόν επί τη βάσει των υπολογισμών της 'Επιτροπής 'Αποκαταστάσεως 8.500.000 λίρες και τότε το χρέος των προσφύγων, των αγροτών, περιορίζεται εις 8 1)2 εκατομ. λίρας. Δηλαδή εάν ληφθή υπ' όψιν ότι ο αριθμός των αγροτών προσφύγων ανέρχεται εις 145.000 οικογενείας, ο μέσος όρος του χρέους θα είνε 60 λίραι δι' εκάστην οικογένειαν, δηλ. 22.500 δραχ. Το ποσόν τούτο απεφασίσθη ότι θα πληρωθή εις 15 έτη από 1 'Ιανουαρίου 1931 και ότι δεν θα πληρωθή κανείς τόκος διά το διαρρεύσαν μέχρι σήμερον, καθώς και διά το μέχρι τέλους τρέχοντος έτους διάστημα, όπως δεν θα ζητηθή απ' αυτούς κανένα ενοίκιον και καμμία άλλη αποζημίωσις διά την χρήσιν της γης την οποίαν καλλιεργούν επί τόσα ήδη έτη. 'Ενώ δε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 δεν θα πληρωθή κανένας τόκος, από 1 'Ιανουαρίου 1931 θα δοθή προθεσμία εις τους αγρότας πρόσφυγας 15 ετών διά να πληρώσουν το χρέος των, και θα περιορισθή ο τόκος από 8 ο)ο εις 3 ο)ο. Κατά τον τρόπον αυτόν, εάν πάρωμεν τον μέσον όρον του χρέους εκάστης γεωργικής οικογενείας έκαστος εκ των αγροτών προσφύγων, εάν θελήση τακτικώς να καταβάλη το χρέος του, δύναται, διδών 1900 δραχμ. ετησίως, να εξοφλήση το χρέος αυτό εντελώς εις το διάστημα των 15 ετών και κατ' αυτόν τον τρόπον με το χάρισμα του τόκου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 και με την πληρωμήν τόκου από 1 'Ιανουαρίου 1931 τρία αντί 8 ο)ο θα πληρώνη εν όλω εις τα 15 έτη διά κεφάλαιον και τόκους 28 1)2 χιλιάδες δρ. διά να εξοφλήση εντελώς το χρέος του. Σημειωτέον ότι πολλοί των αγροτών προσφύγων έχουσι καταβάλει μέχρι σήμερον διά τόκους απέναντι του χρέους των διάφορα ποσά. Την στιγμήν κατά την οποίαν οι τόκοι χαρίζονται, όχι μόνον μέχρι σήμερον, αλλά μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1930, είνε φυσικόν ότι τα καταβληθέντα θα θεωρηθούν ως καταβληθέντα απέναντι κεφαλαίου, το οποίον θα μειωθή κατ' ανάλογον ποσόν.

ΕΛΑΦΡΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

'Εκ των εκτεθέντων βλέπετε κύριοι ότι από την αφαίρεσιν των γενικών εξόδων με τα οποία είχον χρεωθή οι πρόσφυγες, από την αφαίρεσιν της αξίας των έργων κοινής ωφελείας, με τα οποία επίσης είχον χρεωθή οι πρόσφυγες, από την αφαίρεσιν των τόκων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930 οι οποίοι χαρίζονται ολοσχερώς έχομεν, όπως είπον, μίαν ελάφρυνσιν του βάρους των προσφύγων εκ 5 εκατομμυρίων περίπου λιρών και διά την ακρίβειαν η ελάφρυνσις αυτή ανέρχεται εις 4.096.000 λίρας περίπου. 'Αλλά δεν είνε μόνον αυτή η ελάφρυνσις η οποία γίνεται διά τους αγρότας πρόσφυγας διότι περιορίζομεν και τον τόκον του υπολοίπου χρέους των από 1ης 'Ιανουαρίου 1931 εις 3 ο)ο από 8 ο)ο όσος είνε σήμερον, από την μείωσιν δε αυτήν του τόκου θα επέλθη μία νέα ωφέλεια υπέρ των αγροτών προσφύγων, η οποία υπολογίζεται εις 4 εκατομμύρια λιρών. 'Εν συνόλω δηλαδή αι υπέρ των αγροτών προσφύγων παρεχόμεναι ελαφρύνσεις ανέρχονται εις 9 εκατομμύρια περίπου λιρών, δηλαδή εις 3.375 εκατομ. δραχμών. 'Επί πλέον ο τόκος ενδεχομένης υπερημερίας, η οποία ελπίζω ότι δεν θα σημειωθή του λοιπού περιορίζεται από 12 ο)ο εις 8 ο)ο. Θα είπω μετ' ολίγον διατί ελπίζω ότι δεν θα σημειωθή του λοιπού τοιαύτη καθυστέρησις. Διά τους αστούς πρόσφυγας δεν εφθάσαμεν εις συμπεράσματα προχθές και θα γίνη νέα συζήτησις με την Ε.Α.Π. και τούτο διότι επί τη αιτήσει αυτών τούτων των προσφύγων απεφασίσθη να γίνη δοκιμαστική αναθεώρησις της εκτιμήσεως των οικιών με την οποίαν έχουν χρεωθή. Με την δοκιμαστικήν αυτήν επανεκτίμησιν θα είνε δυνατόν να εκτιμηθή ο τρόπος κατά τον οποίον θα ρυθμισθή η πληρωμή του χρέους των. 'Αλλά δεν πρέπει να υπάρχη αμφιβολία ότι διά την ρύθμισιν των χρεών και των αστών προσφύγων θα δειχθή και εκ μέρους ημών και εκ μέρους της Ε.Α.Π. πολλή επιείκεια.

Είπον προ ολίγου ότι ο τόκος από 1ης 'Ιανουαρίου 1931 περιορίζεται από 8 ο)ο εις 3 ο)ο και μόνον εν περιπτώσει υπερημερίας θα πληρωθή τόκος 8 ο)ο αντί του νομίμου τόκου υπερημερίας όστις είνε 12 ο)ο. 'Αλλά ελπίζω ότι δεν θα σημειωθή τοιαύτη υπερημερία εκτός εις όλως εξαιρετικάς περιστάσεις προερχομένας από θεομηνίας ή άλλα ανυπέρβλητα εμπόδια. Το περιμένω τούτο από τον προσφυγικόν κόσμον και των αγροτών και των αστών, διότι και υπέρ των τελευταίων θα ληφθή, ως είπον, πρόνοια όπως ελαττωθούν και τα βάρη των. Το περιμένω τούτο και κάμω έκκλησιν εις τον προσφυγικόν κόσμον, όπως το θεωρήση καθήκον τιμής την τμηματικήν καταβολήν του τόσον γενναίως ρυθμιζομένου χρέους των, διότι μόνον κατ' αυτόν τον τρόπον θα δοθούν εις το Κράτος τα μέσα να συνεχίση το έργον της αποκαταστάσεως και των αγροτών και των αστών το οποίον δεν συνεπληρώθη ακόμη. Με την ρύθμισιν την νέαν των χρεών των αγροτών προσφύγων και την προβλεπομένην ρύθμισιν του χρέους των αστών προσφύγων υπολογίζομεν ότι, αν κανονικώς καταβάλλεται το ούτω περιορισθέν χρέος, θα έχη το Κράτος κατ' έτος μεταξύ 800 και 900 και πλέον χιλιάδων λιρών πρόσοδον. 'Η πρόσοδος αύτη είνε αρκετή όπως δώση εις το Κράτος τα μέσα να συμπληρώση, δι' όσα ακόμη χρόνια χρειασθή, την αποκατάστασιν των προσφύγων, διότι αφού έκαμα αυτήν την έκκλησιν προς τον προσφυγικόν κόσμον πρέπει να κάμω και μίαν ειδοποίησιν ότι δεν πρέπει να περιμένωμεν, ότι μπορούμε να συνάψωμεν νέον δάνειον διά την συμπλήρωσιν της προσφυγικής αποκαταστάσεως. 'Από της συνάψεως του τελευταίου τριμερούς δανείου μας ελέχθη καθαρά ότι του λοιπού να προσπαθήσωμεν να εξοικονομήσωμεν όπως ημπορούμεν τα αναγκαία χρήματα διά την συμπλήρωσιν της προσφυγικής αποκαταστάσεως. 'Εάν επιχειρούσαμεν να κάμωμεν πάλιν νέον δάνειον θα επιβάλλομεν εις την χώραν βάρη δυσβάστακτα και προ πάντων θα εκλονίζαμεν την δημοσίαν πίστιν μας η οποία ημέρα τη ημέρα εδραιούται εις τας ευρωπαϊκάς και αμερικανικάς αγοράς, και ο κλονισμός αυτός θα καθίστα δυσκολώτερον και θα επεβράδυνε μεγάλως την τροπήν των χρεών μας η οποία όταν κατορθωθή να γίνη θα απαλλάξη το Κράτος και επομένως τον φορολογούμενον από εκατοντάδας εκατομμυρίων δραχμών ετησίως τας οποίας σήμερον πληρώνομεν επί πλέον ένεκα ιδίως του επαχθεστάτου χρεωλυσίου και εν μέρει ένεκα των τόκων οι οποίοι ως προς μερικά εκ των δανείων είνε ανώτεροι του τόκου τον οποίον η πίστις της 'Ελλάδος σήμερον μας επιτρέπει να πληρώνωμεν. Πρέπει λοιπόν να γνωρίζη όλος ο κόσμος, και ιδιαιτέρως ο προσφυγικός, ότι του λοιπού η εξακολούθησις και η συμπλήρωσις του έργου της αποκαταστάσεως των υπολοίπων προσφύγων εξαρτάται από την εκτέλεσιν των υποχρεώσεων εκείνων, οι οποίοι εγκατεστάθησαν πρώτοι, από την ακριβή εκτέλεσιν των υποχρεώσεών των, ώστε να δοθούν τα μέσα εις το Κράτος να προβή εις αποκατάστασιν και των λοιπών. 'Εγώ πιστεύω ότι αναγγέλλων ταύτα προς την Βουλήν και περαιτέρω προς τον 'Ελληνικόν λαόν και τους πρόσφυγας και κάμνων την έκκλησιν δεν ημπορεί παρά να ακουσθώ, διότι μόνον κατ' αυτόν τον τρόπον θα εξασφαλισθή εις το Κράτος η αναγκαία πρόσοδος όπως συνεχισθή το έργον της αποκαταστάσεως άνευ ουδεμιάς διακοπής, ούτε ανακοπής του βήματος με το οποίον από ενός και ημίσεος έτους ιδίως προχωρούμεν εις την αποκατάστασιν των προσφύγων (ραγδαία και παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Σ. ΣΥΜΕΩΝΟΓΛΟΥ. Κύριε Πρόεδρε, ο λόγος του κ. Πρωθυπουργού πρέπει να τυπωθή και διανεμηθή πανταχού της 'Ελλάδος, διότι υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία οι πρόσφυγες είτε αγρόται είτε αστοί είνε ανάγκη να γνωρίζουν.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. 'Ημείς δεχόμεθα την πρότασιν του κ. Συμεώνογλου. Ήθελα μόνον τώρα μίαν πληροφορίαν, κύριε πρόεδρε της κυβερνήσεως. Είπατε ότι διετιμήθησαν 400 δρχμ. αι καλλιεργήσιμοι γαίαι. Το πράγμα έχει μεγάλην σημασίαν. Θα ήτο δυνατόν να μοι είπατε κατά μέσον όρον γενικώς πόσον διετιμήθησαν διότι εκάματε τον λογαριασμόν 5 εκατομμύρια περίπου.

Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ. Είνε 8 εκατομμύρια και κάτι όλαι αι γαίαι και 5.400 χιλιάδες είνε αι καλλιεργήσιμοι.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ήθελα τον αριθμόν του γενικού μέσου όρου.

'Ο κ. Ν. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ ζητεί να ομιλήση.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Είνε αντικανονικόν.

Ν. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ. Μοι υπεσχέθη ο κ. πρόεδρος ότι θα μου δώση τον λόγον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δεν έχετε τον λόγον διότι εισήλθομεν εις την ημερησίαν διάταξιν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Κάμετε επερώτησιν δεν δύνανται να γίνουν αντικείμενον συζητήσεως αι δηλώσεις μου.

Ν. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ. Διαμαρτύρομαι διότι εγώ εζήτησα εγκαίρως τον λόγον.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ. Να εγγράψητε μίαν επερώτησιν.

Ν. ΤΣΙΓΔΕΜΟΓΛΟΥ. 'Εν πάση περιπτώσει εγώ διαμαρτύρομαι.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. 'Εγώ θα επεθύμουν, κύριε πρόεδρε της κυβερνήσεως, μίαν πληροφορίαν. Άν θα ήτο δυνατόν να μας δώσητε τον αριθμόν των προσφυγικών οικογενειών αι οποίαι ούτω πως, κατά τας δηλώσεις σας, τακτοποιούνται, πόσαι ακόμη υπολείπονται, αν η τακτοποίησις αυτή αφορά τον τελικόν διακανονισμόν των οικογενειών αυτών, ή υπολείπονται ακόμη εκκρεμότητες σχετικώς με το ζήτημα των αποζημιώσεων τας οποίας αυτοί δικαιούνται να λάβουν εφ' όσον είνε δικαιούχοι ανταλλάξιμοι.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Κύριοι βουλευταί, δίδω τας ζητηθείσας πληροφορίας. 'Ο αριθμός των οικογενειών των αποκατασταθέντων αγροτικώς προσφύγων μοι εδόθη από την επιτροπήν αποκαταστάσεως ως ανερχόμενος εις 145 χιλιάδας οικογενείας περίπου. Τον αριθμόν των αποκατασταθέντων αστικώς δεν τον έχω ανά χείρας αλλ' επειδή υπεβλήθη υπό την κρίσιν της Βουλής νομοσχέδιον διά του οποίου ζητούμεν όπως συνάψωμεν συμφωνίαν μετά της 'Επιτροπής 'Αποκαταστάσεως δι' αυτά τα ζητήματα, κατά την συζήτησιν του νομοσχεδίου αυτού, θα είμεθα εις θέσιν να δώσωμεν πάσαν άλλην πληροφορίαν της οποίας έχετε ανάγκην. Κατά την συζήτησιν δε αυτήν θα λάβη εις έκαστος εκ των κ. κ. βουλευτών την ευκαιρίαν να συζητήση και επικρίνη τας απόψεις μας. 'Η αταξία η οποία επεχειρήθη να γίνη προ ολίγου είνε αξία πάσης κατακρίσεως. 'Ο κ. βουλευτής ο αμέσως μετά τον πρωθυπουργόν ανελθών εις το βήμα ελησμόνησε φαίνεται ότι ο κανονισμός δίδει αυτό το προνόμιον εις τους αποτελούντας την κυβέρνησιν να ζητούν τον λόγον ανά πάσαν στιγμήν και να ακούωνται. Όταν θα συζητηθή μεθαύριον το ζήτημα τότε ο καθένας θα έχη την ευκαιρίαν να συζητήση και να είπη τας αντιλήψεις του. Βέβαια, δεν περιμένομεν ότι η σημερινή γενναιοφροσύνη του Κράτους θα αναγνωρισθή από όλον τον προσφυγικόν κόσμον. Θα υπάρχουν και εκείνοι οι οποίοι θα θελήσουν να δημαγωγήσουν πάλιν διά να μη αφήσουν να λυθή αυτό το ζήτημα τελειωτικώς κατά τρόπον ο οποίος θα εμπνέη και εις τον κόσμον τον προσφυγικόν την πεποίθησιν ότι το Κράτος εφέρθη γενναιοφρόνως, διότι τούτο μας χρειάζεται διά να κατορθώσωμεν να έχωμεν τα εισοδήματα αυτά τα οποία μας είνε απαραιτήτως αναγκαία διά να συμπληρώσωμεν την προσφυγικήν αποκατάστασιν. Το τελευταίον μέρος της ερωτήσεως του αξιοτίμου αρχηγού του Λαϊκού κόμματος...

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. 'Εγώ ήθελον να έχω μίαν πληροφορίαν, αν δεν δύνασθε να μου την δώσητε αυτήν την στιγμήν δεν την ζητώ. 'Επρόκειτο περί των απαιτήσεων...

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. 'Εγώ δεν ηξεύρω εάν έχουν απαιτήσεις. 'Εγώ ηξεύρω ότι το Κράτος θεωρεί ότι με την ενέργειαν αυτήν εκπληροί όλα τα καθήκοντα τα οποία του επιβάλλει όχι απλώς η εθνική αλληλεγγύη αλλ' αυτό το ύπερτατον εθνικόν συμφέρον της 'Ελλάδος, η οποία αφού υπέστη την συμφοράν την οποίαν υπέστη και ηναγκάσθη να ανοίξη τους κόλπους της διά να περιλάβη όλα σχεδόν τα εν διασπορά τέκνα της, έχει συμφέρον η ιδία να βοηθήση τον προσφυγικόν πληθυσμόν διά να καταστή όσον το δυνατόν ταχύτερον ικανός να προσφέρη όλας τας υπηρεσίας τας οποίας περιμένομεν όλοι διά να συντελέση και εκείνος εις την οικονομικήν ανασυγκρότησιν της 'Ελλάδος και εις το μεγαλείον της χώρας, εννοούμενον όχι με την παράταξιν των ξιφών και των τηλεβόλων, αλλά με την εξασφάλισιν εις την 'Ελλάδα κάποιας περισσοτέρας ευημερίας συνδυαζομένης με κάποιαν περισσοτέραν καθ' ημέραν δικαιοσύνην. Δι' αυτό είμεθα βέβαιοι ότι ο προσφυγικός κόσμος θα προσφέρη τον οβολόν του με το παραπάνω εφόσον του εδώσαμεν τα μέσα διά να κατορθώση να αποκατασταθή. (Φωναί εκ του κέντρου. Να τυπωθή ο λόγος).

'Η Βουλή δι' αναστάσεως δέχεται την εκτύπωσιν του λόγου του κ. πρωθυπουργού εις ανάλογα αντίτυπα διά να κυκλοφορήση εις τους ενδιαφερομένους πληθυσμούς.

Ψηφίζεται το νομοσχέδιον περί φορολογίας των αμβύκων.

Συζητείται μετά ταύτα εις β' ανάγνωσιν το περί επανεκδικάσεως της παραχωρήσεως του κτήματος Γιδά της περιφερείας Βερροίας.

ΖΩΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

'Ο κ. ΜΑΝΤΑΣ λέγει ότι η επανεκδίκασις ζητείται διότι το ηξίωσαν οι αποκατασταθέντες εις δύο παρακείμενα κτήματα. 'Η επιτροπή, λέγει, δεν έχει δικαίωμα να επανεκδικάση την υπόθεσιν, ούτε είνε δυνατόν δι' ενός νομοσχεδίου να ανατρέπωνται αποφάσεις. Πρόκειται, λέγει, περί σκανδάλου, η δε πολιτική την οποίαν μετέρχεται η Κυβέρνησις αποβλέπει μόνον εις ψήφους.

Διάφοροι βουλευταί Φιλελεύθεροι διαμαρτύρονται. Ζωηρότερον διαμαρτύρεται ο κ. 'Ιασωνίδης, ο οποίος λέγει ότι ο κ. Μαντάς ωμίλησεν αήθως και ακόσμως, διότι εφόσον εις την Κυβέρνησιν είνε ο Βενιζέλος δεν γίνονται σκάνδαλα.

'Ο θόρυβος επιτείνεται, οι δε βουλευταί του Λαϊκού κόμματος όρθιοι προ των εδωλίων των φωνάζουν ότι οι Φιλελεύθεροι φωνάζοντες και απειλούντες προκαλούν τον θόρυβον.

'Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ λέγει ότι έκαστος βουλευτής είνε ελεύθερος να εκφράση τας σκέψεις του. Ουδείς έχει δικαίωμα να τεθή υπεράνω του άλλου, ως επεχείρησεν ο κ. 'Ιασωνίδης, ο οποίος, λέγει, πρέπει να ανακληθή εις την τάξιν.

'Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ λέγει ότι η συνεδρίασις ωρίσθη διά την συζήτησιν των υγειονομικών νομοσχεδίων και διά τούτο παρακαλεί να αναβληθή το νομοσχέδιον δι' άλλην ημέραν, τότε δε θα δοθή η απάντησις και εις τον προαγορεύσαντα βουλευτήν του Λαϊκού κόμματος.

Το νομοσχέδιον αναβάλλεται και ψηφίζονται τα υγειονομικά νομοσχέδια, επίσης εις α' ανάγνωσιν 4 νομοσχέδια του υπουργείου Παιδείας, εν οις και το περί 'Εθνικού Θεάτρου και η συνεδρίασις λύεται την 10.30 μ.μ. δι' αύριον 4.30 μ.μ.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΔΙ' ΕΚΑΣΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

'Από της αύριον ο κ. Πρωθυπουργός θα επαναλάβη τας συνεργασίας του με τον 'Υπουργόν της Γεωργίας κ. Σπυρίδην, τον γενικόν γραμματέα κ. Πιστολάκην και τους άλλους αρμοδίους διά την τελικήν επεξεργασίαν των ληφθεισών αποφάσεων των σχετικών με την νέαν γεωργικήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως.

Κατά τας συνεργασίας θα καθορισθούν ειδικώτερον και τα μέτρα τα οποία ενδείκνυνται να ληφθούν προς προστασίαν της εγχωρίου παραγωγής και ιδίως η εφαρμογή της κλιμακωτής φορολογίας επί των εκ του εξωτερικού εισαγομένων γεωργικών προϊόντων, δεδομένου ότι το καταρτισθέν υπό του κ. Σπυρίδου νομοσχέδιον περί συγκεντρώσεως εις Θεσσαλίαν του εκεί παραγομένου σίτου, εγκατελείφθη ως επικίνδυνον διά την εγχώριον σιτοπαραγωγήν.

'Εξ άλλου διά του εκπονηθέντος υπό της οικείας γεωργικής υπηρεσίας προγράμματος εργασίας της Διευθύνσεως των Τεχνικών Έργων του υπουργείου Γεωργίας, καθορίζονται εν όλαις ταις λεπτομερείαις αι εργασίαι, των οποίων την επίτευξιν θα επιδιώξη το υπουργείον εν τη εφαρμογή του οργανισμού της Διευθύνσεως Τεχνικών Έργων και του νόμου περί αναγκαστικών συνεταιρισμών εγγείου βελτιώσεως.

Ούτω καθορίζεται ότι διά του ως άνω νόμου ιδρύεται ουσιαστικώς μία Πανελλήνιος 'Ανώνυμος 'Εταιρεία, της οποίας μέτοχοι θα είνε αναγκαστικώς οι ενδιαφερόμενοι γεωργοί και κοινότητες.

'Η υπηρεσία έχει υπ' όψιν της πολλά παραγωγικά έργα εις διαφόρους περιφερείας, διά τα πλείστα των οποίων υπάρχουν ήδη έτοιμοι αι μελέται.

Τα μελλοντικής αποδόσεως έργα είνε ιδίως τα έργα διευθετήσεως χειμάρρων και ποταμών, διά τα οποία θα καταβληθή προσπάθεια ώστε ο γεωργός να αντιληφθή την μεγάλην ωφελιμότητα αυτών διά να μη αρνηθή την συνδρομήν του κατά την εκτέλεσιν αυτών.

'Υπό του διευθυντού της Τεχνικής 'Υπηρεσίας κ. Τσαλίκη, συντάσσεται ήδη κατάλογος των πλέον επειγουσών αναγκών εκάστης περιοχής, διά την πλήρωσιν των οποίων θα απαιτούνται έργα εκτελεσθησόμενα διά της συστάσεως αναγκαστικών συνεταιρισμών εγγείου βελτιώσεως.

Ειδική επιτροπή θα καταρτίση τον δι' έκαστον μελετώμενον έργον αναγκαιούντα συνεταιρισμόν. 'Ο ως άνω συνεταιρισμός, ιδρυόμενος, θα συνάπτη δάνειον διά την εκτέλεσιν του έργου, είτε παρά τη 'Αγροτική Τραπέζη, είτε παρ' άλλη Τραπέζη.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

Το πρόγραμμα της εργασίας από καθαρώς τεχνικής απόψεως καθωρίσθη ως έξης:

α') Διευθέτησις χειμάρρων.

β') 'Αποξήρανσις ελών. Διά την εργασίαν αυτήν πρέπει να καταρτισθή ειδικόν πρόγραμμα εργασίας, καθόσον εξ ίσου επικίνδυνος εχθρός της 'Ελληνικής γεωργίας μαζί με τας πλημμύρας και τα έλη, είνε και η ξηρασία.

γ') 'Αντιπλημμυρικά έργα.

δ') 'Αρδεύσεις διά μηχανικών μέσων.

ε') 'Αρτεσιανά φρέατα.

στ') 'Εξυγιαντικά έργα.

ζ') 'Υδρολογικά στοιχεία.

Διά την οργάνωσιν της υπηρεσίας ταύτης θα συνεργασθή η Διεύθυνσις Τεχνικών 'Υπηρεσιών μετά του μετεωρολογικού τμήματος του 'Εθνικού 'Αστεροσκοπείου.

η') Έργα αγροτικής υδραυλικής.

θ') Διανομή γαιών προς αποκατάστασιν ακτημόνων.

Ούτω υπολογίζεται ότι το μεν προσεχές έτος θα εκτελεσθούν τα κάτωθι έργα: 1) 'Υποτύπωσις νέων, 5 1)2 περίπου εκατομμυρίων, στρεμμάτων και 2) διανομή 7 εκατομμυρίων στρεμμάτων. Το δεύτερον έτος ελπίζεται να γίνη διανομή 11 εκατ. στρεμμάτων.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΝΕΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

'Ανακοινούται ότι από 1ης 'Απριλίου 1930 τίθενται εις κυκλοφορίαν τα νέα αναμνηστικά γραμματόσημα επί τω εορτασμώ της εκατονταετηρίδος. Διά των ταμείων του Κράτους εφωδιάσθησαν εγκαίρως όλα τα ταχυδρομικά γραφεία ώστε να μη παρουσιασθή έλλειψις.

Οι φιλοτελισταί, οι έμποροι γραμματοσήμων και εν γένει οι επιθυμούντες να προμηθευθώσι πλήρεις σειράς των νέων γραμματοσήμων δύνανται να προμηθευθώσι ταύτας παρά των ταχυδρομικών γραφείων, εις περίπτωσιν όμως καθ' ην αθρόα τυχόν ζήτησις ήθελε δημιουργήσει είτε αμέσως είτε εις μετέπειτα χρόνον έλλειψιν πλήρων σειρών, καθίσταται ιδιαιτέρως γνωστόν ότι η Κεντρική 'Αποθήκη Σφραγιστού Χάρτου δύναται να εφοδιάζη τους αιτούντας εις τρόπον ώστε πάσα ζήτησις δύναται να ικανοποιηθή.

Δημοσιευθήτω διά των λαβουσών έγγραφον εντολήν εφημερίδων.

('Εκ του 'Υπουργείου Οικονομικών)

ΥΔΡΑΝΤΛΙΑΙ 'DEMING,
ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΙΝ
'Εμβολοφόροι βαθέων φρεάτων και μη, χειροκίνητοι, ανεμοκίνητοι και ιμαντοκίνητοι. 'Αντλίαι ΑΥΤΟΣΙΦΩΝΙΣΤΙΚΑΙ. 'Αντλίαι ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ. 'Αντλίαι ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΙΚΑΙ. 'Αντλίαι ΚΕΝΤΡΟΦΥΓΕΣ.
ΟΜΟΙΩΣ
ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΙ «STAR» και η μεγαλυτέρα εν 'Ελλάδι παρακαταθήκη υδραυλικών ειδών και ειδών εν γένει διά κάθε βιομηχανίαν.
'Επισκεφθήτε την έκθεσίν μας ή ζητήσατε τους ειδικούς καταλόγους μας.
ΤΟ ΑΠΑΙΤΕΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ
Αποκλειστικοί 'Αντιπρόσωποι:
'Εταιρεία «ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ»
Πειραιεύς—Λεωχάρους 4
"PUBLIBURO"

ΚΥΠΡΟΝ — ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ
Φέρεται εις γνώσιν των προσκυνητών ότι μόνον το ά)π «ΑΤΤΙΚΗ», 5.000 τόννων, θα εκτελέση εφέτος την εκδρομήν των 'Ιεροσολύμων. 'Η αναχώρησις ωρίσθη την 10ην 'Απριλίου. Συμμετέχουσιν άπασαι αι επίσημοι αντιπροσωπείαι Γερουσίας, Βουλής, 'Υπουργείων Στρατιωτικών, Ναυτικών, 'Εξωτερικών και Δήμου 'Αθηναίων. Λόγω συρροής προσκυνητών εξασφαλίσατε εγκαίρως τας θέσεις σας εις το ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ Σταδίου 39α και εν Πειραιεί πλατεία Καραϊσκάκη.
'Εκ του Συλλόγου 'Αθηνών «Η ΑΓΑΠΗ»

ΣΚΥΙΜΠ
Squibb's Vanishing Cream
Squibb's Cold Cream
Να η Κρέμες που ποθούσα!
ΒΑΝΙΣΙΝ ΚΡΗΜ ΣΚΥΙΜΠ
ΚΟΛΝΤ ΚΡΗΜ ΣΚΥΙΜΠ
ΙΔΕΩΔΕΙΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΦΡΕΣΚΑΔΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΜΟΥ....

ΚΡΕΜΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΗΜΕΡΑΣ
Σας προφυλάσσει το δέρμα από τον αέρα, την σκόνην και τα κύματα του ηλίου. Άρωμα γλυκύ.
ΚΡΕΜΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΝΥΚΤΟΣ
Σας επαναφέρει το δέρμα εις την φυσικήν του ωραιότητα, χωρίς να προξενή ανάπτυξιν των τριχών. Τελείας συνθέσεως. Άρωμα Ιδεώδες
Τα συστατικά των είνε τόσον αγνά, όσον καμμίας άλλης Κρέμας στον κόσμο.
ΜΟΝΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ—Ι. Χ. ΠΑΠΑΤΖΗΜΑΣ & Σια—ΣΤΑΔΙΟΥ 4
F. R. Squibb & Sons.—New York

ΑΜΠΕΛΟΚΤΗΜΟΝΕΣ
χρησιμοποιήτε πάντοτε την
BOUILLIE "VEZIAN,,
'Αντιπερονοσπορίνην «ΒΕΖΙΑΝ» των Raffineries de Soufre Reunies. Marseille.
ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ 50 ο)ο ΘΕΙΪΚΟΥ ΧΑΛΚΟΥ
Σε 100 οκάδες νερό λυώνετε δύο οκάδες σκόνης. Λυώνει στην στιγμή.—Είνε αμέσως έτοιμη προς χρήσιν.
Δεν αφήνει κατακάθι.—Δεν κόβει.—Δεν βωλιάζει.—Είνε η μόνη ασφάλεια για τα κτήματά σας.
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
'Αποκλειστικός εισαγωγεύς:
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΑΡΣΟΥΛΗΣ
(ΜΕΓΑΡΟΝ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ)
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΔΥΝΑΜΟ τύπου Maffei Schwarzkopf 46.5 K. W. 220 Volt 655 στροφών. ΜΟΤΕΡ τύπου Witton James 10.5 P. S. 220 V. καθώς και διάφορα μικρά μοτέρ, πωλούνται εις τιμάς εξαιρετικής ευκαιρίας. Πληροφορίαι Ευριπίδου 8 Κεντρικόν Πρακτορείον 'Εφημερίδων.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΝΤΖΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ
Ο ΕΚΤΟΠΙΣΘΕΙΣ
Ζητήσατέ τον στον βιβλιοπώλην σας

—'Η δ. Μ. Μαρινάκου παρέλαβεν από τους Παρισινούς Οίκους Ταλμπώ, Πατού, και Ρεμπού τα εκλεκτότερα μοντέλα των κατ' εκλογήν της ιδίας, η οποία όπως πάντοτε θα ενθουσιάση την εκλεκτήν πελατείαν της με την πλουσιωτάτην συλλογήν της. 'Η έκθεσις αυτών αρχίζει από σήμερον εις το Κατάστημα της οδού Ερμού (Στοά Ερμείου αριθ. 8—9).

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ μηχανήματα εις την τιμήν των μετάλλων των. Πληροφορίαι: Κεντρικόν Πρακτορείον 'Εφημερίδων, Ευριπίδου 8.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μικρά κατοικία με ιδιαιτέραν είσοδον επί της οδού Μουρούζη εκ τεσσάρων δωματίων λουτρού και λοιπών χρειωδών. Πληροφορίαι παρά τω δικηγόρω κ. Ν. Χούντρα, Στοά Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' εκάστην και παρά τω θυρωρώ της επί της λεωφόρου Κηφισσίας οικίας του κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχόμενα δωμάτια διά Γραφείον εις τον Α' όροφον της Στοάς Πεσμαζόγλου, παραδοτέα αμέσως, αντί 2.500 δραχμών μηνιαίως. Πληροφορίαι παρά τω δικηγόρω κ. Ν. Χούντρα Στοά Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' εκάστην.

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικών—Ουρολογικών—Γυναικολογικών Νόσων
ΣΠΟΥΔΑΣΑΣ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ (ST LOUIS, NECKER, LARIBOISIERE)
ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Δέχεται εν τω νέω θεραπευτηρίω του 9—1 π. μ. και 4—8 μ. μ. και επί συνεντεύξει, 34 Σατωβριάνδου 34 (Στοά Σ. Λουϊζίδου, 'Ομόνοια). Ιδιαιτέρα αίθουσα διά Κυρίας.
Εις τον Πειραιά λειτουργεί παράρτημα του εν 'Αθήναις θεραπευτηρίου, 174, 'Οδός 'Αλκιβιάδου 174.

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΡΟΣ ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΜΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἂν καὶ οὐδεμία σύσκεψις μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς ναυτικῆς διασκέψεως ὡρίσθη πρὸ τῆς Δευτέρας, ὁπότε πρόκειται νὰ συνέλθουν οὗτοι ὅπως συζητήσουν ἐπὶ τῶν ἄρθρων 11 καὶ 16 τοῦ καταστατικοῦ, ἐξηκολούθησαν καὶ σήμερον αἱ ἐντελῶς ἀνεπίσημοι συσκέψεις. Ὁ κύριος σκοπὸς τούτων εἶνε προφανῶς νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τύπος τῆς συμφωνίας ὅστις θὰ παράσχῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰς προσθέτους ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ζητεῖ ὡς προκαταρκτικὸν ὅρον τοῦ περιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στόλου της. Ἐπίσης θὰ ἐξετασθοῦν ἡ συνθήκη τοῦ Λοκάρνο καὶ τὸ σύμφωνον Κέλλογκ ὡς καὶ ὁ καταρτισμὸς Μεσογειακοῦ συμφώνου διὰ τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐμπειροτέχνας συγκεκριμέναι ὁδηγίαι. Πάντως ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὑπεστήριξε τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν κατὰ τὴν παροῦσαν διάσκεψιν νὰ ἐξετασθῇ τὸ σύμφωνον ἐφόσον ὑπάρχουν Μεσογειακαὶ Δυνάμεις μὴ ἐκπροσωπούμεναι ἐν τῇ διασκέψει. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς ἡ Ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀπόψεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἑρμηνευτικοῦ συμφώνου.

Κατὰ τοὺς «Τάϊμς», τὸν «Ἡμερήσιον Κήρυκα» καὶ ἄλλας ἐφημερίδας αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ ἑρμηνευτικὸν σύμφωνον ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἐν σχέσει πρὸς τὸ Μεσογειακὸν πρόβλημα καὶ δὲν ὑπογραφῇ συμφωνία τῶν πέντε.

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἤρχισαν εἰς τὸ Κοινοτικὸν Στάδιον οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου. Τοὺς ἀγῶνας παρηκολούθησαν πολλοὶ θεαταὶ Αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐξητωκραύγασαν ζωηρῶς τοὺς νικητὰς καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας παρέστησαν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, στρατιωτικαί, πολιτικαὶ καὶ ἀθλητικαί, καθὼς ἐπίσης ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Μπαχὶ Ἐλντὶν Μπαρακὰτ βέης, ὁ διοικητὴς τῆς Ἀλεξανδρείας Χουσεῒν Σάμπρυ πασᾶς, ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Δημαρχίας Ἀχμὲτ Σαντὶκ βέης, οἱ Α. Υ. οἱ πρίγκηπες Ὀμὰρ πασᾶς καὶ Τουσοὺν, ὁ κόμης Ντέλα Κρότσε ντὶ Ντόϊλα, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἀθλητικῶν Σωματείων Ἰμβραὴμ Χαλὴμ. Ὡσαύτως ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Σκέφερης καὶ ὁ κ. Α. Βολονάκης, ἀντιπρόσωπος τῆς Αἰγύπτου παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ὀλυμπιακῇ Ἐπιτροπῇ, πολλοὶ ἀπὸ τὸ διπλωματικὸν σῶμα κλπ.

Παρήλασαν κατ' ἀρχὰς αἱ δύο ὁμάδες, Ἑλληνικὴ καὶ Αἰγυπτιακὴ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Ἡ ὁμὰς τῆς Αἰγύπτου ἦτο πολυπληθεστέρα. Μετὰ τὴν παρέλασιν ἐγένοντο θερμαὶ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις, καὶ ἀντηλλάγησαν ἀναμνηστικὰ λάβαρα μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὁμάδων.

Ἀμέσως κατόπιν ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων, κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ Ἕλληνες ἀθληταὶ ἐπέτυχον 4 πρώτας νίκας καὶ 5 δευτέρας καὶ οἱ Αἰγύπτιοι 3 πρώτας νίκας καὶ 3 δευτέρας. Οἱ Ἕλληνες ἔκαμαν θαυμασίαν ἐμφάνισιν καὶ ἠγωνίσθησαν μὲ πεῖσμα. Θαυμασία ἦτο ἡ διαδρομὴ τοῦ νικητοῦ Ἕλληνος Γεωργακοπούλου εἰς τὰ 1500 μέτρα, ὅστις ἐπευφημήθη ζωηρῶς. Ἐχειροκροτήθη ἐπίσης πολὺ ὁ Αἰγύπτιος Πίντ, ἐπιτυχὼν δύο νίκας, εἰς τὰ 100 καὶ 400 μέτρα. Οἱ παραστάντες ἐπίσημοι ἐξεφράσθησαν ἐνθουσιωδῶς διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀθλητὰς καὶ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιτευχθείσας νίκας.

Λεπτομερῶς τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μέτρων: 1) Πίντ (Αἴγυπτος) 11'' 2)5, 2) Σμοῦχα (Αἴγυπτος) 11'' 3)5, 3) Λάμπρου (Ἑλλάς).

Δρόμος 110 μ. ἐμπόδια: 1) Μάντικας (Ἑλλάς) 15'' 4)5, 2) Μοιρόπουλος (Ἑλλάς) 16'' 1)5, 3) Ρίβερς (Αἴγυπτος).

Δρόμος 400 μέτρων: 1) Πίντ (Αἴγυπτος) 50'' 3)10, (νέον Αἰγυπτιακὸν ρεκόρ), 2) Σταυρινὸς (Ἑλλάς).

Δρόμος 1500 μέτρων: 1) Γεωργακόπουλος (Ἑλλάς) 4'20'' 7)10, 1) Σταυρινὸς (Ἑλλάς), 3) Νικολαΐδης (Αἴγυπτος).

Σφαιροβολία: 1) Καραμπάτης (Ἑλλάς) 13 μ. 37, 2) Βεργίνης (Ἑλλάς), 3) Νταλιάνης (Ἑλλάς).

Ἅλμα εἰς ὕψος: 1) Παπανικολάου (Ἑλλάς) 1 μ. 705, 2) Κόφτης (Αἴγυπτος), 3) Ροζάκης (Ἑλλάς).

Σκυταλοδρομία 400 μ.: 1η) ὁμὰς Αἰγύπτου 45'', 2α) ὁμὰς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) ἡμέραν τῶν ἀγώνων θὰ γίνουν τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα: Δρόμος 200, 800 καὶ 5000 μέτρων, 400 μ. ἐμπόδια, σκυταλοδρομία 1500 μ., ἅλμα εἰς μῆκος καὶ ἐπὶ κοντῷ, σφαῖρα ἐλευθέρα, δισκοβολία καὶ ἀκοντισμός.

Πιστεύεται ὅτι κατὰ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἀγώνων, θὰ παραστῇ καὶ ὁ Βασιλεὺς Φουάτ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδυνήθη νὰ παρευρεθῇ σήμερον.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ κ. Σῖμος ἐδημοσίευσε χθὲς ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς αὐτὸν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς του ὁ κ. Βενιζέλος προσέθεσεν ὅτι «ταῦτα νομίζω ὅτι ὤφειλα νὰ εἴπω εἰς ἕνα παλαιὸν συνεργάτην καὶ συναγωνιστήν, καθ' ἣν στιγμὴν χωριζόμεθα ἐπὶ ἑνὸς τόσον θεμελιώδους ζητήματος καὶ τραβᾷ καθένας τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον τοῦ ὑπαγορεύει ἡ συνείδησίς του».

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ὁ κ. Κ. Ζαβιτσιᾶνος ὅστις, ὡς γνωστόν, ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῆς Ἐκδοτικῆς, ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ δημόσια οἰκονομικὰ διὰ τῆς τελευταίας ἐπερωτήσεως, ἡ ὁποία συνεζητήθη εἰς τὴν Βουλήν, μᾶς ἀπέστειλε χθὲς τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Κύριε Διευθυντά,

Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, εἰς ἐπιστολὴν ἀπευθυνθεῖσαν εἰς τὸν διευθυντὴν πρωϊνῆς ἐφημερίδος, γράφει ἐν ἐπιλόγῳ τὰ ἑξῆς:

«Διὰ νὰ ἐννοήσῃς δὲ τὴν ἀγανάκτησιν, τὴν ὁποίαν μοῦ προξενεῖ ἡ τοιαύτη κατὰ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἐπιβουλή, πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψει σου ὅτι, ἂν ἐπὶ τέλους συνεχωρῶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὸ [illegible] εἰς ἐρείπια τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, εἶμαι ὅμως ἀποφασισμένος νὰ ἀγωνισθῶ ἀγρίως κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μὲ ὄχι ὀλιγωτέραν ἀσυνειδησίαν ἐννοοῦν νὰ ἐπιβουλευθοῦν τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας».

Εἰλικρινῶς λυποῦμαι διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν πρὸτοῦ τὴν ἀναγνώσῃ μὲ ἠρεμώτερον πνεῦμα καὶ ἀποφύγῃ τὸ ἄτοπον.

Ὀφείλω ὅμως νὰ εἴπω, ὅτι οὔτε ὁ τοιοῦτος χαρακτηρισμὸς μὲ θίγει, οὔτε ἡ ὀργὴ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μὲ φοβίζει. Οἱ εἰλικρινεῖς καὶ ἁγνοὶ πολιτευταὶ δὲν εἶνε μόνον γενναῖοι ἀλλὰ καὶ ἀπτόητοι.

Τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς χώρας ἀπαιτοῦν ἀτάραχον, ἀνόργητον καὶ γαληνιαίαν συζήτησιν.

Ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις, μελετήσασα τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας, ἀνεκοίνωσε τὰ συμπεράσματά της ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τοῦ Τύπου.

Διεφώτισεν οὕτω τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ὑπηρέτησε τὴν Κυβέρνησιν, ὠθοῦσα αὐτὴν εἰς πολιτικὴν φειδοῦς, ἥτις δύναται νὰ προλάβῃ τὸ κακόν.

Τοῦτο καὶ μόνον ἐπιδιώκει ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις, καὶ ἐλπίζει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἠμπορεῖ ἀνενοχλήτως νὰ ἀδικῇ ἐν παραφορᾷ τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους του, παραγνωρίζων τὰς προθέσεις αὐτῶν, ἀλλὰ θὰ ἀναγκασθῇ ἐκ τῆς σταθερᾶς πολιτικῆς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως καὶ κυρίως ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐστηρᾶς περισυλλογῆς καὶ φειδοῦς.

Μεθ' ὑπολήψεως
Κωνστ. Γ. Ζαβιτσιᾶνος»

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

Αὔριον κατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως ἱπποδρομιῶν καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ο κ. ΣΤΡΕΪΤ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἐπιζητήσῃ ὅπως πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως 25μελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος. Ἡ προεδρία τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προσεφέρθη εἰς τὸν κ. Στρέϊτ, ὁ ὁποῖος τὴν ἀπεδέχθη. Ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ τὸ προσχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης ἐπιτροπῆς, θὰ ἀποτελεσθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς κ.κ. Μπαλῆν, Τριανταφυλλόπουλον καὶ Μαριδάκην, τὸν κ. Σβῶλον καὶ τοὺς κ.κ. Θηβαῖον καὶ Κ. Δεμερτζῆν.

Προθεσμία πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου της θὰ ταχθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1931.

Η ΛΗΨΙΣ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Τὴν Τρίτην καὶ τὴν Τετάρτην ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ὁ κ. Δίγκας κατήρτισεν σχέδιον ἀντιπροσωπεῦον τὰς γνωστὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐνοικιοστασίου, μὲ βάσιν δὲ αὐτὸ θὰ διεξαχθῇ ἡ σχετικὴ συζήτησις καὶ θὰ δοθῇ ἡ ἐντολὴ καταρτισμοῦ τοῦ τελειωτικοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀποκρυστάλλωμα τῶν γνωμῶν του.

Τὸ καταρτισθησόμενον νομοσχέδιον θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν, θὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν, ἀφοῦ ὅμως διεξαχθῇ σχετικὴ συζήτησις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΘΑ ΖΗΤΗΘΟΥΝ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΧΘΕΣΙΝΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ

Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

Εἰς τὰς χθεσινὰς ἐν τῇ Βουλῇ ἀνακοινώσεις του διὰ τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων —αἱ ὁποῖαι, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, θὰ ἐκτυπωθοῦν καὶ θὰ διανεμηθοῦν— ὁ κ. πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ὅτι εὐρυτέρα ἐπ' αὐτῶν συζήτησις «δύναται» νὰ διεξαχθῇ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν ὅμως τῶν πολιτικῶν κύκλων, ἡ κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται ὅπως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιληφθῇ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων, ἀποτρεπομένης οὕτω εὐρείας συζητήσεως ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο διότι, γενίκευσις τῆς συζητήσεως θὰ ἔφερε τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προβῇ εἰς συγκεκριμένας ἐξηγήσεις καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐκκρεμῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀστῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις ἔχει κάθε λόγον νὰ τηρήσῃ σιγήν, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἀντιμέτωπος πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς καὶ τὸν ἀστικὸν προσφυγικὸν κόσμον.

Οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐν τούτοις, πρόκειται νὰ ζητήσουν, κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, ὅπως τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον συζητηθῇ ἐν ἐκτάσει, ὡς ἐκ τῆς σοβαρότητός του, καὶ ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰς χθεσινὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις των, χρήζουν ἀπαραιτήτως συμπληρωματικῶν ἐξηγήσεων. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ προτείνουν καὶ ὀλιγοήμερον, πρὸς τοῦτο, παράτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ πέραν τῆς 8ης Ἀπριλίου τὴν ὁποίαν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει ὁρίσει διὰ τὴν λῆξιν τῆς νομοθετικῆς συνόδου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρασχεθείσας χθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν προσφυγικῶν χρεῶν, παρετηρεῖτο ὅτι χρειάζεται ἀπαραιτήτως διασάφησις ἂν ὁ ἀναφερθεὶς ὑπ' αὐτοῦ μέσος ὅρος ἐκτιμήσεως τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τοὺς πρόσφυγας γαιῶν, ὁριζόμενος εἰς 400 δρχμ. κατὰ στρέμμα, ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰς καλλιεργησίμους γαίας ἢ ὄχι. Διότι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐπιβαρύνεται κατ' οὐσίαν ἡ τιμὴ τοῦ στρέμματος κατὰ 175 περίπου δραχμάς, εἰς ὅσας ἀνέρχεται ἡ περιπλέον διαφορὰ ἀπὸ τὰς 225 δρχμ. κατὰ μέσον ὅρον τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιτύχει ἡ πρὸ διετίας τελευταία κυβέρνησις τοῦ συνασπισμοῦ κατὰ τὰς διεξαχθείσας τότε προσυνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Γενικώτερον, αἱ χθεσιναὶ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἐκρίνετο ὅτι, διὰ νὰ ἐκτιμηθοῦν δεόντως, πρέπει νὰ συσχετισθοῦν καὶ πρὸς τὰ χρέη τῶν ἀστῶν προσφύγων, ὁπότε καὶ μόνον θὰ δαταδειχθῇ ἡ κατ' ἀναλογίαν ἐπιβάρυνσις ἑκάστης κατηγορίας, ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς, δεδομένου ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἀμφοτέρων τῶν προσφυγικῶν δανείων πίπτει εἰς ἀμφοτέρας τὰς τάξεις, ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν προσφύγων, κατ' ἐξάρτησιν πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας ἐξ ἧς ἐξυπηρετεῖται. Εἰς τὴν σχετικὴν διαστολήν, ὡς ἐγνώσθη, ἐζήτησε νὰ προκαλέσῃ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἵνα προβῇ, ὁ πρόσφυξ βουλευτὴς κ. Τσιγδέμογλου, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, ἀλλὰ τοῦ ἀφῃρέθη ὁ λόγος.

Ο κ. ΛΑΪΟΝΣ ΕΚΗΡΥΧΘΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΔΙΑ ΒΑΡΕΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὰς χθεσινάς μας πληροφορίας καθ' ἃς ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς κ. Λάϊονς κατὰ τὰς ἀσκήσεις τῆς Ναυτικῆς Ἀκαδημίας ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ στόλου μας διὰ βαρειῶν μονάδων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Εἰς τὰς ἀσκήσεις αὐτάς, ὅπως εἰς πᾶσαν παρομοίαν περίπτωσιν, ἐδόθη ἓν θέμα μὲ βάσιν τὴν σημερινὴν σύνθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἐλαφρῶς ἐνισχυομένου. Ἡ ἐπίλυσις τοῦ θέματος τούτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ὡμίλησεν ὁ πλοίαρχος Λάϊονς, εἶχε καθαρῶς ἐκπαιδευτικὸν σκοπόν. Οὐδὲν πέραν τούτου ἐλέχθη, οὔτε σκέψις περὶ ναυτικοῦ προγράμματος ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐκεῖ.»

Παρὰ τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας τοῦ κ. ὑπουργοῦ, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι βάσις τῆς ἀσκήσεως ἦτο ἡ δυνατὴ ἐνίσχυσις τοῦ στόλου μας καὶ δι' ἄλλων μονάδων. Τοῦτο ἄλλως τε ὑπαινίσσεται καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς εἰς τὸ ἀνακοινωθέν του. Αἱ μονάδες αὗται εἶνε, ὡς ἐγράφομεν χθές, τὸ «Κιλκὶς» καὶ ἡ «Λῆμνος».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς κ. Λάϊονς ἐκηρύχθη πράγματι ὑπὲρ τῶν βαρειῶν μονάδων, ἀλλὰ δὲν ἐξέφρασεν εἰμὴ γνώμας του προσωπικάς, δεδομένου μάλιστα ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ εἰμὴ συμβουλευτικὴν ψῆφον.

Τὸ ὅτι ὅμως ἡ γνώμη τοῦ κ. Λάϊονς εἶνε συμβουλευτικὴ δὲν μειώνει τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἐκφερομένης παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανούσης τὸν στόλον μας ἀγγλικῆς ἀποστολῆς.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν μεταδοσάντων τὴν πληροφορίαν εἰς τὸν Τύπον.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η ΚΡΑΤΟΥΣΑ ΣΚΕΨΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι κατὰ τὰς διακοπὰς θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν. Κρατεῖ ἡ ἄποψις ὅπως ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα, διαιρουμένης τῆς Ἐπικρατείας εἰς 14 οἰκονομικὰς περιφερείας. Εἰς ἑκάστην ἐξ αὐτῶν θὰ συστηθῇ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ 1917, τῆς ὁποίας θὰ προΐσταται εἷς γενικὸς ἐπιθεωρητής, θὰ ὑπάρχῃ δὲ ἀνὰ εἷς ἐπιθεωρητὴς ἐξ ἑκάστου κλάδου (τελωνιακοῦ, ἐφορειακοῦ κλπ.), ὅστις θὰ εἰσηγῆται τὰ πρὸς λύσιν ζητήματα, ὥστε νὰ ἀσχολῆται ἐπ' αὐτῶν τὸ Κέντρον, ὅπερ θὰ μεριμνᾷ διὰ γενικωτέρας φύσεως ζητήματα.

ΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΘΟΝΤΩΝ ΕΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ Ή ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν τελευταίαν της συνεδρίασιν ἐξήτασε τὸ νομοσχέδιον «περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχημάτων ἐν ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ἐπέφερε δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὡρισμένας τροποποιήσεις αἵτινες κυρίως συνίστανται εἰς τὰ ἑξῆς:

Ἐν περιπτώσει πλήρους καὶ διαρκοῦς ἀνικανότητος ὁ παθὼν ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἐργάτης ἢ ὑπάλληλος λαμβάνει ἓξ ἐτῶν μισθούς. Ἡ ἀποζημίωσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 55 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν 6 ἐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 110 χιλιάδας, προστίθεται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τὸ 1)4 τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπερβαίνοντος τὸ ὁρισθὲν ὅριον.

Ἐν περιπτώσει μερικῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος, ἡ ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς τὸ ἑξαπλάσιον τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ἠλαττώθη ἢ δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐτήσιον ἐκ μισθῶν εἰσόδημα τοῦ παθόντος, ἡ ὁποία ὅμως οὐδέποτε θὰ εἶνε μικροτέρα τῶν 16.500 δραχμῶν. Ἐπὶ ἐλαττώσεως ὑπερβαινούσης τὰς 55 χιλιάδας δρ. προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 55 χιλ. τὸ ἓν τέταρτον τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

Ἐν περιπτώσει θανάτου, ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἀνέρχεται εἰς πέντε ἐτῶν μισθούς, οὐδέποτε δὲ εἶνε μικροτέρα τῶν 66 χιλ. δραχμῶν. Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν πέντε ἐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 110 χιλιάδας δραχμῶν, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 110 χιλιάδων τὸ ἓν τέταρτον τῆς τοιαύτης ὑπερβάσεως.

Ὁ ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν ἐργοδότης ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ καταβάλῃ τὰ ἰατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἔξοδα καὶ τὰ νοσήλεια. Διὰ τὴν κηδείαν τοῦ θανόντος θὰ καταβάλῃ δραχμὰς 3,000.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ ἔξοδα ταῦτα δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν ἐν συνόλῳ τὰς 200 δρ. ἡμερησίως, οὔτε νὰ πληρώνωνται πέραν τῶν δύο ἐτῶν.

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ "ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ„

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΧΘΕΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἀνταλλαγῆς προσωρινῶν τίτλων (ἐπιτρόπων) τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Τοῦ νομοσχεδίου προτάσσεται μακρὰ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐν ᾗ ἀναφέρεται ὅτι ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ Ἐπιτρόπων εὑρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας ἀργυραμοιβῶν, κρίνεται σκόπιμον ὅπως τὸ Δημόσιον προβῇ εἰς τὴν ἀνταλλαγήν, ὑπολογίζον τὴν τιμὴν των εἰς τὰ 65 ο)ο τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν παραδιδομένων ὁριστικῶν τίτλων, φερόντων τοκομερίδια λήξεως μεταγενεστέρας τῆς προσκομίσεως πρὸς ἀνταλλαγήν, δοθέντος ὅτι τὰ λήξαντα τοκομερίδια τῶν αἰτηθέντων μέχρι τοῦδε τίτλων, εἰσεπράχθησαν παρὰ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶχον μέχρι τοῦδε παραγραφῆ οἱ μὴ ἀνταλλαγέντες τίτλοι.

Τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ δυνάμει τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συνάψεως ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 1.250.000.000 κτλ.» καὶ συνεπείᾳ διχοτομήσεως τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζογραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκύψαντες προσωρινοὶ τίτλοι (Ἐπίτροποι) τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου 6 ο)ο 1926, οἵτινες κατέστησαν ἄκυροι, λόγῳ μὴ ἐγκαίρου προσκομίσεώς των πρὸς ἀνταλλαγήν, ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος εἰς τὰ ἑξήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν (65 ο)ο) τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας δι' ὁριστικῶν τίτλων τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω δανείου, φερόντων τοκομερίδια λήξεως μεταγενεστέρας τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν παρουσιάσεώς των.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΛΕΓΕΩΝΟΣ

Τὸν κ. Βενιζέλον ἐπεσκέφθη χθὲς ἐπιτροπὴ τῶν ἀφιχθέντων ἐνταῦθα Ἑλλήνων Ἀμερικῆς, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀργάνωσιν «Γκάπα», οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν χαράν των, διότι εὑρίσκονται πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δύνανται νὰ διαπιστώσουν τὰς πραγματοποιηθείσας ὑπὸ τῆς χώρας προόδους. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ τονίζων τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Ἑλλάδος, διότι δέχεται πάλιν τὰ τέκνα της.

Ἀργότερα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἑλλήνων μελῶν τῆς Ἀμερικῆς Λεγεῶνος τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀνεκοίνωσαν τὰ τῆς ἐπισκέψεως δύο χιλιάδων μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς λεγεῶνος εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν στρατηγὸν Πέρσιγκ καὶ τὸν κυβερνήτην τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης κ. Ρούζβελτ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑκατονταετηρίδος τῆς ἀνεξαρτησίας της.

Οἱ παρουσιασθέντες ηὐχαρίστησαν τὸν κ. Βενιζέλον διότι παρέσχεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Τμῆμα τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος γήπεδον παρὰ τὴν πλατεῖαν Ρηγίλλης, διὰ νὰ ἀνεγερθῇ τὸ μέγαρον τῆς Λεγεῶνος. Εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ μεγάρου, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν ἑτοιμαζομένων προτομῶν τῶν Ἀμερικανῶν φιλελλήνων θὰ συμμετάσχουν καὶ οἱ μέλλοντες νὰ ἔλθουν ἐκδρομεῖς.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεδέχθη ὅπως οἱ κ.κ. Πέρσιγκ καὶ Ρούζβελτ θεωρηθοῦν ξένοι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπως κοποῦν εἰδικὰ ἀναμνηστικὰ μετάλλια.. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τοὺς ἐκδρομεῖς συνοδεύσῃ μοῖρα ἀμερικανικοῦ στόλου, ἐξέλθουν πρὸς προϋπάντησίν της ἑλληνικὰ πολεμικά.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ τρομοκρατία τῶν ἀπεργῶν καπνεργατῶν ἐναντίον τῶν ἀπεργοσπαστῶν, λαμβάνει ὀξυτάτην μορφήν. Ὁ κομμουνιστὴς Μπεχὰρ ἐτραυμάτισεν ἔξωθι τοῦ Δημαρχείου διὰ σιδηροῦ ροπάλου τὸν ἀπεργοσπάστην Βάρκαν. Βραδύτερον ἡ τρομοκρατικὴ ὁμὰς ἐξυλοκόπησε τὸν ἀπεργοσπάστην Καραγιαννίδην. Εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀπεργοσπαστῶν ἐρρίφθησαν ἀπειλητικὰ σημειώματα. Ἐσχηματίσθησαν ἐπίσης γυναικεῖαι φράξιαι.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εὐνοοῦντες τὸν ἀγῶνα τῶν καπνεργατῶν συγκροτοῦν τὴν Κυριακὴν μετὰ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐργατῶν εἰδικὴν συγκέντρωσιν, προκειμένου ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τὴν περιοριστικὴν διάταξιν τοῦ καταστατικοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Οἱ ἐργάται θεωροῦν ὡς ἑνιαῖον τὸν ἀγῶνα τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

ΦΟΝΟΣ ΝΑΥΤΟΥ ΤΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ„

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ὁ ὑποκελευστὴς τοῦ «Ἀβέρωφ» Τζουβελεκίδης, περιεργαζόμενος τὸ περίστροφόν του, ἐφόνευσεν ἐξ ἀμελείας τὸν ναύτην Τζιώτην.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὴν 10 1)2 π.μ. χθὲς συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ἀπεφασίσθη ὅπως καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπουργῶν ἥτις θὰ μελετήσῃ τὰ τῆς συγκροτήσεως μεγάλης ἐπιτροπῆς ἢ συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μελετηθοῦν πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν σταφίδα ζητήματα — μετεχόντων ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων τάξεων.

Ἀπεφασίσθη ἔπειτα ὅπως συνεχισθῇ ἡ λειτουργία τοῦ προσφυγικοῦ φοιτητικοῦ συσσιτίου μέχρι τέλους τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Ἐνεκρίθη νομοσχέδιον περὶ πολυτέκνων.

Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ὑπουργῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος τῶν σιγαροποιῶν.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος εἰσηγήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐκποιήσεως τοῦ ξενοδοχείου «Μάξεστικ» πρὸς μερικὴν ἱκανοποίησιν τῶν καταθετῶν τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης. Τὸ Συμβούλιον ἐπεφόρτισε τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὴν ταχυτέραν ἐξεύρεσιν συμβιβαστικῆς λύσεως.

Ἀνεκοινώθη κατόπιν ἔγγραφον τοῦ νομάρχου Φθιωτιδοφωκίδος παρακαλοῦντος τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὰς ἑορτάς, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν εἰς Ἀλαμάναν καὶ ἄλλους ἱστορικοὺς τόπους τοῦ νομοῦ, κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι.

Ἀπεφασίσθη σχετικῶς, ὅπως εἰς τὰς ἑορτὰς ταύτας ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Κυβέρνησιν οἱ ὑπουργοὶ Ναυτικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Ἀραχώβης - Δελφῶν, χάριν τῶν ἑορτῶν, ταυτοχρόνως δὲ νὰ ἀποσταλοῦν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀπολυμαντικὰ συνεργεῖα πρὸς ἐξυγίανσιν τῶν πέριξ χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταλύσουν οἱ ξένοι.

Συνεζητήθη κατόπιν τὸ ζήτημα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον κατεβλήθη, κατόπιν ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους, παρ' αὐτῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν κ.κ. Μελᾶ καὶ Μυλωνᾶ. Τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδότησε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπως ἀξιώσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐγείρουσα ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀγωγὴν ἐναντίον τούτων.

Ἀνετέθη περαιτέρω εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως ἐγκρίνῃ τοῦ λοιποῦ τὴν σύστασιν σοβαρῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων.

Ἀπεφασίσθη ἀκολούθως ὅπως μελετηθῇ τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς κατ' ἐπέκτασιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς μηχανικοὺς ὅλων τῶν ὑπουργείων, τοῦ ἐπιδόματος τοῦ παρεχομένου εἰς τοὺς μηχανικοὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐπίσης τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν ἀμοιβαίαν μετάθεσιν τῶν νομαρχῶν Πρεβέζης κ. Μαραγκοπούλου καὶ Κυκλάδων κ. Καιροφύλα καὶ τὴν μετάθεσιν τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας κ. Ι. Τράκα εἰς Ζάκυνθον.

Εἰσηγήσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποσπασθῇ παρὰ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργείου ὁ κ. Κ. Γεραγᾶς, ὑπηρετῶν μέχρι τοῦδε ὡς γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως.

Ἐνεκρίθη τέλος ὁ διορισμὸς ὡς Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Πάουερ τοῦ κ. Κ. Παπαχατζῆ, πρώην Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Μαρῆς κατέθεσε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων της.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Μαρῆ καταρτίζεται νομοσχέδιον περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας πολεμοπαθῶν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ συγκεντρωθεῖσαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν αἰτήσεις καὶ ἀποφάσεις θὰ διαβιβασθοῦν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἀναλάβῃ τὴν διανομὴν τῶν ποσῶν εἰς τοὺς δικαιούχους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 29ης ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.—
Παρισίων	3.01 1)8	3.02
Ν. Ὑόρκης	76.88	77.051
Ἐλβετίας	14.895	14.935
Ἰταλίας	4.031	4 043
Ὀλλανδίας	30.941	31.033
Βρυξελλῶν	2.141	2.151
Βερολίνου	18.341	18.41
Βιέννης	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2.295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 28)3 Κλείσιμον 29)3

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	73	5 ο)ο 1914	1890
5 ο)ο 1884	72.50	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	61 75	Τρ. Ἀνατολ	
4 ο)ο 1889	60.50	Οἴνων	255
5 ο)ο 1890	71.75	Λαυρίου	10
5 ο)ο 18[illegible]	74 —	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 19[illegible]	60 25	Σ.Π.Α.Π.	233
4 ο)ο 1907	84.—	Σιδ. Θεσσαλ	364
5 ο)ο 1910	61 75		
5 ο)ο 1914	78.—		
7 ο)ο 1924	103.25		
6 ο)ο 1928	92 50		
Κτηματικ.	99 50		
Παραγωγ	[illegible]9		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29. — Παρισίων 124.25, Νέας Ὑόρκης 4.8621, Ἐλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἰσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 29)3	28)3
Ἐθνικῆς	58300	58100	58100	57900
Ἀθηνῶν	690	687	689	687
Ἀνατολῆς	1010	1010	1010	1005
Ἐμπορικῆς	738	732	732	730
Βιομηχανίας	170	170	170	170
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	289	289	289	289
Οἰνοπνευμ.	429	429	429	429
Οἴνων	775	775	775	770
Ἠλεκτρ. Σιδ.	638	624	628	637
Ἠσαΐα	20	20	20	20
Πυριτιδοπ.	1850	1845	1850	1850
Λιπασμάτων	1160	1150	1150	1170
Ἔργον	250	250	250	250
Μακρῆ	810	810	810	810
Σ.Π.Α.Π.	694	682	685	685
Ἐριουργίας	214	210	214	212
Πειραϊκῶν	110	100	110	130
Χρώματα	395	392	393	393
Διαμαντοπ.	85	84	84	86
Καπνοῦ	244	243	244	244
Τέκτων	112	112	112	112
Ἠλεκτρικῆς	320	320	320	322
Ἀνταλλάξιμ.	908 50	906.—	906 50	907.—

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 906—908.50 καὶ 906.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο.—Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 729 καὶ 730 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 448—449 καὶ 449.50.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐσημείωσε χθὲς στασιμότητα. Αἱ διακυμάνσεις ἐδόθησαν ἐπὶ χαλαρῶν ἐπιπέδων, μολονότι ἦσαν περιωρισμέναι.

ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸ ἐνταῦθα Χρηματιστήριον, αἱ ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων 8 ο)ο ἔκλεισαν χθὲς 91.50 λίρας.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 29ης Μαρτίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5550	2 1)2 ο)ο 1898	67.—
5 ο)ο 1884	5550	5 ο)ο 1900	65
4 ο)ο 1887	4600	1 ο)ο 1906	53
4 ο)ο 1889	4530	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1890	5440	6 ο)ο 1918	82.—
5 ο)ο 1893	5450	8 ο)ο Α.Β. 1919	92
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	88 50
4 ο)ο 1902	4350	5 ο)ο 1920 π.	196 50
5 ο)ο 1907	1290	5 ο)ο 1920 μ.	206.—
4 ο)ο 1910	4500	6 1)2 ο)ο 1922	101.—
5 ο)ο 1914	5770	6 ο)ο 1926	85 50
7 ο)ο 1924	775[illegible]	8 ο)ο 1926	103.—
7 ο)ο 1924	37300	8 ο)ο 1927	448 50
8 ο)ο 1925	81500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	906 50
6 ο)ο 1928	6810	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	730.—
6 ο)ο 1928	32850	Βουλγαρ. 6 ο)ο	392 50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	68.—	7.— ο)ο 1926	259 —
2.50 ο)ο 1912	68.50	7.— ο)ο 1925	260.—
2.50 ο)ο 1904	61 —	....	

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἐθνικῆς	58100
Ἀθηνῶν	689
Ἀνατολῆς	1010
Λαϊκῆς	5500
Ἐμπορικῆς	732
Πειραιῶς	350
Βιομηχανίας	170
Οἰκονομίας	41
Κεντρικῆς	250
Κοσμαδοπούλ.	800
Θεσσαλίας	7[illegible]
Χίου	690
Ἐλ. Ἐμπ. Πίσ.	220
Ἀγγλοαμερικ.	0.50
Καραβασίλη	8500
Σάμου	16
Λακωνίας	115
Κτηματικῆς	2400
Ἀτμοπλοΐων	
Κάππαρη	6.—
Ἀχαϊκῆς	110
Ἐθνικῆς	289
Μιχαλινοῦ	550
Χιακῆς	335
Γιαννουλάτου	135
Κροκοδείλου	280

Βιομηχανικ.	
Ἑρμῆς	180
Καπνοῦ	244
Ἀπόλλων	95
Βασιλειάδη	325
Πυριτιδοπ.	1850
Λιπασμάτων	1150
Χρωμάτων	393
Ἄγκυρα	35
Βιὸ	130
Παλλὰς	200
Ἀβεζὰτ	30.—
Κυλινδρομ.	110
Ἥλιος	25
Ψυγεῖα Ο.-σ.	220
Ἀθηνᾶ	80
Παγ. Πατησ.	70
Ἀλεξόπουλοι	16
Σάντας	10.—
Κονσέρβαι	270
Ψυγ. Πειρ.	310
Ἀνατολὴ	120
Χημ. Βιομηχ.	100
Μακρῆ	810
Ἅλατος	105

Οἰνοπνευματ.	
Οἰνοποιίας	424
Οἴνων	775
Καμπᾶ	207
Ἠσαΐα	20
Ἕνωσις	119
Γεωργ. Βιομ.	215
Κασταλία	26
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικῆς	320
Ἐναΐας	520
Τίτλ. Ἱδρυτ.	40
Ὑπεγγύων	4350
Κορίνθου	350
Γε. Ἀποθ.	340
Ἐξαγ. Καπνῶν	4925
Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου	36
Ἀνθρακωρ	6.—
Επ. (κοιναί)	56
Επ. (προν.)	100
Λαυρίου	7 50
Ὠρωποῦ	37
Σιδ)μικαί	
Θεσσαλίας	1055
Σ.Π.Α.Π.	685
Ἠλεκτρ. Σιδ.	628

Οἰκοδομικαί	
Ἡρακλῆς	750
Τιτὰν	2600
Ξυλεία	110
Τέκτων	112
Ἔρθα	480
Ἄτλας	57
Ἔργον	250
Κέκρωψ	238
Κύκλωψ	160
Ἐργοληπτικὴ	85
Ὄλυμπος	185
ΑΚΤΕ	29
Πρώτη Οἰκοδ.	195
Καψαμπέλη	112
Ἑλλοὺλ	61 —
Ὑφαντουργ.	
Πειρ. Ἐπιχ.	110
Ἐριουργίας	214
Βερμίου	380
Ἔρια	101
Ἑλλην. Ταπητ.	79
Χρυσαλλὶς	107
Βάμβαξ	100
Ὑφαντουργ.	25
Ἀθηναΐς	165
Ἐμπειρῖκος	160
Ναθαναὴλ	410
Φανελλοποιΐας	50

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 6545—6565, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 265, Κάδμος 125, Φὶξ 480, Φῶς 85, Ἱπποδρομιῶν 390, Πουλοπούλου 190, Πὰκ 125.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Χάρντ Βίντερ No 1 δολλ. 4.85 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.38 κατ' ὀκᾶν τσὶφ ὑπὸ φόρτ. μικτοβ.

Κριθὴ Μακεδονίας δρχ. 3.38 κατ' ὀκᾶν τσὶφ ὑπὸ φόρτ. μικτοβ.

Καφὲς Βίλλε No 5 σελλ. 52)6 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ ἕτοιμος.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 10.8.6 κατὰ τόννον τσὶφ ἑτοίμη.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΘΕΩΡ
ΛΟΓΙΚΑΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ
ΑΞΙΩΣΕΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 29
ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ πλ
φορίας ἐξ Ἀγκύρας,
ροῦνται ἐκεῖ ὡς λογικαὶ
αι τουρκικαὶ προτάσεις
τροποποιήσεως τοῦ σχε
τῆς οἰκονομικῆς συμφων
μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε ἡ
τηθεῖσα ἀπόσβεσις παρὰ
Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἀτόμ
τῶν κτηματικῶν ἀπαιτήσ
τῶν ἀνταλλαγέντων Ἑλλ
καὶ Τούρκων.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 29. (Τοῦ ἀνταπ
τοῦ μας). — Ἡ «Βακὴτ» σχολιάζ
τὴν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἑορτὰς συμ
τοχὴν τοῦ Τούρκου ἐν Ἀθήναις π
σβευτοῦ εὑρίσκει αὐτὴν φυσικωτάτ
«Ἡ Τουρκία, γράφει, εἶνε φιλε
κή, ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ Τοῦρκος ἐξ
παῖσθη σήμερον καὶ διαφέρει τοῦ
λαιοῦ Ἀσιάτου Ὀθωμανοῦ».

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΟΥΓ ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29. (Τοῦ ἀνταποκρ
μας).—Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις
τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως
σχεδίου Γιοῦνγκ ἐξακολουθεῖ. Ὁ
Ταρντιὲ ἐξεφώνησε λόγον χειροκρο
θέντα ὑφ' ὅλων τῶν κομμάτων.
Ὁ κ. Ταρντιὲ ἐξέθεσε διὰ μακρ
τὰς διαπραγματεύσεις κατὰ τὰς ὁποί
ἡ Γαλλία ἀναλαμβάνουσα πλήρη τ
εὐθύνην ἀπεδέχθη τὸ σχέδιον Γιοῦν
καὶ ἐπέτυχε νὰ ἀναγραφῇ ὅτι ὁ ἐπί
θῶν διακανονισμὸς εἶνε πλήρης καὶ
ριστικός, ὅτι ἐξασφαλίζεται προτεραι
της πληρωμῶν διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ
ὅρος οὗτος ἐδικαιολόγησε τὴν κατάργ
σιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθ
σεων. Περαιτέρω ἐτόνισεν ὅτι τὸ σχέδ
ον Γιοῦνγκ παρέχει ἐπαρκεῖς ἐγγυή
σεις ἡ δὲ Γαλλία ἐν περιπτώσει ἀθετή
σεως τῶν ὑποχρεώσεων ἐκ μέρους τῆς
Γερμανίας θὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἐλευθερία
τῆς δράσεώς της λαμβάνουσα πιεστικ
μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ Γερμανία ἀνεγνώρι
σεν ἀπὸ τοῦδε ὡς νόμιμα. Ἐν συμπε
ράσματι ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν ἑνώσεως
πρὸς ὅλα τὰ κόμματα ὅπως δυνηθοῦν ν
παρασκευάσουν καλύτερον τὸ μέλλ
διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.
Προβλέπεται ὅτι αἱ συμφωνίαι θὰ κυ
ρωθοῦν ἀπόψε διὰ μεγάλης πλειοψηφί
ας, παρατεινομένης τῆς συνεδριάσεως
μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΓΕΥΓΕΛΗΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 29. (Ἀσύρμ.). — Τὸ
ἀπόγευμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοι
νωνίας ὑπεγράφη συμφωνία σχετικ
πρὸς τὰ τιμολόγια τῆς σιδηροδρομικ
γραμμῆς Γευγελῆς - Θεσσαλονίκης κα
Κεναλὶ - Θεσσαλονίκης, βάσει τῶ
πρωτοκόλλων τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1929.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 29. (Ἀσύρμ.). — Κα
τὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ὁ κ
Μπρύνιγκ κατώρθωσε νὰ συμπληρώ
τὸν κατάλογον τῶν ὑπουργῶν του. Τ
κόμματα καὶ αἱ ὁμάδες αἱ ὄπισθεν τῶ
φερομένων ὡς μελῶν τῆς νέας Κυβερ
νήσεως δὲν ἔχουν τὴν πλειονοψηφία
εἰς τὸ Ράϊχσταγ ἐκτὸς ἂν οἱ ἐθνικό
φρονες τοῦ Σίλε ταχθοῦν παρ' αὐτῇ
πρᾶγμα ὅμως τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἀ
ἀπίθανον. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἡ δραστη
ριότης τοῦ νέου Καγκελλαρίου, ὅστις
κατώρθωσε ἐντὸς 48ώρου νὰ λύσῃ τὴν
δημιουργηθεῖσαν κρίσιν, πείθει ὅτι θὰ
δυνηθῇ οὗτος νὰ ἐξεύρῃ μίαν ριζικὴν
λύσιν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν κατά
στασιν, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν τὰ
κόμματα.

ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Ἡ δολοφονία τοῦ ζεύγους τοῦ νεωκόρ
τοῦ Ἀμαρουσίου ἐξακολουθεῖ νὰ παραμέν
μυστηριώδης. Ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀνακρί
σεων προέκυψαν μόνον ἐνδείξεις ὅτι τὸ ἐλα
τήριον τοῦ ἐγκλήματος τούτου εἶναι μᾶλλον ἡ
ληστεία, ἡ ὁποία εἶναι πιθανὸν νὰ μὴ ἀπέφ
ρε τίποτε εἰς τοὺς κακούργους. Ὁ ἱερεὺς τοῦ
ναοῦ Δημητριάδης φαίνεται μᾶλλον ἀμέτοχος
τοῦ ἐγκλήματος. Οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνακρί
σεις ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν ὅτι οὗτος
κάτι γνωρίζει ἐν σχέσει μὲ τοὺς δράστας κα
ὅτι δὲν ὁμολογεῖ κωλυόμενος ἀπὸ τὸν ὅρκον
τὸν ὁποῖον ἔχει δώσει ὡς Ἁγιορείτης καλό
γηρος.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅπως προαχθοῦν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν, τιμῆς ἕνεκεν, πάντες οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ οἱ μὴ ὑπηρετοῦντες σήμερον ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει πενταετίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας προαγωγῆς των.

Τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν πρόκειται νὰ καταρτισθῇ καὶ ἰδιαιτέρα ἐπετηρίς.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Ζάννας ὑπέγραψε χθὲς διαταγὴν δι' ἧς ἐτιμώρησε τοὺς ἀεροπόρους ὑπολοχαγοὺς κ. κ. Μ. Παπαδάκην καὶ Εὐάγ. Παπαδᾶκον εἰς ἑνὸς μηνὸς φυλάκισιν καὶ τοὺς ἐπίσης ὑπολοχαγοὺς κ. κ. Τρ. Τριανταφυλλίδην καὶ Ξ. Οἰκονόμου εἰς δύο μηνῶν φυλάκισιν ἐπειδὴ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 25ης Μαρτίου ἐξετέλεσαν, παρὰ τὴν ρητὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου, ἐπικινδύνους πτήσεις ἄνωθεν τῆς πρωτευούσης καὶ εἰς ὕψος 50 μέτρων. Ὁ [illegible] ταγματάρχης κ. Παπαναστασίου θὰ παραπεμφθῇ εἰς συμβούλιον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.